

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס' 10/04-12/15

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום שני, ב' תמוז תשס"ד (21.06.2004)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן-חמו
סגן ראש העיר	עו"ד יעקב אוחיון
סגן ראש העיר	ד"ר סיימון גולדמן
סגן ראש העיר	בנימין כברה
חבר המועצה	משה אבן-חן
חבר המועצה	אריה אברהם
חבר המועצה	גיא בן-גל
חבר המועצה	יואל ברוך
חבר המועצה	עו"ד יפתח אלגוב
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	עו"ד עמוס גבריאלי
חבר המועצה	אבינועם גרנות
חבר המועצה	ד"ר אהרון זיידנברג
חבר המועצה	יצחק יואל
חבר המועצה	אברהם מולה
חברת המועצה	רינה פז
חבר המועצה	שמעון פרץ
חבר המועצה	ד"ר ברוך צ'יש
חברת המועצה	ד"ר טל קוגמן

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אייל יוניאן
גזבר העירייה	דני בוסטין
מבקר העירייה	אליעזר פירשטיין
יועצת משפטית	עו"ד בתיה בראף
יועץ תקשורת	רוני פילבסקי
לשכת מנכ"ל	מיכל טל

עיריית כפר-סבא

פרוטוקול מס. 12/15-10/04

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום שני, ב' תמוז תשס"ד (21.06.2004)

על סדר היום:

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2004 על סך 348,326,600 ש"ח בתוספת 250,000 ש"ח (כפי שיפורט בהמשך).
2. אישור מסגרת כוח אדם של 1,334 מישרות.
3. אישור תוכנית ההבראה.
4. אישור טיפול בגירעון הנצבר בשיתוף עם משרדי הפנים והאוצר כדלקמן:
כ- 50 מיליון ש"ח ממקורות עצמיים, וכ- 50 מיליון ש"ח במענקים ו/או מלוות מבנקים, כפי שיקבע ע"י משרד הפנים.
5. אישור שיעבוד ומשכון הכנסות עצמיות, כנגד המלוות, שיתקבלו ע"ס עד 50 מיליון ש"ח.

יהודה בן-חמו: ערב טוב לכולם וברוכים הבאים, עמיתי חברי המועצה, מנהלי האגפים ומחלקות, חברי ועדת הרפורמה, בני נוער, עיתונאים, קהל נכבד.

אינני נוהג בישיבות המועצה לקרוא מהכתב. אך היום בישיבה חגיגית זו עם ההתרגשות שמלווה אותי אני מבקש לומר את דברי מהכתב ואת עיקרי הדברים בתמצות.

עוד בטרם אגש לעניין אני מבקש להביע את תודתי והערכתי לכל חברי המועצה שנרתמו וסייעו במהלך הכנת התקציב והיו שותפים מלאים לאורך כל הדרך. תודה לכולכם.

סוף סוף תקציב מאוזן אחרי חמש עשרה שנים.

לאחר שבשלוש שנים האחרונות התנהלה העיר כפר-סבא ללא תקציב מאושר אני שמח שאנחנו, אתם חברי הנהלת העיר ואני כראש עיר, מפסיקים התנהלות זו ודואגים כי כפר-סבא תתחיל להתנהל כעיר מתוקנת, מחושבת ויעילה. ברור לכל שההתנהלות ללא תקציב היא אינדיקציה למצב פיננסי גרוע וברור עוד יותר כי העיר נמצאת באחד הרגעים הקריטיים בתולדותיה. אמנם, אין מדובר בו בלהיות או לחדול מלהיות עיר. אולם בהחלט עומדת על הפרק איכות השירותים שהעירייה מספקת שמשמעה להיות או לחדול מלהיות כפר-סבא עיר איכותית. המשך המצב הקיים פירושו חידלון מוחלט עבורה. מצב כלכלי קשה, תקציבי ממשלה נחתכים ועיר נטולת מענק.

כמובן שלא רק חיים ללא תקציב היו בעוכרנו. מצב כלכלי קשה שידעה בשנים האחרונות מדינת ישראל, ועדיין יודעת. פועל יוצא מכך תקציבים ממשלתיים שהולכים ומצטמצמים, רבים מהם נמחקים לחלוטין, אחרים מצטמקים ורזים. אמצעי התשלום של התושבים גם הם ידעו ימים טובים. וכפר-סבא למרות הגירעון העצום וחובות כבדים נמנית עם חמישה העשר הערים נטולות המענק הממשלתי. ואפשר עוד לפרט כהנה וכהנה סיבות וגורמים למצב קופתנו המדוללת. אבל תושבי העיר כפר-סבא מבקשים שירות ומגיע להם. ולא סתם מגיע להם, אלא מגיע להם שירות ברמה הטובה ביותר.

היום, כך אני מקווה, אנחנו מתחילים בדרך חדשה שתביא בסופו של יום

לתושבי העיר את השירות שכולנו, אין לי ספק בכך, רוצים להעניק לעיר. היום, לאחר חמש עשרה שנים נביא תקציב מאוזן לכפר-סבא ונדאג ליישמו המלא.

תקציב מאוזן לעומת עיריות שהופכות גירעוניות זה נקיטת צעדים לא פופולריים. כולנו קוראים עיתונים וכולנו יודעים ומעורים במצב המשק ומצב הרשויות המקומיות. המגמה הנמשכת כבר שנים מצביעה על עיריות רבות ההולכות והופכות גרעוניות יותר ויותר. נכון שבזמן האחרון מופיעות לצד הידיעות הללו גם ידיעות אחרות המבשרות על צמיחה במשק ועל יותר כסף שיש בידי הציבור. אבל כמו שאומר לי הירקן שלי כשאני מתלונן על מחיר העגבניות אצלו ומספר לו שקראתי בעיתון שהמחיר יורד, אז תקנה בעיתון, הוא אומר לי. כך גם לגבי הצמיחה. אנחנו עדיין לא רואים אותה. אבל אנחנו כן רוצים להביא צמיחה לכפר-סבא, ולדעתי גם יודעים כיצד לעשות זאת. זה לא קל, זה לא פופולרי, וזה לפעמים גם מצטלם רע. אבל אנחנו נחויים ובטוחים בתקציב הזה ששייב בסופו של דבר את מטרותיו.

וכדי שיהיה סוף צריך כמובן שתהיה גם התחלה. הנה אנחנו עומדים ממש בתחילת הדרך. אמנם שלב אחד כבר מאחורינו, שלב התכנון, אבל כולנו נמדד בביצוע ובתוצאות. אמרתי כבר בראשית הקדנציה כי לא קלה תהיה דרכנו.

מדיניות אחרת שננקטה בעשרים השנים האחרונות, סביבת עבודה שאינה תומכת התייעלות.

אבל לא קלה זהו אנדר-סטייטמנט מובהק ביחס למצב. עם כ- 166 מיליון הלוואות שמתוכן כ- 26 מיליון שמשלמים עליה ריבית חריגה, רצחנית, שמגיעה גם ל- 14 אחוז, אך טבעי היה כי נדע משבר פיננסי, וכי נעסוק כל הזמן בכיבוי שרפות. תוסיפו לכך גם את הסביבה שאנו פועלים, שרחוקה מלהיות סביבה עסקית, ולכן גם אינה תומכת בהתייעלות.

ואפרופו התייעלות, בגוף הזה שבו אנו פועלים, קרי עיריית כפר-סבא, נוהלה מדיניות מסוימת בעשרים השנים האחרונות. קשה לי להצביע על פעולה משמעותית כלשהי לכיוון התייעלות בכוח אדם שבוצע כתוצאה ממדיניות זו.

כדוגמא קטנה, ועדת הפיטורין שלא התכנסה במשך שנים. צאו וחשבו בבוא היום, אחרי כל כך הרבה שנים של מדיניות אחת, לקום ולנקוט את היפוכה. חישובו כמה קשה בארגון כזה להוביל מהלכים מהסוג שמוצע בתקציב, אף על פי שהמשך הקיים היה מוביל לקריסה.

מי שמכיר אותי יודע שבאופן אישי קשה לי מאד עם הצעדים שאנו אנוסים לנקוט. כמי שבא מעולם הרווחה אין כמוני יודע מה המשמעות של אבדן מקום עבודה. אבל היום תפקידי להנהיג ומחויבותי היא לראות את כל התמונה כדי שכפר-סבא תצעד קדימה.

מדיניות משרד הפנים כאבן ריחיים.

ועוד לא דיברנו על מדיניות משרד הפנים התלויה כאבן ריחיים על צווארנו ומשמשת כפטיש וסדן גם יחד ומאיימת למחוק אותנו. מצד אחד קורא לנו המשרד השכם והערב להתייעל, לצמצם ולהרוויח כסף, למצוא מקורות הכנסה. אך מאידך מונע מאתנו לעשות זאת. כי אחרת, איך נסביר את התנגדותו העיקשת למשל להגדלת מיסי הארנונה לתחנות הדלק? החסרים מעצורים, עכבות ומחסומים, והאם אנו בדרכנו להבראה ותיקון הקופה? ולמרות הקשיים אנו מגדילים את תקציב החינוך ותקציב איכות הסביבה. למרות הקשיים והצורך החיוני להתייעל ולצמצם הרי שבשני התחומים החשובים לעיר ולתושביה, חינוך ואיכות סביבה, הצלחנו להגדיל את התקציב ולהקצות יותר משאבים לנושאים אלה שבנפשנו.

למרות הקיצוצים אנו נותנים ביטוי, כפי שאמרתי, גם לחשיבות שאנו רואים בחינוך. שימו לב, הגדלנו את הקצאות העירייה לחינוך בשני מיליון ושש מאות אלף שקלים. סכום זה מכסה קיטון של 2 מיליון ומאתיים אלף שקלים בהקצאת משרד החינוך והוצאות חינוך שגדלו ב- 400 מאות אלף שקלים.

בנוסף, אנו מוציאים לדרך את פרויקט התקשור שיחבר כל תלמיד בכפר-סבא, החל מגני הילדים ועד לתיכון אל מערכת לימוד מרחוק שתאפשר עבודה מהבית ושימוש מועיל ורב-גוני בעולם האינטרנט. כפר-סבא היא פורצת דרך בתחום מחשוב בתי הספר ופרויקט התקשור עומד להוסיף על כך ידע, אפשרויות לימוד ותכנים חדשים לכל תלמיד בעיר.

התקציב אינו זונח גם את נושא הסיעוד והריהוט הדרושים במוסדות החינוך. ויחד עם המחשוב והתקשור משקיעה כאן העירייה מיליון ו-700 אלף שקלים. הגדלה נוספת מבוצעת בתחום שיפוצי הקיץ גדלו משני מיליון לארבעה מיליון שקלים.

אני רוצה לציין גם את פרויקט 'כפר-סבא עירי' שיצא לדרך עם תב"ר מיוחד בסך שניים וחצי מיליון ש"ח שהוקצו לכך. למי שלא יודע, 'כפר-סבא עירי' הוא פרויקט שיקום ושדרוג רחובות, שילוט, עמודי תאורה וכל מה שמהווה את חזות העיר. וכאן בעצם אנו נותנים הצהרת כוונות לגבי החשיבות שאנחנו רואים באיכות הסביבה.

שיתוף פעולה ואחדות המועצה.

אישור התקציב ותוכנית ההבראה היום יסמנו עבור כפר-סבא ותושביה תחילתו של עתיד טוב יותר בכל הקשור להתנהלות העירונית. וכבר כעת, בעת הזו שהמצב הכלכלי כה קשה, דרושה יותר מכל אחדות. זו הסיבה ששאפתי מיום שנבחרתי להקים קואליציה רחבה ככל שניתן. כוח משותף בעיר כפר-סבא שידע להתמודד ולדחוף קדימה ביחד את העגלה מחוץ לבוץ.

והיום, אני יכול לציין בסיפוק רב את השותפות של כל חברי המועצה כולם, עם הסכמים קואליציוניים ובלי הסכמים קואליציוניים. כולם נרתמו למשימה וגילו אחריות וממלכתיות יוצאת דופן במקומותינו.

קחו למשל את עניין איחוד בתי הספר. שנים דיברו על כך, אבל בשטח, לצערי הרב, לא נעשה דבר. וכעת, בקדנציה הזו, אנו רואים את התגייסותם של כל חברי המועצה שגילו אומץ ציבורי ומנהיגות כאשר תמכו בצעדים בלתי פופולאריים בעליל, כמו זה של איחוד בתי ספר.

למען ההגינות אני חייב לציין גם את המתנגדת היחידה, חברת המועצה הדוקטור טל קוגמן, אשר גילתה אומץ בהצבעתה כבודדה נגד ההחלטה, אל מול מועצה שלימה. כאן המקום בעבורי להודות לכם, חברי חברי המועצה, על השותפות והאחריות והממלכתיות.

תודה לחברי ועדת הרפורמה.

תודה מיוחדת יש בי גם לחברי ועדת הרפורמה, רובם המוחלט אנשים

פרטיים מובילים בתחומי הכלכלה השונים, שהתבקשו להעניק לכפר-סבא מידיעתם וניסיונם. חברי הועדה נענו בשמחה והגדילו לעשות בשעות הרבות שהקדישו ללימוד הררי הנתונים, הבנת המערכת המוניציפאלית המורכבת. קיבלנו מהם גם שעות רבות של דיונים בכל שבוע, והכל בהתנדבות מלאה. ומדובר, אחרי הכל, באנשים ששעת עבודה שלהם עולה הרבה מאד כסף. ועל כך מגיעה לכל חברי ועדת הרפורמה ברכת יישר כוח ותודה אישית ממני. תודה מיוחדת אני חב למנהלי ועובדי העירייה על ההתנהלות בתנאים לא פשוטים של צמצום, התייעלות ושינויים. ללא שיתוף פעולה של עובדי העירייה לא היינו יכולים להביא היום את תקציב העירייה כפי שהוא היום. ללא שיתוף עובדי העירייה לא נוכל לבצע את הדברים הטובים שאנו מתכננים בעתיד.

עוד תודה מיוחדת אחת, ופה אני חש צורך כנה ואמיתי להודות למי שנכנס יחד עמי לתפקידו החדש ומוביל את תחום החינוך בעיר באופן שגורם לי, ואני משוכנע שלכולנו, נחת רוח רבה. מנהל אגף החינוך מר דב רקוביץ. אני רוצה לציין את שיתוף הפעולה שלנו, למרות שמדי פעם דב מנצל את חולשתי לכל מה שקשור לחינוך.

ותודה מיוחדת אחרונה באמת, למי שעדיין טרי בתפקידו אבל מפליא לעשות בו. מנכ"ל העירייה החדשה חברי אייל יוניאן, שבנוסף לתפקידו זה גם הוביל את ועדת הרפורמה עוד בטרם נכנס לתפקיד. אייל, תודה ובהצלחה. תקציב שהוא בשורה לכל תושבי העיר, תקציב מאושר ל- 2005 עד סוף חודש דצמבר שנה זו.

ולכל תושבי העיר אני רוצה לבשר היום כי בתקציב הזה טמון המפתח לרווחתה הכלכלית של עירנו האהובה. אני רוצה לבשר כי התקציב הזה הוא תחילתו של סוף ההתדרדרות ופתיחתו של העידן שבו כספי הציבור מושקעים בתבונה, ביעילות ובחסכנות. כבר מחר נתחיל לעבוד כדי להכין את תקציב 2005. וכך כבר בחודש דצמבר שנה זו אני סמוך ובטוח כי אעמוד פה יחד עם חברי המועצה עם תקציב השנה הבאה, ואוכל לבשר לכם על סימנים של צמיחה, של השקעות גדולות ושל פיתוח כפר-סבא עירנו של כולנו. תודה רבה

על ההקשבה.

אני שמח שהגיעו לכאן אורחים רבים, ביניהם עובדי העירייה וקהל רב. ואנחנו נשתדל לנהל את הישיבה הזאת בצורה שתהיה מתומצתת. מכוון שהאולם הוא גדול אז אני מבקש מהקהל להשתדל לשמור על שקט וגם לסגור פלפונים. אני אעביר את זכות הדיבור לגזבר העירייה מר דני בוסטין שיסקור את תקציב העירייה לשנת 2004. לאחר מכן מנכ"ל העירייה אייל יוניאן יסקור את תוכנית ההבראה שעובדה וגובשה על ידי ועדת הרפורמה. לאחר מכן נפתח את זה לדיון בפני חברי המועצה. שאלות, הערות, נצביע וכל אחד לדרכו. תודה, בבקשה דני.

דני בוסטין: ערב טוב לכולם. אנחנו פתחנו את דיוני התקציב והדיונים בוועדת הכספים, היו, נדמה לי, ארבעה דיונים בוועדת הכספים שבפתיחתם הצגנו מצגת שהיא כללה כל מיני מרכיבים שאני רואה בהם קשר הדוק לתקציב העירייה. אנחנו בעצם מסיימים את החלק הראשון של ועדת הכספים שאליו הוזמנו כל חברי המועצה עם מפגשים עם מנהלי היחידות ששם הייתה ירידה לפרטים, וחזרה לדיון במרכיבים הכלליים והכוללים של התקציב.

חלו לאחרונה שינויים בפקודת העיריות שיש להם משמעות כבדה מאד בנושא של התקציב. אני אנסה לסקור אותם. אני אעשה הכל בקצרה. אני אראה לכם מצגת של משרד הפנים בנושא תוכניות הבראה, איך רואים את זה שם מהצד השני. אחר כך נתמקד קצת בנתונים של הצעת התקציב ל-2004. בעצם מה שמופיע בחוברת אולי בחתכים נוספים. וניתן איזה שהיא השוואה בין נתונים של רשויות בסדר גודל דומה לנו בסביבה כדי להתרשם התרשמות כללית.

נתחיל בנושא של חוק ההסדרים. חוק ההסדרים בעצם אושר, השנה בינואר פורסם ברשומות. שינויים כבדים מאד בפקודת העיריות שהגדירו מחדש את תפקידי הגזבר, למשל, שקובע שהגזבר יהיה אחראי לניהול העניינים הכספיים של המועצה. קודם כל החוק קבע שהגזבר היה אחראי לקופת הרשות, בזה נגמר העניין. פה הייתה הרחבה. מדובר בהכנת הצעת תקציב ותקציב מילואים, זה מה שנקרא שינויים בתקציב או העברות מסעיף לסעיף.

מדובר בניהול מערכת החשבונות, הכנת הדוחות הכספיים, פיקוח על שמירת מסגרת התקציב. וזה מרכיב של אחריות כבדה מאד שבעצם הוטלה פה על גזברי הרשויות דווקא בתקופה שהטיב לתאר אותה ראש העיר של קשיים גם במערכת הכללית, גם במערכת המקומית. כאשר אנחנו מראש נכנסים ובנחיתות מסוימת, אבל עדיין האחריות היא לדאוג שהתקציב מבחינת הגירעון השוטף שלו יגיע לאפס לא רק בתקציב אלא גם בביצוע.

נוסף סעיף חדש שמחייב להזמין את הגזבר לכל ישיבות המועצה וועדותיה, לאפשר לו לדבר בעל-פה, בכתב. כל הדברים האלה. אגב, לא שהייתה בעיה עד היום, לפחות לא בכפר-סבא. חלק גדול מהדברים האלה המשמעות שלהם היא רחבה מאד, היא שייכת למקומות אחרים שבהם היו בעיות גם בתחומים האלה.

חובת השתתפות בישיבות מועצת עיר, ועדת כספים וועדת מכרזים. כמובן שאפשר למנות עובד מטעמי שישתתף באותן ישיבות. כמובן, ניתנת אפשרות לשר בחוק לקבוע ועדות נוספות שיהיו ועדות חובה של השתתפות.

חתימה על מסמכי תשלום. רק ראש העיר או מי שהוא הסמיך במקרה הזה, יחד עם הגזבר או מי שהגזבר הסמיך לעניין במגבלות החוקיות רשאי לחתום על פקודות תשלום, המחאות וכך הלאה. בעבר מועצת העיר יכלה לעקוף את הגזבר ולמנות פקיד אחר שיעשה את זה. היום זה בעצם נחסם. עוד פעם, אני חוזר, הנושא של עקיפת הגזבר שקרה בהרבה מאד רשויות בעצם נחסם הפעם.

נושא של הסמכה לחתימה על פקודות תשלום. יש איזה סעיף בחוק שמאפשר, לא דבר חדש, של מגבלות סכום שמותר להאציל סמכויות. וזה בעצם החוק היום מאפשר לי לעשות את זה. גם על המחאות וגם על התחייבויות.

יש סעיף בעייתי חדש בחוק, וזה סעיף שמחייב את הרשות בהסכמי פשרה. ללכת להסכמי פשרה רק באישור ראש העיר והגזבר. בעבר הסכמי פשרה בבתי משפט, נציגים של העירייה היו ניגשים ומגיעים לפשרות כאלה

ואחרות. זה היה מקבל תוקף של פסק דין. היום בעצם זה מחייב נוהל הרבה יותר ארוך. אנחנו נתקלים בבעיות. לפעמים הפשרות הם על סכומים פעוטים, על מאות שקלים או משהו כזה, שממש כדאי לעירייה לעשות את זה. החוק מחייב ויצא מכתב מהיועצת המשפטית למשרד הפנים שמבקש הבהרות בעניין, אם אפשר לקבוע נהלים יותר קצרים, אבל עדיין אין לנו תשובה. נושא של קליטת עובדים חדשים במערכת. הוטלה אחריות על גזבר הרשות שמחייבת שלוש בדיקות. קודם כל בדיקת הליכי דין לקליטת העובד, מה שלא היה בעבר. צריך לבדוק אם הוא צריך מכרז, מתקבל על פי דין וכל הדברים האלה.

הנושא השני זה קיום תקציב.

הנושא השלישי, גם אם יש תקציב, שזה לא יוצר גירעון. באיזה שהוא מקום החקיקה הזאת, ויש חקיקה נוספת שאושרה רק בשנה שעברה, אני אנסה לעבור על זה בקצרה גם כן. אומר שהתקציב הוא חשוב על לא הכי חשוב. אגב, אנחנו נהגנו כך כל השנים. ומנהלי המחלקות כל הזמן האשימו אותי שיש תקציב ואני לא נותן להוציא. וההסברים תמיד שאנחנו עובדים לפי קופה כמובן לא סיפקו את מי שהיה זקוק לפתרונות ותשובות בתחום האחריות שלו. היום בעצם החוק נותן לזה כיסוי. אני מקווה שהעבודה עם תקציב מאושר עם גיבוי בחלק המימוני של העניין יאפשרו לעבוד רק על פי תקציב בצורה מסודרת.

דיברנו על הנושא של ההסמכה לחתום.

נושא של הכנת התקציב. הכנת התקציב נעשית על ידי הגזבר בהנחיית ראש העיר. ראש העיר הוא זה שמניח תקציב על שולחן מועצת העיר. זה החוק קובע. בקטע הזה נוספו מספר מגבלות שאומרות:

א. מועצת עיר חייבת לאשר תקציב תוך שלושה חודשים מיום אישור תקציב המדינה.

זו בעיה משמעותית. בעבר הייתה בעיה משמעותית. אני מקווה שהשנה הזאת כבר לא נתקל בבעיות כאלה.

רשאי שר הפנים להוסיף עוד שלושה חודשים.

כלומר, בסך הכל שישה. אם הוא רואה שיש סיכוי לאשר את התקציב. במידה והשר שוכנע הוא מאשר תוספת של שלושה חודשים נוספים. במידה ולא, הוא חייב לפזר את מועצת העיר. בעצם זו חובה חוקית שמוטלת עליו. אם בתום שלושה חודשים, ולא נוספה אורכה ומועצת העיר לא אישרה תקציב – בעצם השר חייב לפזר אותה. וזה לתשומת לב החברים, צריך להקפיד בעניין הזה. מצבים כמו שהיו בעבר של שנתיים ללא תקציב למעשה היום לא יכולים היום יותר להתקיים.

המגבלה הזאת חלה גם על תקציב המילואים. כלומר, גם בתקציב המילואים השר חייב לאשר את התקציב. אם הוא לא מאשר את התקציב, אישרנו תקציב, הגשנו אותו. בעבר היינו שולחים תקציב למשרד הפנים ואף אחד לא הסתכל עליו.

יהודה בן-חמו: סליחה דני, בנושא הזה שר הפנים חייב לפזר את המועצה, לא את ראש העיר. דני בוסטין: אם שר הפנים לא מאשר את התקציב ומחזיר אותו למועצת העיר – המועצה צריכה תוך שלושים יום להגיש תקציב מתוקן. במידה ומועצת העיר לא מאשרת רשאי ראש העיר לעקוף את מועצת העיר וללכת ישר למשרד הפנים עם תקציב מתוקן.

נושא עבודה באחד חלקי שתיים עשרה שעבדנו על פיו בשנים האחרונות בעצם נמשך לתקופה של השלושה חודשים ועוד שלושה חודשים. מעבר לזה הוא בטל בחוק. ובעצם ברגע שאין תקציב אז אחרי פרק הזמן שנקבע למעשה אין אחד חלקי שתיים עשרה.

זה דיברנו על תקציב המילואים שחלות עליו בדיוק אותן מגבלות. יש עוד הוראה מחמירה מאד בעניין. ראה ראש העיר, ראש העיר מקבל כמו כל חברי המועצה דוח רבעוני שיש לו משמעות כבדה. הדוח הרבעוני מבטא את הביצוע של הפעילויות. יהיה על זה סעיף נוסף בהמשך. של מה שקרה עד היום עם תחזית לגבי מה שיקרה בהמשך, בעתיד. ראה העיר שמסתמן גירעון, למעשה הוא צריך תוך שבעה ימים להורות לגזבר להכין תקציב מתוקן, וצריך להעביר אותו תוך שלושים יום. אני צריך להכין אותו וצריך להגיש אותו, כמובן לתקן את תקציב העירייה כדי למנוע את הגירעון

שמסתמן. תוך עשרים ואחד יום, כתוב.

הדוחות הרבעוניים קיבלו תוקף חוקי. בעבר עשינו את זה על פי דרישות של משרד הפנים. כל רבעון הוצאנו דוח. לא תמיד הפצנו אותו לכל מי שצריך. היום יש חובת הפצה בחוק. החוק קובע למי צריך להגיש את זה. אנחנו למעשה קצת שטינקרים. אבל גם בעבר שלחנו למשרד הפנים דוחות. העניין הוא שפשוט הם לא קראו אותם. יכול להיות שבזה יש שינוי.

נוספו בחוק עוד שני דברים שאני לא נכנס אליהם. מינוי גובה. משרד הפנים רשאי למנות גובה. מדובר על רשויות ששיעורי הגבייה בהן מאד מאד נמוכים, ואז אפשר להתערב דרך גובה. ונושא החשב המלווה גם נכנס לחוק. בתנאים מסוימים ממנים חשב מלווה.

בשבוע שעבר אושר תיקון נוסף בחוק ההסדרים, שאני לא כל כך רוצה להיכנס אליו כי הוא עדיין לא פורסם אפילו. אבל רק ככה כהיי לייטס. כל הקצבת פיתוח של המדינה מחייבת חשבון נפרד. החשבון שהמדינה מקצה לפיתוח הוא חסין מפני עיקולים. זה דבר חדש. אגב, זה נעשה היום בנושא של מנהלת הביוב שהכספים הולכים לחשבונות נפרדים, הפיס מעביר לחשבונות נפרדים. השינוי פה שהחשבון הזה חסין מעיקולים והיום הוא קבוע בחוק.

החוק הזה בעצם נכנס בעיקר כדי להגן על אותם עובדים שלא קיבלו שכר, לאפשר לשלם להם את השכר. ודרך אגב נכנסו בו כל מיני הוראות נוספות שקשורות לאיך מטפלים ברשות בתהליך של הבראה. עם חשבונות נפרדים לחובות עבר, וחשבון נפרד לתפעול שוטף. כל מיני דברים שאני מקווה שאנחנו לא נצטרך ללמוד אותם אלא נמצא את הפתרונות בעצמנו, ומשרד הפנים יאשר ונגיע למה שאנחנו מקווים להגיע.

דבר נוסף שאני רוצה להדגיש. נקבעו הוראות לנושא של מועצות דתיות. מועצות דתיות למעשה היום אין משרד דתות ויש להן בעיה. אז בחוק של שבוע שעבר נקבעו הוראות לתפעול של מועצות דתיות.

עוד דבר אחד זה נושא של ועדת הפיטורים. ועדת הפיטורים למעשה השתנתה. נקבע שועדת הפיטורים תהיה ועדה של פקידים במקום מועצת

העיר או ועדה שמועצת העיר מינתה. הועדה נקבע שתהיה מורכבת ממנכ"ל, גזבר ויועץ משפטי. זאת ועדת הפיטורים של העירייה. עד כאן נושא של התיקונים.

זו מצגת של משרד הפנים. כל הזכויות שמורות. אני פשוט מביא אותה כפי שהיא. המטרה של משרד הפנים זה להגיע לפתרון כל הבעיות המבניות. רוצים לעשות סדר בכל המערכת. בסך הכל מדובר על גירעונות נצברים של כלל הרשויות 5.5 מיליארד, עומד מלוות של 14.5 מיליארד, 10 מיליארד חייבי ארנונה. זה כלל הרשויות המקומיות.

דובר : דני, רק הבהרה קצרה אחת בועדת הפיטורים. המשמעות שועדת הפיטורים לא מורכבת מאותו גוף שמורכב היום הייתה שיש היום איזון. מי בעצם קובע פיטורים בעירייה? בדרך כלל מנכ"ל נבחר. (לא שומעים)

דני בוסטין : שמע, איך אומרים, זה החוק. אבל אני יכולה להגיד לך מה אמרה היועצת המשפטית של משרד הפנים. מאחר ומועצת העיר לא מגייסת את העובדים האלה, מדובר רק בעובדים, אגב, לא מדובר בבעיות משמעת. לא בבכירים ולא בבעיות משמעת. מדובר בכל היתר. פיטורי התייעלות ותחומי כאלה. ומאחר ומועצת העיר לא מקבלת את העובדים אלא הם מתקבלים על פי תקציב אז גם הפיטורים שלהם בעצם על ידי אותם אנשים שמקבלים אותם. זה ההסבר של משרד הפנים, לא שלי.

נושא של בעיות מרכזיות בשלטון המקומי שמשרד הפנים מזהה זה נושא של מספר הרשויות המקומיות, הנושא של הגבייה, השונות בתעריפי הגבייה בין רשויות, הנושא של התחרות על שימושי קרקע בין רשויות, התחרות על מי מביא את העסקים, מי מביא את התעשייה, נושא חריגות שכר, תוספות שכר לא חוקיות, כמות העובדים, הלנות שכר, נושא של שוויון במתן השירותים. רשויות שונות שכנות נותנים שירותים ברמות שונות בגלל מצב סוציו-אקונומי או איזה שהוא מפעל תעשייתי גדול או נמל או משהו כזה, יכול לשנות את פני הרשות. וכמובן הנושא של הניהול שהוא גם בעיניהם נושא כבד.

בתוכניות ההבראה במשרד מדובר בהסדר שמגובה בהחלטת ממשלה

מפברואר, שרשויות מקומיות חייבות להיות מאוזנות. זה מדיניות המשרד. נושא של איזה רשויות נכללות. עשו הבחנה בין רשויות לסוגיהן. יש רשויות נטולות מענק, יש רשויות עם מענק, יש רשויות קטנות מאד, יש רשויות בינוניות וגדולות. נעשה איזה שהוא ניסיון למיין אותם כאשר הטיפול הוא יותר, את הרשויות הקטנות דוחפים להגיע לאיחודים, ואת הרשויות הבינוניות והגדולות לאט לאט חונקים כדי איך שהוא לאזן את המערכת. אנחנו רואים את זה גם מדוחות אחרים, דברת וכל מיני כאלה דברים. עוד פעם, רשויות קטנות, רשויות אחרות.

זה נושא חשוב מאד. אני דיברתי על זה גם בועדת כספים. עיריית כפר-סבא נחשבת נטולת מענק. בכל הסדר שאנחנו נגיע, ואנחנו מקווים להסדר של ביטול הגירעון הנצבר שלנו. הגירעון של 100 מיליון מעיק מאד, יושב עלינו חזק מאד, גורם לעלויות גבוהות מאד באשראי שוטף. אנחנו רוצים לעבור לאשראי ארוך טווח. או כמובן, עדיף מענקים. כדי להגיע למענקים כרשות נטולת מענק אנחנו נצטרך להגיע לצוות הזה של שר הפנים, שר האוצר או הממונה על התקציבים שהם בעצם ועדת חריגים לטיפול. ואליהם, אם נצליח לקבל מענקים, אז בוודאי שהמצב שלנו יהיה הרבה יותר טוב.

ביצוע תוכניות ההבראה משרד הפנים רואה בצמצום הוצאות שכר, עלויות שכר צריכות לרדת, שינויים מבניים, העמקת גבייה. נדמה לי שראש העיר אמר את כל הדברים האלה בסקירה שלו מבלי להתייחס למשרד הפנים אלא מתוך שאיפה. וזה הדברים שמסתמנים גם בדיוני ועדת רפורמה, גם בועדת כספים וגם במועצת העיר בקדנציה הזאת בעיקר.

נושא של מימוש נכסים, מכירת נכסים, זה חלק מהמימון של הגירעון הנצבר. נושא של עדכון תעריפי ארנונה. דיברנו על הדלק, אבל אולי גם דברים אחרים אם יהיה צורך. וכמובן נושא של פרישת ההלוואות או תשלום עבור הלוואות במחיר יותר זול. ואולי לטווחים יותר ארוכים.

יש פה תזרים של משרד הפנים לאיך צריך להגיע. אתם רואים פה כמה זה מסובך. צריך לעבור למחוז ואחר כך לירושלים ולהגיע לאן שצריך להגיע. אנחנו כמובן נעשה את כל זה כדי להגיע לסוף הדרך.

נושא קביעת כיסוי הגירעון הוא הדבר המרכזי מבחינת המערכת. הממשלה הקצתה לנושא הזה מיליארד שקל או מיליארד וחצי, ואנחנו כולנו נלחמים על זה. למזלנו אולי, הרבה מאד רשויות לא מצליחות להגיע לכסף הזה. הצורך להגיע לאיזון בשוטף כל כך כבד וקשה שאולי בזה שאנחנו כן נצליח להגיע, אולי נזכה.

איך הם בודקים את תוכנית ההבראה. הדגשים שלהם לבדיקת תוכנית ההבראה פחות או יותר חוזרים על מה שאמרנו קודם. נושא של חריגות השכר, שכר ממוצע לעובד, כמויות עובדים, העסקת יועצים חיצוניים. אלה הדברים שהם שואלים, בודקים. אגב, הם לא מסתפקים בלשאל, הם באים ומבקשים דוחות ומסתכלים במספרים. העסקות של עובדים באמצעות חברות קבלניות. כל התרגילים היום כבר ידועים. בעבר, מפעלי ספורט בע"מ, יושב פה עוזי כהן, הוציאו נושא מהעירייה כדי להראות שיש פחות תקן. הדברים האלה כבר היום לא עובדים.

בנושא הארנונה, מידה ואחוזי גביה. יש רשויות שאחוז הגבייה שם זה ממש בושה. תעריפי ארנונה דיברנו.

חובות. גם רואה החשבון מטעם משרד הפנים עכשיו בדק חובות של עובדי הרשות ונבחרי הרשות. נבחרי הרשות כל שנים בודקים בדוחות רואי החשבון. השנה גם בדקו את נושא העובדים. האם העובדים חייבים ארנונה, ואנחנו נדרשים לתת תשובות בעניין הזה.

הנחות לא חוקיות בארנונה. אנחנו זוכרים שגם אנחנו התמודדנו עם נושאים כאלה. כמובן גם מדידת הנכסים שעשינו פה לפני מספר שנים.

לא מספיק לבדוק את הגירעון המצטבר בתקציב הרגיל, בודקים גם את הגירעון בנושא הפיתוח. אגב, רעננה שנחשבת עיר מאוזנת יושבת בגירעון בפיתוח בסדר גודל של 60-70 מיליון שקל. אמנם בשוטף הם מאוזנים והכל נראה טוב, אבל בפיתוח שוכב 7-60 מיליון שקל גירעון שעכשיו בתוכנית החדשה של משרד הפנים הולכים לבדוק גם את הדברים האלה.

נושא של תמיכות, היקף התמיכות, חברות עירוניות וגופי סמך, כל הגופים הללו שאנחנו תומכים בהם.

אשראים לזמן קצר. דיברנו על זה, זה כולל גם אשראי ספקים כמובן. משקים סגורים וחוקי עזר. האם תעריפים חוקי העזר מעודכנים או לא. ואם צריך לעדכן אותם. זה חלק מהעניין. אנחנו כבר קיימנו מגעים עם משרד הפנים. יש לנו כבר סיכומי דיונים שהם רוצים לבדוק את זה ולבדוק את זה. אני הבאתי הנה רק ככה להתרשמות כללית את סדרת הטפסים שצריך להגיש למשרד כדי לקבל את האישור. יש פה איזה אחד עשרה טפסים שצריך למלא לגבי תוכניות גם לגבי תקציב, גם לגבי הנושא של תוכנית ההבראה עם פירוטים. כמובן מזה מנסים לשלוף איזה שהן אבני דרך שיוכלו לעקוב אחרינו. כי בשום מקרה לא משלמים מראש. כלומר, אתם מציגים תוכנית הבראה, יפה, בואו נראה איך אתם מבצעים אותה. והכסף יגיע בהתאם לקצב הביצוע. זה חלק מהעניין. אני אעבור בקצרה, אמרתי, על הנושא של התקציב. נושא התקציב. אנחנו מבקשים החלטות של המועצה בנושא התקציב ותוכנית ההבראה בתחומים האלה:

קודם כל לאשר את התקציב במסגרת הכוללת שלו כפי שמופיע בחוברת. אתמול בישיבת ועדת הכספים הוחלט על תוספת של 250 אלף שקל. אנחנו נראה תכף את הפירוט שלה. אנחנו מדברים על מסגרת כוח אדם שמופיעה גם בתקציב. נדרש אישור למסגרת כוח אדם. מאחר ואין לנו תקן בעירייה מפורט ומסודר למשרות אז אנחנו לוקחים את מצבת כוח האדם בפועל בנובמבר או בדצמבר. השנה זה נכון לנובמבר. ועל פי זה אנחנו קובעים תקן, כדי שלפחות נעמוד בדרישות הבסיסיות ונגיש דרישה. זה הנתונים שמופיעים בחוברת.

דובר: דני, דרישה מקבילה לאישור תקציב כלשהו?

דני בוסטין: זה כל שנה אנחנו מעבירים את זה. זה חלק מהתקציב אישור מסגרת כוח אדם. כוח אדם זה 1334 משרות, זה נובמבר. היום אני מקווה שפחות, אבל אני לא יכול כרגע להגיד לך. תכף נגיע אולי לעוד נתון.

תוכנית של נושא ההבראה כמובן, אייל יציג אחר כך את תוכנית ההבראה

שגם זה מבקש אישור. במסגרת הזאת אושר אתמול גם בוועדת הכספים תב"ר להלוואה בסדר גודל של 50 מיליון שקל. אנחנו מדברים על גירעון נצבר של כמאה מיליון שקל, ממנו אנחנו מעריכים שנידרש חצי לכסות ממקורות עצמיים אלו או אחרים. זה יכול להיות מכירת נכסים, זה יכול להיות דברים מהסוג הזה, או גביית פיגורים ודברים כאלה. את היתרה אנחנו מבקשים במענק קודם כל. אבל אם לא נצליח אז אנחנו רוצים לשמור לעצמנו את הזכות, וועדת הכספים אתמול אישרה לקבל מלוות עד לגובה של 50 מיליון שקל. כמובן שזה כולל גם את שיעבוד ההכנסות העצמיות כמו שנדרש על ידי הבנקים. בעקבות החקיקה החדשה וכל הבעיות עם הבנקים אני מקווה שנצליח לגייס את הכסף הזה, כי היום יש בעיות עם גיוס כספים.

כמה מילים על התהליך. אנחנו בעצם הגשנו תקציב ראשון ל-2004 יחד עם הצעת תקציב 2003. בוועדת החירום הכנו למעשה שני תקציבים. התקציב הזה אושר בוועדת הכספים שנה שעברה, ולא אושר במועצת העיר. אבל למעשה הוא טופל, הוכן, הוגש. זאת הייתה הראשונה. המסגרת הראשונית כשראש העיר נכנס לתפקידו אנחנו הכנו לו הצעה שהיא די דומה לאותה מסגרת בסיסית. לפי בקשת ראש העיר הנושא הועבר לוועדת הרפורמה שבועדה, בעיקר בוועדת המשנה, עם אמיר גבע, עם חיים, עם אתי, אייל, גובשו מספרים, גובשו הנתונים, נבדקו המספרים, והוחלט פחות או יותר על סדרי הגודל. הנושא הזה הגיע לשולחנו של ראש העיר ולאחר דיונים הגענו להסכמות להיקפים ועל פי זה בנינו את התקציב. התקציב מבוסס על נתוני ביצוע ועודכן. כלומר, זה לא התקציב שדיברנו עליו בשנה שעברה אלא בחנו אותו תוך כדי התקדמות מול נתוני הביצוע של 2003. אחד הליקויים הגדולים באישור תקציב לאורך זמן ארוך זה זה שאתה ניצב כל הזמן מול נתונים משתנים, ותמיד אתה מוכה בעצם בזה שהגשת נתונים בינואר אבל בפברואר הם עודכנו, עד מרץ בינתיים הגיעו נתונים נוספים, וכל הזמן זה משתנה. ואנחנו השתדלנו לעדכן את זה ככל שאפשר.

כמובן שזה היה בוועדת הכספים בארבע פגישות ואחר כך הגיע לשולחן מועצת העיר לאישור.

בסך הכל אנחנו מדברים על 348 מיליון שקלים הוצאות והכנסות תקציב מאוזן. 1334 משרות בערך. הביצוע בשנה שעברה, הגירעון, דיברתי על זה קודם, הוא לא 7.5, הוא 7,600. הגירעון הכמעט סופי, עוד לא חתום, בערך 8,300 ל-2003. אני מזכיר לכם ש-2002 היה 9,200. כלומר, גם בגירעון השוטף היינו בירידה מסוימת ב-2003. כמובן שכולם יגידו שלא נתנו להוציא, וזה נכון. בלמנו ולא נתנו להוציא. אבל גם עם כל הבלימה וכל זה עדיין היינו בגירעון בסוף השנה, בסוף הדרך.

אני מזכיר שהמצגת לא כוללת את ה-250 אלף, רשמתי אותם למטה, על פי החלטת ועדת הכספים אתמול. ואנחנו באישור מוסיפים אותם בהוצאה והכנסה. התוספת היא מורכבת מתחומים של רווחה, ספורט, הנדסה, מועצת נשים, רזרבה לתחום הנוער. כנגד העמקת הגבייה בארנונה. אנחנו בארנונה מדברים על תוספת.

נושא של ההשוואה. אתם רואים את המפגש של הוצאות והכנסות מגירעון של 2002, 2003. בסך הכל אנחנו מגיעים לאיזון.

בצד ההכנסות, אני לא אכנס פנימה לתוך המספרים, אבל אנחנו מדברים על בסך הכל שמירה על מסגרת של נושא הארנונה פחות או יותר. אנחנו מקווים עם הזמנים הקשים שנוכל להגיע אל ההישגים שהגענו אליהם מבחינת תוספת הגבייה בארנונה גם בהמשך ונשמור על הקטע הזה. בנושא ההכנסות בשירותים הממלכתיים. אני רק מזכיר שמשד החינוך ממשיך לקצץ. הקיצוץ בהשתתפות משד החינוך בתקציב שלנו, להערכתנו, הוא מסתובב סביב הארבעה מיליון שקל. בוודאות אני יודע על 3 מיליון 250, אבל היד נטויה וכל הזמן ממשיכים להוריד הלאה.

פה יש ניהול נוסף של ארנונה, יתר עצמיות, ממשלה. בסך הכל אנחנו שומרים על יציבות בין כל הנתונים. התנודות הן לא תנודות כבדות בין 2002 ל-2003 ולכן אנחנו מקווים שב-2004 נוכל לשמור על זה עם ירידה מסוימת מצד ההוצאות ועם שמרנות מצד ההכנסות. אנחנו מנסים להיות שמרנים מצד ההכנסות.

מיון לפי משרד הפנים. משרד הפנים ממין נושא של ארנונה, חינוך, פנים,

רווחה, יתר עצמיות ומשרדים אחרים.

צד ההוצאות. בצד ההוצאות אנחנו מדברים, סך הכל בנושא הנהלה אנחנו שומרים על המסגרת, בשירותים מקומיים אנחנו עולים, בנושא שירותים ממלכתיים יש ירידה מסוימת. אגב, שירותים ממלכתיים זה אותו קטע שכולל, בתוך כל הנתונים האלה נתון של 3 מיליון 750. הוא אושר על ידי משרד הפנים ב- 2001 ו- 2002. יש לי מסמך ממשרד הפנים שמאשר אותו. מועצת העיר לא אישרה אותו.

המיון הכי חשוב זה נושא של שכר פעולות ומלוות. בסך הכל נושא המלוות, אנחנו תכף נגיע גם לפירוט יותר עמוק, גם לעומס של המלוות, גם לפירעון. בנושא הפעולות יש ירידה. בנושא השכר אנחנו גם במגמת ירידה. ובסך הכל אנחנו מורידים ב- 357 ביצוע לא סופי ל- 348. וזה הביטוי שזה מקבל בתוך הנתונים.

דני בוסטין: אנחנו מבחינים בין עומס, כשהעומס זה הסכומים הגבוהים, הנתונים שלמעלה. אתם רואים שיש ירידה בעומס המלוות. אנחנו מקבלים מעט מאד הלוואות בתקופה האחרונה. עומס המלוות יורד. אנחנו בסוף השנה הזאת צופים להגיע, אם לא נקלוט הלוואות חדשות, סדר גודל של 120 ומשהו מיליון שקל. היינו כבר ב- 160, נדמה לי.

נושא הפירעון. הפירעון נשאר די יציב. הוא בסביבות ה- 25 מיליון. מה שעלה אצלנו בצורה משמעותית זה נושא של עלות האשראי לטווח קצר, וזה מופיע בתוך הפעולות. ואת זה נחסוך בפעולות ככל שנמצא פתרון לגירעון הנצבר בדרך כזאת או אחרת.

התפתחות הגירעון. הגירעון, אם אתם רואים, ב- 2002 הגירעון הנצבר בתקופת השנה היה כ- 80 מיליון שקל, השוטף היה 34 מיליון שקל גירעון שוטף. במשך התקופה מ- 2000 עד 2004 קיבלנו סדר גודל של 40 מיליון שקל הקטנת גירעון, בדרך כלל בהלוואות. יש פה 3 מיליון 750 שזה מענק שחלקו נרשם בשנה שעברה, חלקו יועבר לשנה הזאת. אבל אין לו משמעות על התקציב השוטף כי הוא מופיע גם בהוצאה וגם בהכנסה. אבל בסך הכל אנחנו עומדים היום על כ- 100 מיליון שקל גירעון. זה סדר הגודל שעליו

דיברנו.

פירעון ההלוואות זה חלק מהתקציב השוטף. זה הוצאה שוטפת כל שנה. יש הלוואות של 125 מיליון שצריך להחזיר אותן לאורך השנים.

דובר : (לא שומעים)

דני בוסטין : יש לזה משמעות, אבל יש לזה משמעות גם הקטנת עלויות של אשראי טווח קצר שהוא משמעותי.

עמוס גבריאלי : דני עוד שאלה אחת. כמה מפעל המים ... של השנה?

דני בוסטין : 11.5. שנה שעברה קיבלנו 4 מיליון. אנחנו משלמים עבור מים כשלושה מיליון שקל לשנה. כך שבנטו קיבלנו מיליון.

התפתחות הגירעון השוטף, אתם רואים אותו בירידה.

רק להתרשמות. עשינו בדיקה של תוספת המשרות לאורך השנה לפי מחלקות. הגענו בנטו ל-1.6 משרות. זה שנה יוצאת מהכלל. בשנים קודמות כל שנה היה גידול של 20-30 משרות בהיקפי כוח האדם, אולי קצת פחות, אולי אני מגזים. אבל בסך הכל הייתה שנה טובה.

נושא הארנונה. נושא הארנונה, אתם רואים פה את הנתונים הכוללים של חיוב שנתי, כמה אנחנו מחייבים לשנה, כמה אנחנו גובים לשנה. זה נייר שאתו אנחנו מנהלים לאט לאט את התקציב. דרכו אנחנו בודקים מה אפשר ומה אי אפשר להכניס פנימה. אנחנו מכניסים פה את נושא ההנחות. אגב, הנחות מקבלות ביטוי גם בתקציב לצד ההוצאה ולצד ההכנסה.

פה אתם רואים את ההשוואה בין השנים ואתם רואים שהחיוב גדל בסדר גודל של 5 מיליון שקל משנה לשנה. וזה משמעותי.

אני חוזר להחלטות שדיברנו עליהן קודם, מה שצריך להחליט.

עמוס גבריאלי : דני, מה ההבדל בין גביית הארנונה בין 2003 ל-2004?

דני בוסטין : ראינו את זה קודם, נדמה לי, אני כבר לא זוכר. הוא בא גם לתת מענה לקיצוצים שיהיו בממשלה בהמשך. זה הצפי.

רק עוד פעם, בהבזק. השוואות בין רשויות. אתם לא רואים כל כך מרחוק. השוואה בין רשויות 2002. אתם יכולים לראות פה את כפר-סבא מסומן שם נושא הגירעון, גירעון נצבר והכנסות. הקו הצהוב זה הגירעון, הסגול זה

הוצאות, והבורדו זה הכנסות. אז הגירעון אצלנו יחסית קטן אבל אתם רואים שיש גם רשויות מאוזנות. יש רשויות עם מצבים הרבה יותר קשים. באר-שבע בולטת שם.

כשאנחנו מורידים את זה לרמת הנפש. כלומר, מחלקים את זה למספר התושבים, המספרים קצת משתנים והשוני בין הרשויות מוסבר יותר בנושא של מפעל המים. כלומר, רעננה למשל או הרצליה, יש להם מפעל מים, זה משפיע על היקף ההוצאות. זה מגדיל את הנושא הזה של הוצאות והכנסות לנפש.

תודה רבה. ההחלטות לפניכם. אם יש שאלות אני כמובן לרשותכם.

יהודה בן-חמו: תודה לדני ולכל צוות אגף הגזברות. שאלות לאחד הדברים של אייל יוניאן. בבקשה.

אייל יוניאן: אני רוצה לפתוח ולומר שבסך הכל מבחינתי היום זו סגירת מעגל. כי היום המועצה בעצם אמורה לאשר לאחר אישור ועדת הכספים את אותה תוכנית במסגרות שהתוותה בזמנו על ידי ועדת החירום הכלכלית שחלק מחבריה נמצאים כאן היום כחברי המועצה. כשהמטרה הייתה אחרי שנה קטסטרופלית בשנת 2000 של 34 מיליון שקל גירעון, גירעון הרסני שהיה מביא את כפר-סבא לחדלות פירעון מהירה מאד. ב-2000 היה 34 מיליון שקל גירעון. בתחילת 2002 בעקבות פרסום הדוח לפי הצעתו של חבר המועצה דאז והיום עמוס גבריאלי מונתה ועדת החירום. ובעצם מה שהתוותה ועדת החירום שתוך שלוש שנים אנחנו צריכים להגיע לאיזון תפעולי. ובעצם היום זו סגירת מעגל קטנה מבחינתנו, אותם חברים שהיו, וזה הסגנים שיושבים כאן היום, חלק מחברי המועצה. אני חושב שזה בהחלט רגע חשוב, ציון דרך חשוב עבור עיריית כפר-סבא, העיר כפר-סבא.

אבל, והאבל החשוב שהסיום הזה הוא תחילה של דבר אחר שהוא הדבר החשוב וזה מבחן התוצאה והביצוע. והדרך הקשה עוד לפנינו. יחד עם זאת אני חושב שבתחילת הקדנציה הזו נעשו מספר צעדים אמיצים כמו סגירת בתי הספר שהזכיר ראש העיר, וכמו גם דברים אמיצים אחרים. אני מאמין שבניגוד לעבר אולי שהייתי קצת פחות אופטימי, אני מאמין שאנחנו נעמוד

במבחן התוצאה.

לפני שאני מתחיל לרדת לפרטים חשוב לי לומר שעיריית כפר-סבא לא עבדה ב- 2002 ו- 2003 על פי תקציב. כל מי שמגיע מהעולם העסקי מבין שעבודה ללא תקציב זה פשוט אנדרלמוסיה מבחינה ניהולית. ומה שזה אומר שבחצי שנה האחרונה עבדנו לפי אחד חלקי שתיים עשרה של תקציב מאושר אחרון שהיה בעצם גירעוני ב- 9.5 מיליון שקל. ולמרות זאת, לפי נהלי בקרה שהותוו על ידי ראש העיר, שכיום כל אישור הזמנה וכל צ'ק שיוצא מאושר על ידי המנכ"ל והגזבר – עיריית כפר-סבא ברבעון הראשון של השנה סיימה באיזון תפעולי. ואני בהחלט חושב שזה התחלה שמבשרת על זה שאנחנו נעמוד באיזון התפעולי גם השנה.

לפני שאני יורד לפרטים. דני דיבר על התקציב של 2004. אני מדבר על תוכנית ההבראה משפיעה על 2004-2005 וצפונה. אני מאמין, כל כולי מאמין בתקציב הזה. אני אומר יותר מזה. זה תקציב שמרני. רק החיובים של הארנונה על סך 188 מיליון ש"ח שבעצם לא כוללים גביה של שנים קודמות. ואני מאמין שעכשיו השעבודים והעיקולים, שזה גם צעד אמיץ. וצריך לומר שעיריית כפר-סבא יכלה להשתמש באמצעים האלה על פי חוק גם בעבר ובחרה לא לעשות כך. והיום בשיתוף עם מחלקת הגבייה בראשות דבורה הררי, שהמחלקה הזאת עושה עבודה יוצאת מהכלל, אנחנו ממשיכים בהעמקת הגבייה. וה- 178 מתוך 188 זה סכום שמרני ואנחנו בעזרת המועצה ובעזרת הכוחות של העירייה, אני מאמין שנעבור את הסכום הזה.

אנחנו לוקחים את הגירעון של שנה קודמת שהסתיים ב- 7.6 מיליון ש"ח ולוקחים בחשבון את הקיטון משנת 2003 ל- 2004 של 5 מיליון ש"ל במשרדי הממשלה, ביחד 12.5 מיליון ש"ח גירעון מובנה יחסית לשנה קודמת. אנחנו מדברים על איזון תפעולי השנה. צריך להבין שנעשים כאן צעדים שאני לא רוצה להגיד אם יש להם אח ורע או אין להם אח ורע. אבל אני בהחלט חושב שמגיע כאן בהחלט צל"ש א. לעירייה, ב. למועצה. ואני תקווה שברגע שנעמוד באיזון התפעולי בהחלט נביא את כפר-סבא לפלטפורמה שתביא צמיחה ושנה לאחר מכן לפריצה קדימה.

מילה אחת לפני שאני ממשיך עם המצגת. לא בכדי הרואה חשבון שוקל השנה להוריד את הערת העסק החי. מי שמגיע מעולם ראיית החשבון מבין את המשמעות של עסק חי לבנקים, לספקים. זה בעצם אומר שהעירייה הזאת היא עירייה בפשיטת רגל. או כל גוף אחר שיש לו הערת עסק חי זה אומר שהוא לא יכול להמשיך ולהתקיים במצב הנוכחי. בעצם העובדה שרואה החשבון שוקל להוריד את הערת עסק חי מבחינתנו זו אינדיקציה נוספת לעובדה שהעיר הזאת והעירייה לאט לאט מתחילים לעלות למסלול הנכון.

הגרף הראשון הוא גרף שדני הראה אותו. עיריית כפר-סבא מככבת איפה שהוא במקום הרביעי אחרי באר-שבע, גבעתיים וחדרה, בגירעון הנצבר. שאל חבר המועצה שאלה נכונה. לא קיבלה תשובה מספיק חדה, מר שמעון פרץ, לגבי האם ההלוואות. ההלוואות לא כלולות בגירעון התקציבי של עיריית כפר-סבא. ואני אומר את זה בכל ישיבת תקציב. הגירעון של עיריית כפר-סבא לפי כל רישום חשבונאי נורמלי שלא קיים לצערי ברשויות המקומיות, והולך להשתנות לפי החלטות ועדת ברנע, הוא לא 100 מיליון שקל. צריך להוסיף לזה עוד 140 מיליון שקל הלוואות. הלוואות לעיריות נרשמות משום מה כהכנסה והחזר ההלוואות כהוצאה. והשיטה הזו היא שיטה שמעוותת את המצב. המצב הוא הרבה יותר גרוע. עיריית כפר-סבא ב-240 מיליון שקל גירעון ולא ב-100.

אני כאן בגרף הגירעון, התחלנו ב-2000 עם 34, ירדנו ל-15, ב-2002 ל-9.2 וב-2004 אנחנו ב-7.6. בסך הכל אנחנו מאמינים שב-2004 אנחנו נהיה באיזון תפעולי. ושוב, איזון תפעולי שמכסה את אותה ירידה בהוצאות הממשלה.

לגבי ניהול הוצאות החינוך שזה בעצם הנושא שאנחנו רואים לפי השקף הזה שכבר ועדת החירום התייחסה לנושא. יש כאן הרבה מאד דברים שועדת החירום כבר החליטה, חלקם יושמו. הצעדים היותר קשים לצערי לא יושמו. איחוד גני ילדים הביא בשנת 2003 אלף שקל. אנחנו לא מדברים כרגע על ההכנסות מאותם השכרות של גני ילדים שהביאו עוד 800 אלף שקל. צמצום

בית הגיל הרך בגלל המצב הכלכלי הקשה נעשה היום בעקבות הצעתה של חברת המועצה רינה פז. חלק מהתוספות של ה- 250 אלף שקל יתגברו את אותם 30 אלף שקל שהורדו בשנת 2002 ו- 2003. איחוד בתי הספר שדיבר עליהם ראש העיר מקודם. איחוד בתי הספר יוצא לדרך מבחינת החטיבות, שנה לאחר מכן בתי הספר. דוח דברת, דוח שושני משנים את כל התקצוב. אין לנו ברירה אלא לעשות מעשים, כי בסך הכל הזיזו לנו את הגבינה, וצריך להגיב ולא להיות מקובע בחשיבה. ולדעתי זה צעד חשוב, אמיץ, שלא שופך את התינוק עם המים, ויגדיל את ההשקעה של העירייה בחינוך. וזה בא לידי ביטוי כבר השנה בגידול כפי שראש העיר הסביר אותה.

לגבי קיצוץ 600 שעות. זה דבר שנעשה ב- 2003. בסך הכל אנחנו מתאימים את השעות, את הסכומים שאנחנו מקבלים ממשד החינוך, ואת הקיטון, לצערי, במספר הילדים והתלמידים בכפר-סבא, ומגיבים בלי לפגוע ברמת החינוך. העירייה ביטלה את השתתפותה ב'אורט' לפני שנתיים בעקבות החלטת ועדת החירום.

צמצום ההסעות. שוב, 2003 נעשה צעד אמיץ שחסך 1.4 מיליון שקל. השנה אנחנו בעצם ממשיכים ומוסיפים עוד 30 אלף שקל לפרויקט 'קדימה' שקוצץ בשנים הקודמות. השנה אנחנו רואים עליה, המינוס זה עליה.

רק מילה אחת שלא התייחסתי אליה. אנחנו רואים כאן את הדלתות. ב- 2003 אותם 600 אלף שקל זה מעבר ל- 852 בשנה של 2002, קיצצנו בנוסף עוד 600 אלף שקל. בסך הכל ברמת החינוך יש ייעול בהוצאות החינוך כנגד הקטנה של משרדי הממשלה. וכמו שראש העיר אמר, בסך הכל הגדלנו גם את התקציב השוטף וגם את התקציב הנוסף מהתב"רים.

צעדי הרה-ארגון שחלקם הותוו על ידי ועדת הרפורמה וחלקם על ידי ועדת החירום הכלכלית. מדברים כאן שנים רבות על איחוד תרבות נוער וספורט. בערים השכנות לנו, אני אזכיר את רעננה, כי מבחינתי רעננה היא מודל לחיקוי, לא בהכל, אבל בדברים טובים היא מודל לחיקוי. בהחלט דעתי ודעת ועדת הרפורמה ודעת המועצה הקודמת, ונעשו כאן עבודות כלכליות לאיחוד של תרבות נוער וספורט. איחוד שיביא איגום משאבים, שוב, בלי לפגוע

בשירותים. להפך, להגדיל את רמת השירותים ולהגדיל את רמת ההקצאה של העירייה והסבסוד לפעולות ולא למשכורות. ואני תקווה שהדברים נעשים כבר עכשיו. הצעד הזה נעשה, צעד שדובר עליו הרבה מאד שנים ולא נעשה. והצעד הזה אמור להביא לעיריית כפר-סבא 500 אלף שקל ב- 2004. ואם החיתוך יעשה נכון ובצורה רצינית ואמיתית הוא יוסיף עוד 2 מיליון שקל ב- 2005.

הסברה ויחסי ציבור. בשנת 2003 היה גידול של 200 אלף שקל יחסית ל- 2002. בשנת 2004 אנחנו הולכים להפרטת הדוברות. הדובר שנכנס רוני פילבסקי נכנס כספק, כשבעצם אין לנו כל התחייבות מבחינת אחזקה. שלושים יום אנחנו מפטרים את הספק. ורוני פילבסקי במסגרת תוכנית ההבראה יקצץ עשרה אחוז משכרו. ובסך הכל נגיע לחסכון, מאחר ואין לנו כאן עלויות פנסיוניות ועלויות סוציאליות נוספות.

מעבר לכך, הסברה ויחסי ציבור, יהיה צמצום מהטעם הפשוט שאגמנו את המשאבים. בעבר כל מחלקה הייתה פועלת באופן עצמאי. המטרה שלי שגם החברות שנתמכות על ידי עיריית כפר-סבא, קרי מפעל המים, היכל התרבות, הקונסרבטוריון, חברת ספיר והחברה הכלכלית, שכולנו יחד נפרסם כדי לנצל את יתרון הגודל.

בתחום החניה נעשתה הפרטה, אחת ההפרטות מני רבים שנעשו. אחד הלקחים הוא שההפרטה שנעשתה במספר תחומים, ברגע שאנחנו עושים הפרטה צריך לפקח ולבקר על הקבלנים, וברגע שלא עושים את זה אז ההפרטה היא בעוכרנו. וזה אחד הדברים שאני מוביל כרגע ביחד עם מנהלי העירייה. אנחנו בודקים מהלך להעביר את ניהול החניה לחברה הכלכלית. החברה הכלכלית היא חברת בת של עיריית כפר-סבא שנכון למנף אותה, אין לנו שם בעיות ניהוליות ובעיות בהתנהלות כמו שיש בעיריות. ועדיין הפקחים ועדיין היועץ העירוני הוא עובד עירייה. והכל נעשה מתוך ראייה שהחברה הכלכלית חייבת להגדיל את רווחי העירייה. קרי, אם אנחנו ב- 2004 מרוויחים סכום מסוים מהחניה, אנחנו מצפים מהחברה הכלכלית כתנאי להתקשרות שהיא תגדיל לעירייה את הרווחים, ובכך בעצם מבחינה כלכלית

הרווחנו שגם הגוף שנותן את השירותים הוא לא גוף אחר אלא חברת בת שבעצם תחזיר את הכסף הזה לציבור הכפר-סבאי, ועיריית כפר-סבא תקבל כסף נוסף.

ב- 2002 היה לנו יעול יחסית ל- 2001. זה היה השנה של הפרטה. חסכנו מיליון 182. בשנת 2003 חסכנו עוד 46 מעבר, זה הכל בנוסף, זה ההפרשים, חסכנו עוד 46. ב- 2004 לא היה שינוי. ואני מאמין שאפשר לחסוך עוד 500 אלף שקל. בסך הכל מיליון 728 בארבע שנים בחניה.

לגבי הגזם. עיריית כפר-סבא בשנת 2003, הגזם עלה בכחצי מיליון שקל יותר מהטעם הפשוט שאותה תחנת אשפה, אתר אשפה שהיה ממוקם בכפר-סבא עבר לתל-מונד. האתר נסגר בצו. ובעצם המרחק גורם להתייקרות. אני שואף בעצם ליישם את החלטת הרפורמה, באישור המועצה כמובן, וללכת להפרטת הגזם. ובכך לחסוך שוב 500 אלף שקל. דרך אגב, רעננה מזמן בהפרטת הגזם כמו גם האשפה והניקיון בכפר-סבא.

ההוצאות המשפטיות. הגענו בחלק מועדת רפורמה, יש תת-משנה ועדה שבעצם עוברת ספק ספק ומנה ליעל את ההוצאות ולהקטין את העלויות. מבדיקה שנעשתה, ההוצאות המשפטיות בכפר-סבא קטנות מספר מונים ביחס לעיריות אחרות. ובכל זאת משרד טויסטר, הגברת בתיה בראף שלימיני, הסכימו כחלק מהשותפות ומערכת היחסים הארוכה לבוא לטובת עיריית כפר-סבא, לאור המצב הכלכלי הקשה לקצץ 200 אלף שקל בשכרם. שבעצם אנחנו נהנה מהם, חלקם ב- 2004 וחלקם ב- 2005.

עורך דין יעקב אוחיון סגן ראש העיר מוביל את הפרטת מכון הביוב. נעשו בדיקות, שוב, לא ברמה העיונית תיאורטית אלא ברמה המעשית. נעשתה למידה ברמת-השרון ששם בעצם נעשתה הפרטה. ואנחנו יוצאים לדרך ומאמינים שהדבר הזה יביא לעיריית כפר-סבא בין, אני מאמין כ- 2 מיליון ש"ח מעבר לדמי זיכיון שעשויים להביא סכום גדול נוסף.

דבר נוסף שלא רשום כאן שנעשה השבוע. משרד הרישוי, כמו שאתם יודעים, נסגר. עיריית כפר-סבא מימנה פקידות, מימנה משרד שבעצם נתן שירותים למשרד הרישוי ולכל העיריות מסביב. אני לא חושב שהיום עיריית כפר-סבא

יכולה לתת שירותים לרעננה, הוד-השרון, טייבה, טירה, קלאנסוואה, גילגוליה, בלי לפגוע באף אחד. ביום שאנחנו מפטרים עובדים אני חשוב שמן הראוי שעיריית כפר-סבא תיתן שירות לתושבי המקום בצורה חכמה, יעילה. בסך הכל החזרנו תיאוריה אחרי שלוש שנים שלא היו כאן מבחני תיאוריה, ואנחנו משאירים כאן את המבחנים המעשיים. ואנחנו חוסכים כ- 130 אלף ש"ח. זה עדיין לא מופיע כי זה קרה השבוע.

ניהול הוצאות כוח אדם. בעצם אחד הנושאים הקשים הלא נעימים ובהחלט בעייתיים, ובכל זאת אנחנו נדרשים גם לנושא הזה. זה חלק מתוכנית הבראה, חלק מקבלת מענקים. אנחנו צריכים להקטין את כוח האדם. בשנת 2002 נעשו מספר פעולות. אנחנו הולכים לפעולה חדה בשנת 2004. בסך הכל רוב עובדי העירייה הם על פנסיה תקציבית. כלומר, אלה עובדים שהפנסיה שלהם חלק מהתקציב השוטף, ובכל זאת אנחנו כרגע במהלך של הוצאת 15 עד 20 עובדים עד סוף יוני בביטול משרות, זאת אומרת שלא יתקבלו עובדים במקומם. ואני מאמין שכוח האדם המנהלי הזה יביא לעיריית כפר-סבא כ- 4 מיליון שקל נטו ב- 2004, ואף יותר ב- 2005, עם כל הרגישות והצער שבנושא.

צמצום עלויות אחזקה תרבות נוער וספורט. שוב, כחלק מהאיגום מן הסתם אנחנו נצטרך להקטין פונקציות ניהוליות ומנהלתיות כאלה ואחרות. קיצוץ בשכר נבחרים ובכירים נטו. ראש העיר עם היבחרו קיצץ עשרה אחוז. הסגנים, מר בני כברה ומר יעקב אוחיון עבדו כשלושה חודשים ללא שכר, שלושה חודשים נוספים בחצי משרה, ויצטרפו שלושה חודשים נוספים בעשרה אחוז. מר סיימון גולדמן סגן ראש העיר הנוסף ויתר על שכרו ועובד ללא שכר, בהתנדבות. בכירי העירייה בחוזה אישי, אני מנהל אתם שיחות. גם אני, גם הגזבר, המבקר, מנהלת כוח האדם, ואני מקווה שאני לא מפספס מישהו, ואלון ויינגרטן מנכ"ל החברה הכלכלית, קיצצו בשלב זה עשרה אחוז משכרם. ויש בהחלט נכונות מבכירים נוספים. זה שאחרים לא עשו זאת זה עדיין לא אומר שהם לא יעשו זאת. ואני בהחלט מרגיש שיש מטעם המנהלים בעירייה שיתוף פעולה והבנה למצב. ויחד אנחנו כולנו מטים כתף על מנת

להוציא את העגלה מהבוץ.

לגבי קיצוץ עשרה אחוז בשעות נוספות מוצהרות ומדווחות. מדובר כחלק ממשא ומתן שנצטרך לנהל לאחר האישור כאן, בתקווה שזה יאושר במסגרת תוכנית הבראה.

ניהול הוצאות התרבות. התרבות כחלק מתוכנית הבראה, עורך הדין עמוס גבריאלי כמחזיק תיק תרבות הפנאי, בעצם הוביל כבר תוכנית הבראה שמביאה ב- 2004 קיצוץ של 137 אלף ש"ח, ועוד 300 אלף ש"ח בשנת 2005, ביחד עם חברי ועדת הרפורמה. עלות פסטיבל הנושפים השנה, ראש העיר ביחד עם יועץ התקשורת, הובלנו ניהול של עלות פסטיבל נושפים על ידי העירייה. 250 אלף שקל עלות בשנה שעברה ליום אחד הפכה ל- 170 אלף שקל ליומיים השנה. וראש העיר לקח, לטעמי, החלטה אמיצה בימים האחרונים, שפסטיבל הנושפים בשנה הבאה יוקטן ב- 100 אלף שקל ויהיה על טהרת הכשרונות המקומיים. ושוב, כל זאת כחלק מהמאמץ להוציא את העגלה מהבוץ.

קרן המוסיקה תיתן את חלקה. ביטול סבסוד חוגים לבעלי יכולת תרבות. יש כיום סבסוד של המצרך ושל כל הנצרך, ויש מקום שוב ליישם הלכה למעשה דברים שמדברים עליהם שנים ולדאוג שמי שמקבל את ההנחה עומד במבחן ההכנסה.

התרבות התורנית נתנה את חלקה, שוב, כחלק מהחלטת ועדת חירום, וקיצצה עשרה אחוז מהתקציב שלה לאורך השנים.

לגבי המקהלות. גם כאן אני ממליץ לא לשפוך את התינוק עם המים. ובכל זאת בשנה קשה שמפטרים אנשים גם בשכר מינימום, מן הראוי שעיריית כפר-סבא, ואני אומר את זה בצער, לא תממן מקהלות, עשרים וארבע מקהלות בכפר-סבא. ואני חושב שמן הראוי גם בקטע הזה להתייעל, ולפחות בשנים האלה שאנחנו רוצים להחזיר את הרכבת למסלול הנכון צריך לקצץ גם בנושא זה.

הפרטת המס לכרכיה והוצאות הרווחה. גם כן דברים שמדברים עליהם שנים. מדובר בדברים רגישים. מדובר באנשים קשי יום. לא מדובר כאן

בעסק כלכלי. כאן מדובר בדברים שהם חברתיים נטו. ובכל זאת אני חושב שאפשר לתת את אותו שירות לא באמצעות העירייה אלא באמצאות יזם. והדברים כרגע מובלים על ידי ענת ניסקי מנהלת אגף הרווחה. בכלל אגף הרווחה הוא אגף שאני חושב שמתנהל כמודל. יש שם חשבת ומנהלת אגף שמנהלים את הדברים בצורה יעילה, בצורה שקטה, בצורה נכונה, ומגיע להם הקרדיט מאחר וגם הם אחד האגפים שעמדו בהחלטות ועדת החירום.

הוצאות הספורט. טוב, מי כמוני יודע שספורט הוא דבר חשוב. כאחד שגדל בספורט. ספורט אין ספק שזה חלק מחינוך ותרבות. ובכל זאת אנחנו גם כאן חייבים להתייעל. הוצאות הספורט עמדו, בכלל מחלקת הספורט עוד בראשותו של קובי אוחיון והיום בראשותו של דוקטור בוקי צייש עושות ככל אשר לעיל ידן. המחלקה הזאת בראשות עוזי עושים בהחלט את כל מה שניתן על מנת שהחוגים יהיו רווחיים, על מנת שהראיה תהיה עסקית. ואכן, בשנת 2004 אנחנו מורידים עוד 300 אלף שקל, טוב, מבלי לפגוע בצורה קריטית בפעילות.

ייעול הוצאות המחשוב. ראש העיר עם כניסתו לתפקיד הוביל מהלך שבעצם קיצץ במשרות של שני יועצים שהיו חיצוניים, שחסכו 340 אלף שקל בשנת 2004. היו שני יועצים מטעם האוטומציה בעיריית כפר-סבא. והשבוע מונתה הגברת אורית הרץ עובדת עירייה לעמוד בראש המחלקה. ובסך הכל ביטלנו שני תקנים מבלי לפגוע בנושא הקריטי הזה.

דבר נוסף. הגזבר ניהל משא ומתן לגבי התוכנות היישומיות מאוטומציה, תוכניות המחשוב. אנחנו מקבלים את אותו שירות ב- 300 אלף שקל פחות. אני עדיין חושב שיש מקום להמשיך ולהתייעל, אבל בסך הכל זה צעדים שכבר נעשו.

הוצאות האירועים והתחזוקה. אנחנו בשנת 2004, למרות שהצעת התקציב מדברת על גידול קטן בכמה עשרות אלפי שקלים, מאז שנכנסתי כמנכ"ל ובאישורו של ראש העיר, הכוונה שלא יהיה שום גידול בהוצאות האירועים בשנת 2004. אני כרגע מנהל משא ומתן עם מספר ספונסרים ומאמצים על מנת שאירועי הקיץ ואירועים אחרים ימומנו על ידם כמו בעבר. ובסך הכל גם

בקטע הזה אני מאמין שיש עוד מקום להתייעלות, אבל כרגע אנחנו בוחנים את האפשרויות כאלה ואחרות להפרטות ולייעול גם בנושא האירועים. צעדי ייעול נוספים: המועצה הדתית בשנת 2004. החלטות שכבר נעשו, עצם העובדה שאנחנו כרגע הולכים לתקן של חצי משרה במנכ"ל, זו ההמלצה והחלטת הממשלה שקבעה שהיו"ר וסגן היו"ר לא יהיו בשכר. הצעדים האלה הביאו לעיריית כפר-סבא כבר חסכון של 790, לפני שנכנסנו לרפורמה ורה-ארגון במועצה הדתית. ואני, דעתי ידועה בנושא, מבלי לפגוע ברמת השירותים שניתנת לציבור הדתי ולציבור הכפר-סבאי בכלל, כי לא רק ציבור דתי מקבל שירותי דת. צריך לעשות שם את הרה-ארגון ואת הרפורמה באופן כזה שהכסף ילך לפעולות, תוך כדי הגדלת השירותים. אני מאמין שזה אפשרי שם.

לגבי עלויות מימון משיכת יתר. עיריית כפר-סבא עד 26 מיליון שקל ריבית רצחנית של 14 אחוז. המטרה הראשונית עם קבלת תוכנית ההבראה לסלק את אותו אוברדרפט שיושב לנו כאבן רחיים. באופן מיידי זה יחסוך כמיליון וחצי שקל שהולכים היום לריבית מיותרת ולא לשירותים, והכל בגלל התנהלות ללא תקציב, והכל בגלל שאין לנו מסגרת. וזה המיליון וחצי שקל האלה, הם פועל יוצא מיידי של אישור תוכנית ההבראה. אני מאמין גם שלאחר מכן, וזה ועדת הרפורמה, יש לנו כמה כוחות חזקים בנושא הבנקים בועדת הרפורמה. אני מאמין שועדת הרפורמה יכולה גם כאן, אחרי שאנחנו מראים שאין עסק חי ושיש איזון תפעולי ושיש כאן הנהגה אמיצה ומועצה אמיצה שמובילה צעדים כלכליים אמיצים מבלי לשפוך את התינוק עם המים. אני מאמין שגם אפשר ללכת ולהקטין את העלויות האחרות להלוואות לזמן ארוך מול הבנקים.

שמעון פרץ: במועצה הדתית לא נשארו מים ולא תינוק.

אייל יוניאן: נשארו משכורות ניהוליות גבוהות. בינתיים האמא לא נפגעה, ברוך השם.

לגבי הגדלת הכנסות חינוך, תרבות, נוער וספורט. אמרתי מקודם בפתחי שהעלויות של איחוד הגנים לא כוללות את ההכנסות. כל הגנים שאוחדו מושכרים היום. בקטע הזה עורכת הדין אילה זיו עושה עבודה ברוכה. הכל

מושכר. ואנחנו בהחלט ממקסמים כאן את ההכנסות שחוזרים לפעילות
חינוכית כזו ואחרת.

הכנסות ממנויים. דוח מבקר המדינה העיר לגבי הכנסות ממנויים של
כרטיסי חינם. ראש העיר מינה ועדה. הועדה כרגע יושבת על המדוכה.
המטרה להגיע למצב שלא ינתנו כרטיסי חינם, ובכל זאת למצוא מנגנון כזה
שתינתן הנחה. כי בסך הכל חברי המועצה, וגם דוח המבקר מתייחס לזה,
מקבל את הטענה שחברי המועצה מגיעים גם לאירועים בהיכל התרבות
כחלק ממילוי תפקידם וצריך למצוא את המנגנון על מנת שנחסוך את הכסף
הזה. כי לדעתי היום אנחנו לא נמצאים במקום, ושוב, אני תמיד מזכיר את
זה, למרות שאני חוזר על עצמי במנטרה. אני לא חושב שאפשר לחלק אנשים
בחינם לאנשים שיש להם ברגע שאנחנו מפטרים גם אנשים שאין להם.
גבייה מלאה מאגודות הספורט על מתקנים. זה צעד שנבדק. פירושו בעצם,
שוב, להפוך את כל העבודה מול עמותות הספורט לעבודה עם ראייה עסקית.
למרות שאנחנו מבינים שאנחנו לא עסק, שהדברים יהיו מוסדרים עם גבולות
גזרה כאלה ואחרים.

לגבי הארנונה בכפר-סבא. ועדת הרפורמה המליצה מספר דברים לאחר
בדיקה עם מנהלת מחלקת הגבייה שבסך הכל הביאו לכפר-סבא כסף בטווח
המייד, ולטעמי יביאו עוד הרבה מאד כסף בטווח הרחוק יותר. כמו שאתם
יודעים, אנחנו כרגע הולכים לשעבודים ועיקולים של רכבים ומטלטלים, שעד
היום עיריית כפר-סבא לא עשתה. זה צעד לא פשוט. אבל אני כבר יכול להגיד
לכם שבעקבות פרסומים בעיתון אנחנו רואים את התוצאות בשטח. ואני
מאמין, ואני אומר את זה שוב, התקציב הוא תקציב שמרני, וטוב שהוא
כזה, אבל אנחנו נמשיך הלאה ונגבה גם חובות עבר וגם חובות כאלה. ואני לא
מתכוון לאנשים שאין להם. אנשים שאין להם אנחנו מתכוונים להתייחס
אליהם במשורה. ברור לנו שמדובר באנשים קשי יום והמצב לא קל. אבל
אנשים שיש להם, ויש לא מעט כאלה, אנחנו מתכוונים לפעול במלוא המרץ.
ארנונה תחנות דלק. נושא כאוב. עיריית כפר-סבא כבר שנים מנסה להגדיל
את ארנונת תחנות הדלק. ושלא יובן לא נכון, אנחנו בסך הכל מנסים לתקן

עוול היסטורי. ובעצם להשוות את מה שמשלמות תחנות הדלק ברעננה, בהוד השרון ובהרצליה. ומשרד הפנים, לצערי, גם בראשות שר הפנים הזה שהפיה בנו לא מעט תקוות, לא מאשר את זה. דעתי ידועה. אם זה תלוי בי עיריית כפר-סבא צריכה להגיע לבג"ץ ולא לוותר. אסור לנו לוותר על משהו שמגיע לנו. ויש כאן עוול של חוסר שוויוניות שאסור לוותר עליו.

נעשו עוד מספר שינויים בצו הארנונה שבטווח מיידי הביאו לעיריית כפר-סבא מיליון 250 אלף שקל השנה. שוב, המלצות ועדת רפורמה ביחד עם מחלקת הגבייה. צעדים שלא נכנסים לכיס של האזרחים אבל בעצם יצירתיים מבחינה כלכלית ובהחלט אפשר רק לברך עליהם.

לגבי הביטחון. אנחנו כרגע מובילים בהחלט מהלך להגדיל את רמת השירות שנותן הביטחון. בסך הכל אנחנו גובים אגרה מהתושבים גם כאן. זה נושא יחסית חדש. אנחנו בוחנים את מכרז ההתקשרות מחדש. סגן ראש העיר יעקב אוחיון מוביל את זה. נעשתה שוב למידה, הפעם עם הרצליה, פחות עם רעננה, כדי להתוות מכרז חדש שיקטין את העלויות. אנחנו הולכים להקמת משטרה קהילתית מבלי להגדיל את העלויות, בשיתוף פעולה עם משטרת כפר-סבא. וגם כאן אני טוען, זה לא מתקצב כאן, אבל גם כאן בשנת 2005, לטעמי, אפשר להקטין את העלויות של הביטחון ולתת שירות טוב יותר.

לגבי השילוט ופרסום החוצות. שני נושאים שלא נוהלו כהלכה בעיריית כפר-סבא, מבלי לפגוע באף אחד. ואני לא מאשים את מי שעמד בראש המחלקה. יכול להיות, לא יכול להיות, מן הסתם גם לא היה להם את הכלים הנכונים ואת הגיבוי הנכון. לא כל דבר שלא נוהל נכון יש אשמה פרסונלית. עדו מעט נדבר על הוספת תקנים. כדי לנהל נכון לפעמים צריך הוספת תקנים, לפעמים צריך הוספת תקציבים בשביל אמצעים, ולא רק להוריד יביא לעיריית כפר-סבא את המזור.

שילוט ופרסום, כחלק מהצעה של תוכנית ההבראה, גם כן למנף את החברה הכלכלית ולתת לחברה הכלכלית תוכנית עבודה שבעצם תגדיל את הרווחים של עיריית כפר-סבא מהנושא הזה. הרווחים לא ילכו לחברה הכלכלית, ילכו לעיריית כפר-סבא. והחברה הכלכלית במקום להעביר את זה לגוף של קבלן

קיצוני היא זו שתיקח את העמלה. ועיריית כפר-סבא תגדיל, אני מדגיש תגדיל, כי בקטע הזה יש הרבה מאד בלבול. אין לנו שום כוונה, בזה אני אסיים את התייחסותי לחברה הכלכלית. אמרתי במסיבת העיתונאים ואמרתי גם בעבר שלחברה הכלכלית במתכונתה הנוכחית אין זכות קיום. הוד-השרון ורמת-השרון ורעננה אלה ערים שסגרו את החברות הכלכליות שלהן. ובכל זאת, אני לא חושב שצריך לסגור את החברה הכלכלית בכפר-סבא, אני חושב שצריך למנף אותה ולתת לה את הצי'אנס שלה. אני בהחלט חושב שהיא צריכה לעמוד גם במבחן התוצאה, והדברים צריכים להיות מוסדרים ברמת הסכמים בין-חברתיים שלא קיימים היום. ועיריית כפר-סבא צריכה לקבל יותר ממה שהיא קיבלה עד היום. ואני מאמין שגם פיתוח עתודות הקרקע שנמצא בפתחנו, גם דבר שחלק ממדיניות ראש העיר והמועצה, לרווח את כבלי הבירוקרטיה ולהזיז דברים שהיו תקועים, לדעת, בלי סיבה הגיונית, בטח לא סיבה כלכלית. ועל זה אני אדבר עוד מעט לגבי הפריצה שאני רואה בשנת 2006.

ולכן שילוט ופרסום החוצות. גם כאן, אני חושב שזה סכום שהוא שמרני, אבל 500 אלף ש"ח לפחות היום עיריית כפר-סבא יכולה לקבל, בנוסף למה שהיא מקבלת היום. ואני בהחלט רואה את זה ב-2005 כחלק מהמינוף של החברה הכלכלית.

העמקת הגבייה בחניה. תחום נוסף שהלך להפרטה. תחום שהביא לעיריית כפר-סבא 127 אלף ש"ח, 200 אלף ש"ח נוספים. ואני עדיין חושב שאפשר להביא עוד כסף מנושא החניה, ולא דווקא בדרך של יותר קנסות. אלא גם בדרך של הניהול הנכון. וגם כאן אני רואה את החברה הכלכלית ככלי למינוף למידה של מה שעשינו במכרז עד היום. ושוב, החברה הכלכלית צריכה את נטל ההוכחה עליה והיא צריכה לעמוד במבחן התוצאה. אני מאמין שיש לה את היכולת. יש לה מנכ"ל צעיר, מוכשר, עם הרבה מאד אנרגיות, ויו"ר דירקטוריון חדש עם הרבה מאד רצון ויכולת. ואני מאמין שאפשר לעשות את זה, לפחות צריך לנסות.

לגבי מפעל המים, נושא שדובר בו הרבה מאד, וברשותכם אני רוצה להתעכב

דקה על מפעל המים. עיריית כפר-סבא, בניגוד לעבר, כמו שאתם רואים, משלמת היום למפעל המים בגין המים. היסטורית עיריית כפר-סבא, עוד לפני שהעירייה הוקמה, הוקם מפעל המים בכפר-סבא על ידי חקלאים כאגודה שיתופית. כשעיריית כפר-סבא הוקמה, בניגוד לערים אחרות, לא נעשה צו הקניה. עיריית כפר-סבא הייתה צריכה לקבל אליה בעצם את כל משק המים ואז לתת זיכיון כזה או אחר, בין אם לאגודה שיתופית ובין אם למחלקה בתוך העירייה. הדבר לא נעשה. בסוף שנות השמונים היו מספר מהלכים משפטיים של תושבי העירייה שטענו שהאגודה הזאת מנוהלת על ידי חקלאים שאין להם שום זכות לנהל את משק המים של תושבי העירייה. בשנת 1994 על פי חוק עזר עירוני מפעל המים בעצם מנהל את משק המים של העירייה. ובעצם לצערי, כמו בדברים אחרים, הדברים לא הוסדרו בצורה מסודרת. וזה גורם להרבה מאד בלבול והרבה מאד התבטאויות שלא מן העניין, לצערי.

עיריית כפר-סבא ראויה ומגיעה לה בדין, בלי טובות, אף אחד לא מסדר לנו ואף אחד לא עוזר לנו, ואף אחד לא סוגר לנו תקציב עירוני. מגיע לעיריית כפר-סבא מבחינה משפטית וכלכלית דמי זיכיון שנתיים. ועד היום מפעל המים טען טענות כאלה ואחרות כנגד עיריית כפר-סבא. כמנכ"ל עיריית כפר-סבא אני אומר בצורה קטגורית. עיריית כפר-סבא תתבע את המגיע לה על פי דין מבחינה משפטית וכלכלית, עם כל התימוכין. עיריית כפר-סבא נתנה זיכיון וגם הדוח של רבינוביץ' שהוזמן על ידי מפעל המים מכיר בזה. יש פה הרבה מאד בלבול, הרבה מאד, לא רוצה להגיד בורות, אבל הרבה מאד חוסר הבנה של הרבה מאד אנשים שבעצם גורמים, לא רוצה להגיד נזק, כי אני לא חושש שיהיה נזק לעיריית כפר-סבא, כי אני פועל בצורה כלכלית ומשפטית בצורה ראויה על מנת לתבוע את המגיע לנו. והסכום שנרשם בשנת 2004 שהוא 11.5 מיליון ש"ח הוא בעצם סכום שמרני. עיריית כפר-סבא, מגיע לה לדעתי, פי 1.5 או פי 2 מהסכום הזה. ובכל זאת, מאחר והדבר הזה הוא נושא שמרני, אנחנו מתקצבים בצורה שמרנית, הנושא עוד לא נסגר עם מפעל המים. השנה לא קיבלנו כסף ממפעל המים. יחד עם זאת שילמנו כסף על

המים שגובים. זאת אומרת, אם מישהו חייב למישהו בגין שירותים שהוא מקבל זה מפעל המים לעירייה ולא הפוך. עיריית כפר-סבא, מעבר לאותם דמי השראה לזיכיון, עיריית כפר-סבא גם נותנת שירותים תשתיתיים הנדסיים כאלה ואחרים. צריך למפות אותם מהבחינה הכלכלית בצורה מסודרת וראויה. עיריית כפר-סבא תתבע ותקבל את המגיע לה, בדין, ולא בשום הסדר לא מפא"ניקי ולא שום כותרת אחרת שנותנת במקומות כאלה ואחרים של אנשים לצערי לא מבינים, ולא רק טועים אלא גם מטעים.

הקטנת הכנסות והגדלת הוצאות. כמו שאמר הגזבר, קיטון בהשתתפות משרד החינוך והתרבות בלבד ב- 2003 ב- 3.5 מיליון שקל. אנחנו רואים גם קיטון ב- 2004, וצופים לצערי גם קיטון ב- 2005. אבל בכל זאת אנחנו לא מקטינים את ההשקעה שלנו בחינוך אלא מגדילים אותה, והיא באה לידי ביטוי גם בתב"רים וגם בנושאים אחרים.

הדף הזה בסיכומו מראה שבשנת 2005 נפנה כ- 7.6 מיליון שקל. ואני אומר עוד פעם, זה שמרני. 7.6 מיליון שקל לשירותים שהיום לא ניתנים. וזה הרבה מאד כסף. זה כסף שילך לשירותים וזה הכסף שיביא לעיריית כפר-סבא בשנת 2005 את הצמיחה. וביחד עם פיתוח עתודות הקרקע אני בהחלט מאמין שבשנת 2006 כפר-סבא תפרוץ קדימה. ולא בכדי אני קורא אתמול ב'גלובס' כתבה שיש עליה בביקושים לקרקעות בכפר-סבא במרכז העיר ובצפון העיר. זו אינדיקציה חשובה מאד שמראה בעצם שהמועצה הזו מובילה קו כלכלי ענייני, קו אחר, קו אמיץ. ויש לזה כבר תימוכין בשטח. ואני רואה את זה כמנכ"ל בפניות של יזמם כאלה ואחרים, בפניות של חברות מובילות בארץ שרוצות לבחון אפשרות להגיע לכפר-סבא. ואני בהחלט אופטימי לגבי עתידה של כפר-סבא.

המבנה הארגוני הקיים של עיריית כפר-סבא הוא מבנה שצריך שינוי כחלק מהרה-ארגון והרפורמה. השינוי הראשון שאנחנו מציעים, ועדת הרפורמה מציעה באגף ההנדסה. אגף ההנדסה הוא אגף חשוב. הוא אגף שסובל בחוסר בתקנים. הוא אגף שנותן הרבה מאד שירותים. יש מן הסתם הרבה מאד תלונות. שוב, לאו דווקא בגלל שירות לא טוב. בגלל אופי האגף. נעשתה

למידה מול עיריית רעננה. הלכנו ללמוד שם את המודל. לדעתי, יש מקום להפריט מספר מחלקות, לאחד מספר מחלקות שם, לצאת לקבלן פרטי. ויש מקום כחלק מהמלצות ועדת הרפורמה באישורה של ועדת הכספים, ללכת למודל של ניהול מקצועי לצד ניהול אדמיניסטרטיבי כמו שאנחנו מכירים מבתי חולים וממקומות אחרים. מהנדס הרשות הוא מהנדס שיש עליו הרבה מאד אחריות והרבה מאד סמכות מבחינת חוק תכנון ובניה ומבחינת פקודת העיריות. ומן הראוי שכל הנושא הניהולי של התקציבים והתב"רים והספקים והמכרזים וניהול העובדים שלוקה בחסר בכפר-סבא יינתן בידי מנהל מקצועי, והמהנדס יטפל בכל נושא התכנון, בנושא ההיתרים.

המלצת ועדת הרפורמה וועדת הכספים לאמץ את המודל ברעננה שמהנדס הרשות יהיה כפוף למנהל אגף הנדסה.

הדבר הנוסף שכחלק מרה-הארגון שנמצא בכפר-סבא זה חשב לאגף החינוך. שוב, דבר שמדברים עליו שלוש שנים, ולצערי לא נעשה והגיע הזמן שיעשה. החינוך היום בכפר-סבא הוא כארבעים אחוז מהתקציב העירוני ברמת ההוצאות. יש הרבה מאד שינויים בעקבות דוח שושני ודוח דברת. יש הרבה מקום להתייעלות, יש הרבה מאד מקומות שצריך לנהל את הדברים בצורה יצירתית, בצורה יעילה. לא רק בלי לפגוע אלא להגדיל את השירותים. ואני בהחלט חושב שהתפקיד הזה הוא תפקיד נכון. הוא תפקיד שיחזיר את עצמו כספית, כמו גם השינוי הארגוני במהנדס הרשות.

הדבר האחרון שממליצה ועדת הרפורמה ואושר על ידי ועדת הכספים. כמו שאתם רואים, מנכ"ל העירייה היום כפופים לא מחלקת הביטחון, מחלקת הרכש, המוקד העירוני, המחשוב, הנוער, הספורט והסמים. לא בכדי המחלקות האלה הן מחלקות ברובן שהן מחלקות שמרגישות ללא אבא. הן מחלקות חשובות

(קלטת מס. A2):

הן מחלקות שיש להן תקציב גדול מאד. ואני, כחלק מההבנה העסקית שלי שכל עירייה וכל פירמה עסקית בסדר גודל של עיריית כפר-סבא עם 360 מיליון שקל תקציב ו- 1300 משרות אבל 1700 עובדים, מן הראוי שיהיה כאן

סמנכ"ל תפעול. אני בטוח שהתפקיד הזה יחזיר את עצמו בהרבה מאד כסף, כי הבעיה הניהולית של עיריית כפר-סבא היום זה הקורדינציה בין המחלקות והאגפים. היא לוקה בחסר. הרבה מאד זמן איכות של מנהלי אגפים ומנהלי מחלקות נפגם. ואני לא מדבר על השירות. וגם כאן אני מאמין ובטוח. אנחנו נשמור על המסגרת של האיזון התפעולי והמשרות האלה יחזירו את עצמן בגדול, ויפה שעה אחת קודם.

אני בעצם מסיים כאן את חלקי בכל מה שקשור לתוכנית ההבראה. אני מאמין שמכאן אנחנו יוצאים לדרך חדשה, לדרך של בשורה. עלינו לעמוד במבחן התוצאה, בשלב הביצוע שהוא מבחן קשה. אנחנו עובדים בסביבה בעייתית, לא קלה. קשה מאד לנייד עובדים, קשה מאד להשתחרר מעובדים לא טובים. ושוב, אני לא חס וחלילה טוען שעובדי עיריית כפר-סבא הם לא עובדים טובים. רוב העובדים של עיריית כפר-סבא, רוב רובם עובדים טובים, הם עובדים שלא היה להם אמצעים, הם עובדים שלא ניהלו אותם כמו שצריך, לא הדריכו אותם. ובכל זאת יש קבוצה שאנחנו צריכים להקטין את כוח האדם ולעבוד מול הסתדרות ולעבוד מול ועד. על אף שהועד מגלה, לדעתי, אומץ ושיתוף פעולה וגישה עניינית. על אף שיש אי-הסכמות, וזה לגיטימי. צריך להבין שהקטע הבעייתי לפנינו, והקטע הבעייתי זה תוכנית ההבראה. ושמה נידרש להרבה מאד אומץ. ואם המועצה הזו תמשיך כפי שהיא עשתה עד היום להיות מאוחדת ולהיות עניינית. אני אומר שוב, היום הזה הוא יום שיביא את כפר-סבא לפסגות שלא ידענו. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה לאייל יוניאן. אמיר גבע, בבקשה.

אמיר גבע: לי אין שאלות, אבל יש לי מספר הערות, הערות הבהרה. אני חושב שהתוכנית הכוללת שמוצגת כאן היום היא תוכנית שמאוזנת משלוש בחינות במקביל. קודם כל יש פה תוכנית שהיא כוללת תקציב (הפסקה בהקלטה בכלל בעיות במיקרופון).

המיקס הזה שאנחנו מגישים של תוכנית הבראה משולבת ביחד עם התקציב, שהאישור שלנו כרוך לשניהם ביחד, הוא מאד מאד חשוב, בכלל לא לגבי שנת 2004, בעיני, אלא בפני הפוטנציאל שנותן ומעמיד בפני עיריית כפר-סבא לגבי

2005 שתייה שנת תחילת, בואו נגיד 2004 זו שנת הבלימה, ב- 2005 אנחנו מתקדמים לקראת פריצה, ואני מאמין ש- 2006 אם נמשיך כפי שאנחנו התחלנו עכשיו אז אנחנו נהיה כבר באמת על דרך המלך.

מבחינה טכנית יש פה איזון כפול מבחינת התוכן שבתקציב עצמו. קודם כל אנחנו מדברים על איזון מבחינת מבנה התקציב, וזה העניין הטכני של השגת איזון תקציבי. אני חושב שבעצם הניסיון להשיג איזון תקציבי, לראשונה מזה חמש עשרה שנה בכפר-סבא, יש לו, אייל דיבר על החשיבות העצומה שיש לעניין הזה. אם נצליח בעצם העניין הזה להסיר את הערת העסק החי מהדוחות הכספיים של העירייה ונוכל באמצעות, כמובן שנקבל פה גם רוח גבית מכיוון משרד הפנים על הישג כזה גדול. ואנחנו נוכל באמת ללכת לבנקים, למוסדות הכספיים. יש בינינו אנשים שיכולים לעשות את זה, יש להם את הקשרים המתאימים, ונוכל להפחית את הוצאות המימון של העירייה בצורה משמעותית. אנחנו בכלל הולכים לספירה אחרת.

אבל יותר מכל אני רוצה להדגיש שאלה הם איזונים טכניים, מה שדיברתי עד עכשיו. אני חושב שנעשה פה מהלך אמיץ ביותר, ותכף אני אגיד גם איך עשינו אותו, אני חושב. נעשה פה מהלך אמיץ ביותר שבתקציב הזה שהוא באמת נעשה בתקופה שהוא מאד מאד קשה מבחינה כלכלית ובמדינה כולה, בתקופה של קיצוצים מבחינת תקציבי הרשויות, שהמצב פה הכלכלי הוא כל כך חמור. נעשה פה בכל זאת ניסיון שלא לעשות כסאח, לא לעשות חיתוך ולפגוע. כי הרי הכי קל לעשות איזונים על ידי זה שמשתמשים בסכין ניתוח או במספריים. נעשה פה ניסיון אמיתי להשיג גם איזון בתוכן של התקציב. אז נכון, זה לא תקציב אידיאלי. הלוואי שהיה לנו הרבה יותר כסף למטרות רווחה ולמטרות חינוך ולמטרות תרבות. אבל אני חושב שבמגבלות הקיימות התקציב הזה מאד מאד מאוזן מבחינת התוכן שלו. זאת אומרת, לקחנו את המשאבים הקיימים ואנחנו מקצים אותם בצורה, כמה שניתן אופטימלית בהתחשב באמת בתנאים הנוכחיים. כאשר באמת המטרה העיקרית להשיג את האיזון מבלי לפגוע בשכבות החלשות ולא לקלקל את מה שהשגנו עד היום בכפר-סבא, שזה חינוך ברמה הגבוהה ביותר, מהגבוהות שיש בארץ,

ותרבות שהיא באמת ברמות הגבוהות ביותר שיש בארץ. הדבר היפה ביותר בעיני הוא שכל העבודה הזאת הושגה, ובאמת זה קשה לומר כי אנחנו יושבים פה פוליטיקאים סביב השולחן. אבל התענוג הגדול היה לעבוד על העניין הזה כאשר באמת, אני לא אומר את זה בצביעות. העסק הזה הלך בצורה חפה לחלוטין מכל פוליטיקה. התקציב הזה הוא לא תקציב פוליטי לחלוטין. אנשים התעלו מעל הצרכים הפוליטיים המפלגתיים הצרים והייתה פה התלכדות מלאה של כל חברי מועצת העיר, שבאמת ראו את המטרה להשיג ביחד את התוצאות הטובות ביותר שאפשר בתנאים הנוכחים.

וכך כמובן אי אפשר שלא להזכיר באמת את העבודה הנפלאה שנעשתה במסגרת ועדת הרפורמה. בשבילי זה היה ממש תענוג גם מקצועי וגם אישי, כי אני באמת יש לי פה שני כובעים בעניין הזה. אנחנו פה שני אנשים סביב השולחן, גם אריה אברהם שיושב מולי, ואני, אנחנו שני חברי מועצת העיר היחידים. היה עוד חבר מועצת עיר אחד אתנו, אבל בינתיים הוא הפך להיות מנכ"ל העירייה. אנחנו שני חברי מועצת העיר היחידים שמכהנים גם כחברים בוועדת הרפורמה. אנחנו נהנינו, נהנינו, אני מאד נהנה לעבוד במסגרת ועדת הרפורמה עם אנשים שהם באמת חפים מכל פוליטיקה בקטע הכלכלי הטהור. ולמרות זאת הם גם כן יודעים שיש להם ביד מין גרזן קטן. כמובן, אין להם סמכויות של חיתוך, יש להם רק סמכויות המלצה. כוון שועדת הרפורמה היא ועדה ממליצה בלבד, ההמלצות שלה מוגשות לראש העיר. אגב, לא את כל ההמלצות הוא מקבל. לא הזכירו פה כמה המלצות שניתנו וראש העיר בהחלט משיקולים שלו החליט שלא לגלגל אותם הלאה לכלל החלטה. אבל האנשים האלה, למרות שהם כלכלנים ורואי חשבון ברובם, לא מפעילים רק את השיקול הכלכלי הקר, אלא בפירוש לוקחים בחשבון גם את הצרכים האמיתיים שיש פה בעיר ומפעילים שיקול דעת מאד מאד רחב. העבודה במסגרת תת הועדה של ועדת הרפורמה שעסקה בתקציב, שבה היו אתי ביחד עם אייל גם הגזבר וסגנו שעשו עבודה מצוינת, שני כלכלנים מצוינים חיים סגל ואתי גלאל שנמצאים פה אתנו. בעצם התחלנו את

העבודה בחודש ינואר והשלמנו אותה כבר באמצע מרץ. והחזרנו את העבודה שלנו כמעט בשלמותה, כמעט את כולה ראיתם פה על המסך היום, עם תיקונים כאלה ואחרים, כבר בחודש מרץ.

אני חושב שהחלטה של ראש העיר שלא להגיש את התקציב בחודש מרץ אלא להגיש אותו רק עכשיו הייתה החלטה נכונה ומצוינת. זה על פניו נראה כאילו שפה דברים התעכבו שלא לצורך לאורך זמן. אבל אני חושב שבסופו של דבר השיקול של ראש העיר, שקודם כל הוא מבצר את מעמדה של הקואליציה סביבו על מנת להשיג הסכמה כללית סביב התקציב ותוכנית ההבראה הייתה החלטה מאד מאד נכונה. ויותר מכך אפילו, ההחלטה לסיים את תהליך מינוי המנכ"ל ולייצב אותו בתפקידו ולעשות את כל העבודה בצורה מסודרת. אני חושב שהחלטה הייתה בהחלט נכונה. התקציב מאושר בזמן מכוון שמותר לנו עד ה- 7 ביולי, אם אני לא טועה, להעביר את ההליך בצורה מסודרת. נותרה עוד חצי שנה ואנחנו באמת נעשה את כל המאמצים לעבוד כבר מעכשיו במסגרת ועדת הרפורמה על הכנת היסוד והבסיס לתקציב של שנת 2005 שהוא הרבה הרבה יותר חשוב מהתקציב של שנת 2004. ובאמת, אם נצליח כבר בתחילת דצמבר, זאת אומרת, שמבחינת ועדת הרפורמה הכוונה שבאוקטובר-נובמבר כבר נשב על טיטות ראשונות של התקציב כדי שנוכל להביא אותם לאישור בוועדת הכספים ומועצת העיר בדצמבר – זה יהיה פשוט הישג יוצא מהכלל לעירייה.

זה עוד לא הזמן לברכות כי עוד לא עשינו את התהליך של האישורים. אבל אני באמת רוצה להודות פה גם לראש העיר ולמנכ"ל על האמון הרב שהם נתנו בנו, גם חברי ועדת הרפורמה, שני חברי מועצת העיר שמכהנים גם בכובע הזה. ולקוות לעתיד משותף ומוצלח מאד בתחום הזה. שהכלכלה הנכונה שלנו תצליח. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה לאמיר גבע. לפני שאני אעביר את זכות הדיבור לגיא, חשוב לי להדגיש שגם אמיר וגם אריה אברהם היו תחת הכובע של אנשי מקצוע ולא כחברי מועצה, מכוון שנלקחה החלטה עוד בטרם הקמת הועדה שהועדה הזאת תהיה ועדה מקצועית לחלוטין. חשוב לי להדגיש את הנושא. בינתיים גם

אריה נהיה חבר מועצה, אבל אמיר נתן את הסכמתו עוד בטרם היותו חבר מועצה להיכנס לוועדת הרפורמה העתידית שהייתה צריכה לקום. גיא בבקשה.

גיא בן-גל: אני רוצה להגיד משפטים ספורים. כאחד מחברי המועצה החדשים, אחד מהתשעה החדשים מבין התשעה עשר שמכהנים בעירייה, במקרה גם הצעיר שבהם, ואולי גם אחד מחברי המועצה עם פחות ניסיון ציבורי מהאחרים, בטח מאלה המכהנים. אני השתדלתי ללמוד את התקציב בצורה הכי יסודית שאני רק יכול. חלק מאד גולמי מהעניין הזה היה, אני חושב, נוכחות שאני ראיתי בה נוכחות שהיא אלמנטרית, בישיבות התקציב. אנחנו פה במעמד מאד חגיגי, וזה יפה. ואני יכול להגיד שאני בלב די שלם מצביע על התקציב היום, ואפילו גאה שאני משתייך למועצת עיר שעושה צעד שהוא מתבקש אחת לשנה על פי חוק, מה שקצת עיריית כפר-סבא קרטעה בו מכל מיני סיבות שזה לא הזמן והמקום להיכנס אליהן. אבל אני כן בצער מסוים מצביע על זה שבחלק לא מבוטל מהישיבות שבהן ירדנו לעומק הפרטים ולעובי הקורה נכנסנו, על כל המשמעויות התקציביות שהיו ולא היו, לצערי חלק מחברי בחרו לא להופיע לחלק גדול מהישיבות. ואני כן רוצה דווקא בפורום הרחב שכולם כן בחרו להגיע אליו לציין שבאותן שעות, שזה נכון, ולכל אחד יש את האילוצים שלו. אני בעצמי איחרתי היום בשעה וחצי בגלל העבודה שאני עובד בה. אבל אני חושב שהיה מקום להקדיש יותר זמן לזה. אני לא פה על תקן נזוף, אבל אני כן רוצה לשתף אתכם בתור באמת מי שהיה ברוב הישיבות, שהתחושה שליוותה אותי, זה שגם אם היו לי שאלות נוקבות לשאול, לרבות בפני חלק גדול מראשי האגפים והמחלקות של העירייה שרובם נמצאים אתנו כאן הערב – לא היה לי רושם שיש פה ניסיון לחפות, לא היה לי רושם שמישהו מנסה להסתיר את הפרטים גם כשהמציאות היא לא כל כך יפה ועגומה. ואנחנו יודעים שחלק מהמצב של חלק לא מבוטל מהמחלקות והאגפים שלנו, ובלי להיכנס לסיבות, הוא מצב קשה. ולפחות כשהיה ניסיון להבין את המניעים, את הסיבות, את הרקע, התחושה שלי הייתה שמרמת ראש עיר והמנכ"ל החדש האווירה שהם השרו זה שצריכים

לשתף את חברי המועצה באינפורמציה. השקיפות, לפחות מבחינת תחושה שלי כחבר מועצה חדש, הפכה לערך שאני כמתבונן מבחוץ. במועצה הקודמת היה לי קושי גדול מאד להשיג אינפורמציה בסיסית אודות העירייה והעבודה בה. ואני לא חושב שהיתרון היחסי שאני נהנה ממנו בהכרח כחבר מועצת עיר הוא זה שגרם לי להיכנס לעובי הפרטים. ובעניין הזה אני כן בהחלט רוצה לשבח.

אני רוצה להגיד דבר נוסף. כפי הנראה, ואני מברך על כך שוב, תתקבל היום החלטה בפה אחד. וזה רק מעיד כמה הקואליציה העירונית היא במובן הזה מקיר לקיר מבחינת הרצון ההדדי של כולם פה להביא את העירייה הזאת מזה זמן רב לאישור תקציבי גורף. אבל אני מזכיר לכל אחד מחברי המועצה שגם אם באופן רשמי אין אופוזיציה, החובה הציבורית של כולנו היא גם להיות מבקרים של עבודת העירייה. אני לפחות השתדלתי להאיר גם את אותם צדדים שנראו לי לא נכונים. גם אם יש לי הסתייגויות מסוימות, וזה טבעי שאף אחד לא שלם במאת האחוזים עם התקציב כפי שהוא מוצע הערב. אני הולך לישון בלב ובמצפון שקטים למדי. גם כי אני עשיתי מאמץ גדול לנבור ולהבין טוב יותר במה דברים אמורים. וגם כי אנחנו, מה לעשות, נאלצים היום ככורח מציאות להצביע כמקשה אחת על התקציב. ונעשו גם תיקונים שאת חלקם מנה אייל, תוך כדי סוף התהליך. ובמובן הזה אני שוב מצטרף לברכות עוד בטרם עת.

יהודה בן-חמו: תודה רבה לגיא. אם היית אומר את הדברים האלה בבית כנסת היו אומרים לך 'חזק וברוך'. אבל מכוון שלא בקרת שם הרבה זמן, אז בהזדמנות. רינה פז בבקשה.

רינה פז: אני חושבת שאני הותיקה מבין חברי המועצה וזו הקדנציה הרביעית שלי במועצה. וכל שנה כשדנו בדיוני תקציב היה רצון עז מצדנו לקבוע סדרי עדיפויות. אבל לצערי הרב בסופו של דבר אנחנו אישרנו תקציב של שנה קודמת בתוספת רק המדד. וזו הפעם הראשונה, אני חושבת, שאנחנו קובעים סדרי עדיפויות. ואני מאד שמחה שהחינוך קיבל נתח גדול מאד. כי אני חושבת שמה שזורעים היום נקצור בהמשך. ואני גם שמחה שאגף איכות

הסביבה קיבל גם כן נתח גדול יותר, כי אני חושבת שאיכות הסביבה זה אבן יסוד לכל איכות החיים שלנו. ואיכות הסביבה מטפל בהרבה מאד נושאים, וזה לא רק ניקיון ולכלוך ואשפה, זה גם רעשים וזה גם זיהום אוויר ועוד הרבה מאד נושאים.

בשנת 2002 כשכל חברי מועצת העיר מכל הקשת הפוליטית, גם מהאופוזיציה וגם מהקואליציה, המליצו להביא חברה חיצונית אשר תבדוק את כל הנושא ותגיש המלצות. ובאמת היינו כולנו תמימי דעים. וכמו שהוזכר קודם, עמוס אז ביקש להקים ועדת חירום כלכלית גם כן מאנשי כלכלה ואקדמאים, אבל מועצת העיר החליטה שועדת החירום תהיה חברי ועדת כספים, כי בסופו של דבר מי שצריך להצביע זה חברי מועצה. באותה ישיבה אני גם ציינתי שאני מאד מקווה שכשם שאנחנו תמימי דעים בהבאת החברה הזו, שגם בסופו של תהליך כולנו נהיה תמימי דעים ונקבל את ההמלצות. אבל לצערי הרב חברי ועדת כספים כן אישרו את ההמלצות של החברה, אבל במועצת העיר זה לא עבר. ואני חושבת שרוב ההמלצות של החברה הזו של 'מכלול', שהיום אנחנו מקבלים אותן. אם זה איחוד גנים ואם זה איחוד בתי ספר ואם זה עוד כמה נושאים שהיום מועלים ושנחנו מתבקשים. יכולנו כבר לעשות את זה משנת 2002. אבל תמיד טוב מאוחר מאשר בכלל לא.

אחת ההמלצות של החברה הזו שהתקבלו גם זה איחוד מערכות הגבייה, שאני לא ראיתי שהם קיבלו פה את הביטוי. אולי בטעות, אולי בכוונה. הייתי מבקשת לשמוע על זה.

אני גם שמחה שאתמול בערב ראש העיר אישר, זאת אומרת ביקש לאשר וחברי ועדת הכספים אישרו, תוספת של 250 אלף שקל שאנחנו ראינו על השיקופית לאן הם מיועדים. ואני מאד שמחה שנרשמה גם הערה שלי שבמידה וימצאו עוד תקציבים שלא ינוצלו שהם ילכו לרווחה. מכון שברווחה הנושאים האלה, בשנה שעברה, בשנת 2003, הרווחה קיצצה מתקציבה במסגרת ההמלצות של חברת 'מכלול' מיליון 118 אלף שקל. וזה פוגע בבשר החי. אם זה בקשישים, אם זה בנוער בסיכון, אם זה בנערות במצוקה ובעוד הרבה מאד נושאים.

לכן אני מאד שמחה, זה לא מספיק. ואתמול התבטאתי, ואני לא רוצה לחזור על כל ההשגות שלי שהיו לי אתמול בערב בישיבת הסיכום של ועדת הכספים. אני גם השתתפתי בכל הישיבות של ועדת הכספים כי ראיתי שזה באמת חשוב מאד שאפשר לשמוע ולתרום ולהמליץ המלצות. חלק מההשגותי התקבלו וחלק לא. אבל, כמו שאומרים, דמוקרטיה, אני קיבלתי את הרוב אבל השמעתי מה שיש לי. ולכן אני מאד שמחה שנרשמה גם הערה שלי שבמידה ויתפנו תקציבים ממקורות אחרים, העברה מסעיף לסעיף ילך.

אני גם שמחה שבתקציב הזה אנחנו יכולים להפעיל היום שלוש מועדוניות לגיל הרך. אחת נמצאת בעליה, אחת ביוספטל ואחת בקפלן. כי הייתה ממש הסכין לא לקיים את המועדוניות בקפלן. ולשמחתי הרבה התוספת של ה-75 אלף שקל מאפשרת בידי אגף הרווחה לקיים את זה.

אני שמחה שכל חברי המועצה נרתמו, כי אנחנו רואים בעיר כפר-סבא את העיר שלנו, וזאת הזדמנות באמת פז לקדם את כל הנושאים ולראות את האור בקצה המנהרה שבשנת 2005 כל התקציבים וכל ההכנסות שתהיינה הן כמובן תושקענה בשירות לתושב.

יהודה בן-חמו: תודה רבה לרינה. איציק יואל, בבקשה.

איציק יואל: במהלך חיי הארוכים עברתי הרבה הגשות תקציב בארגונים פרטיים עסקיים. ואני רוצה לא כחנופה אלא בצורה אמיתית וכנה לומר שלפחות שני הדוברים שהציגו כאן את התקציב, גזבר העיר ומנכ"ל העיר, הגישו אותו ברמה מקצועית נאותה, ברמת שקיפות, ברמת מקצועיות. אפשר להבין את דבריהם, וברמה של כל ארגון פרטי עסקי או אחר שאני מכיר במדינת ישראל. אני רוצה לומר שמבחינתי זאת הפתעה טובה. אני חדש יחסית במועצת העיר ובעניינים מוניציפליים. ועל פי מה שידענו מהעבר ועל פי מה ששמענו וקראנו בעיתון הבנו שהדברים מתנהלים קצת אחרת. אני מניח שלאור זה שאכן מספר שנים לא היה פה תקציב אז אנחנו נכנסים לעידן חדש גם של מקצועיות, גם של הידבקות למטרה וגם של רצון ושאיפה להתקדמות.

תקציב תמיד יכול להיות תקציב יומרני או תקציב אתגרי או תקציב שמרני.

אני שמח שבמקרה הזה התקציב הוא שמרני, עם אופק, עם ראייה לשנים הבאות להגביר את היכולת לשלוט על המשאבים שלנו ולנהל אותם טוב יותר במקומות הרצויים.

מסגרת תקציב בכלל כשהיא איננה היא לא מאפשרת לסובבים, למי שאמור לפעול תחתיו להגיע לאותם אתגרים ולאותן תוכניות שאולי רצויות בכל ארגון. וכשיש מסגרת תקציב, ואפילו אם היא שמרנית ואפילו היא במצב שלא נותנת את כל השירותים – זה נותן את הדרייב לעובדים מסביב, למנהלי המחלקות כדי להגיע, להשיג יותר באותה מסגרת שישנה.

אלה דברים שחשובים גם מפני שאנחנו קבענו לעצמנו עוד שלושה פרמטרים שכדאי לשים לב. אחד, זה לשמור על רמת שירות נאותה לאזרח ולתושב בכפר-סבא. התקציב הזה כפי שאני רואה אותו עדיין נותן רמת שירות נאותה לתושב העיר, לא מפחיתים את רמת השירותים או את השירותים אלא מקטינים את העלויות בגינם ומשתדלים לתת אותה רמת שירות. מה שמאפיין בעצם כל ארגון שרוצה להשתלב ולראות אופקים אחרים.

התקציב עצמו אמור לעמוד על רגליו שלו רק תחת בקרה קפדנית. ברמה רבעונית אז בסדר, כמו כל חברה ציבורית שמחתי שיש תיקון לחוק שבעצם גם תזרים המזומנים מפוקח ברמה כזאת שאי אפשר לחרוג ממנו. כך שמה שיותר ממנו זה לפקח עליכם, אלה שמובילים את הניהול של העיר, לעמוד בתוכניות ולא לחרוג מהן. כי חריגה מהן תביא אותנו למקום אסור, ולמקום אסור קרי אותן נקודות שעלולים להפריע לנו כדי להגיע לאן שאנחנו רוצים.

יש שלושה דברים שאני חושב שצריך להגיד אותם כאן, אני רוצה גם להציע אותם. אחד זה בתחום קיטון ההוצאות. בתחום קיטון ההוצאות, אני חושב שהורדת עלויות שכר והורדת מקבלי השכר זה דבר אחד. בעצם התוצאה היא זהה. ואני יודע שיהיה קשה וזה לא פשוט להגיע למעמד של פיטורי עובדים, עובדים שעובדים שנים רבות, בעלי משפחות, כששוק העבודה הוא חלש מאד. ואני רוצה להציע לועד העובדים במקרה הזה, יותר מאשר לנו להנהלה, לבוא להידברות ולתת את תרומת כל העובדים שייתן לנו את אותו סכום הכסף שאנחנו צריכים לחסוך. כך יעבדו אותה כמות משרות תקנים וכך לא יהיה

צורך לפטר. כי אם באמת היעד הוא בהקטנת עלויות שכר אז המשמעות היא בהקטנת עלויות שכר של מקבלי השכר הגבוה, של מקבלי שכר הביניים. לא של מקבלי השכר הנמוך. אפשר להגיע לאיזון שבעצם נותן את התוצאה הרצויה וזה הקטנת עלויות שכר.

העמקת הגבייה זה חלק בלתי נפרד מהעמדת התקציב הזה על הרגליים ושמירתו. צריך לשאוף ליותר. אני יודע, אתם יודעים כולם שבעיר כפר-סבא לא כולם שילמו. שמחתי שהעיר כפר-סבא קיבלה את האומץ להגיש את התביעות כלפי אלה שלא שילמו במועד, כלפי אלה שלא שילמו את הקנסות בגינם. זה עושה קצת אולי רגישות פוליטית וציבורית אבל התוצאה היא בעצם נותנת את היתרון לכלל הציבור שהוא מקבל את השירותים בעיר כפר-סבא.

יש עוד נושא אחד ששמעתי ברמיזה ואני רוצה להציע אותו בצורה מאד ברורה. מחלקת הנדסה. אני שמח שמחלקת הנדסה תקבל ניהול מלמעלה כדי שהדברים ינותבו טוב יותר ובלוחות זמנים מהירים יותר. אבל אני שמעתי ואני מכיר שבערים מסוימות במדינת ישראל הולך כרגע של פיילוט של הפרטת כל מחלקות ההנדסה, למעט ארבע או חמש משרות שהן על פי חוק של מהנדס, של אדריכל, כל שאר העבודות יופרטו, יירכשו באווט-סורסינג, יקבלו את זה במחיר טוב יותר. אבל היתרון הגדול הגלום בזה זה מהירות ולוח זמנים מהיר.

בעיר כפר-סבא הממוצע של הגשת תוכנית בניין של יזם או של בעלים פרטי קטן היא תקופה ארוכה מדי. אחד, היא גורמת סבל לאותו מבקש. שניים, היא גורמת לנזק שהיא לא מאושרת אותה תוכנית ושאיז אותה היטלים שאמורים להגיע לעיר כפר-סבא לא נכנסים והארנונה לאחר הבנייה.

יש בכלל תופעה שצריך לשים אליה לב בעיר כפר-סבא. אני כחבר הוועדה לבניין העיר רואה שהרבה מאד בנייה לא חוקית שנעשתה במהלך השנים, רק לאחר שנים ולאחר שמפקחים תופסים את אותה בנייה ללא אישורים מגיע להסדיר את אותם אישורים. המשמעות היא שעיריית כפר-סבא לא קיבלה את המגיע לה ברגע שבנו אלא באיחור רב. כך שההצעה שלי להפרטה הזאת

היא תיתן לנו לוח זמנים מהיר יותר, הוא מקצר את הזמן בדרמטיות וכך נוכל להגיע, אחד, להכנסות גדולות יותר. שניים, ליזמים שיבינו שבעיר כפר-סבא לא ממתנינים שנתיים, שלוש וארבע, אלא בעיר כפר-סבא אפשר לקבל את האישורים הנחוצים במהלך של זמן מהיר.

בסך הכל אני שמח שאני שותף כאן לראשונה לאחר מספר שנים להגשת אותו תקציב שהוא מסגרת עבורנו. העמדנו בפנינו יעדים, ואני מאמין שנוכל לעמוד בהם. ואני חושב שבאמת היכולת שלך, יהודה, להציב את כל השולחן הגדול הזה מסביב, עם דעות פוליטיות כאלה ואחרות של כולם, עם אינטרסים כאלה ואחרים, להציב את זה כאן בהצבעה, לדעתי כמעט פה אחד – זה יתרון ענק, אסור לפספס אותו וזו התחלת דרך.

כמו שאמרתי אתמול אני אומר היום. המבחן של כולנו הוא לא היום. המבחן של כולנו הוא בסוף 2004 וקדימה, מבחן התוצאה, כמו בכל דבר. אני אצביע בעד.

יהודה בן-חמו: תודה לאיציק יואל. שמעון פרץ בבקשה.

שמעון פרץ: ערב טוב לכולם. אני חושב שזו אחת מהישיבות הראשונות שאני משתתף. לישיבות הקודמות לא יכולתי להגיע. זה היה בתיאום עם ראש העיר, זה היה בתיאום עם העורך דין שלי שהייתי בניגוד עניינים שלא הייתי יכול להגיע לישיבות הקודמות. לישיבה האחרונה לא יכולתי להגיע כי הייתי בחופשת מחלה. הייתי חמישה ימים, לא עלינו, בגלל סגירת המועצה הדתית, נהייתי חולה. שכבתי במיטה ואפילו לא יכולתי להגיע.

בדרך כלל כשראש עיר חדש נבחר נותנים מאה ימי חסד. אני חושב שהציבור עשה אתך חסד כפול. היום בערב 22 לשישי, כי אצלנו היום לא מתחיל בבוקר, היום מתחיל מהערב. 22 לשישי יש לך בדיוק מאתיים יום. נתת לשבת למיטב המוחות בכפר-סבא לרפורמה כלכלית לעשות תוכנית הבראה מסוימת. הוגש תקציב בסופו של דבר. לי התגלו דברים, שאני לא יודע, אני קודם כל לא כלכלן, לא מנהל חשבונות, גם לא רואה חשבון. אבל למזלי אני לפחות קצת מתמצא במספרים ואני יכול לראות את זה בראייה שלי. אם אני טועה או אני עושה טעות קטנה, אני מתכוון להיות מתוקן. אבל מהתקציב

שאני רואה מול העיניים שלי עולה דבר אחד ברור וגם שקוף. לשכת ראש העיר, לשכת המנכ"ל, הסברה ויחסי ציבור, שירות משפטי, מזכירות וכוח אדם וגבייה – שמה אני לא רק לא רואה רפורמה כלכלית או תוכנית הבראה. שמה אני רואה עוד לפני שעשינו תוכנית הבראה כבר הכל הוברא שם, זה כבר בריא. כבר שמה ברוך השם יש צמיחה, הכל עולה, הכל נמצא בצורה יציבה. ואם אתם רוצים אני גם יכול לפרט. יש לי את כל הסעיפים שנמצאים בצורה ברורה.

קראתי בעיתונים בשבועות הקודמים שמנכ"ל העירייה אייל יוניאן ידידי אמר שעשרים שנה לא פיטרו עובדים בעירייה הזאת. קודם כל אני מברך על זה שיכלו להסתדר גם בלי פיטורים. ואם אתה חושב שאתה יכול להתגאות בזה שאתה מפטר עובדת של 2300 שקל לחודש או עובד של 4000 שקל, ובמקומם להכניס, כשהחגיגה משותפת, להכניס את רוני פילבסקי ואת עוזר ראש העיר ומנהלת לשכה ומזכירה למנהלת הלשכה, ולעשות חגיגות כאלה מול פיטורים של אנשים שאין להם אפילו מה לאכול בבתים – אני חושב שזה לא פתרון. כי אם אתם רוצים לחסוך עשרה מיליון שקל, יש לכם את כל העוזרים שהכנסתם, זה בדיוק עשרה מיליון שקל, חלקי חמש זה שני מיליון שקל בשנה. זה קדנציה שלימה. וצצו כל כך הרבה סעיפים בתקציב שלא היו ב-2003. סעיפים כמו אחרות, שונות, רכישות מיוחדות, עם ניסוחים מיוחדים. האם זה מתאים לשנה של תוכנית הבראה ושל רפורמה כלכלית? אני אומר לכם, לי זה לא נראה בכל אופן.

ועוד יותר גרוע. אני קורא שמשפצים את הלשכה של המנכ"ל ב-30 אלף שקל. לא יודע מה חסר בה. כשמאות ילדים מבית"ר כפר-סבא דורשים בסך הכל 30 אלף שקל כדי להציל את הקבוצה. ואני חושב, יהודה, פה אתה צריך להיות בבעיה, כי אתה צריך לעשות חשבון נפש. גם הבטחת, עד כמה שאני זוכר, שגם לא תנקום, לא תיטור, גם לא תנהל פנקסאות. מה חטא ציבי אלון, תגיד לי? בזה שהוא תומך ביעקב אוחיון? זה החטא שלו היחידי, מסכן? שרק יתנדב ויעשה הכל טוב. אז כדאי שתחשוב טוב מה שאתה עושה. אני חייב להעיר את תשומת לבך. היית הכתובת הכי טובה שיכולה להיות

בעיר בתפקידך הקודם בהסתדרות לכל תושבי כפר-סבא. ובוזה נבחנת ועזרת לכולם, כמו עורך דין. אני רק שואל עכשיו: מי יגן עליהם מפניך? זה בעיה שאני עוד לא מנסה לתפוס. אני הצבעתי בעד איחוד בתי הספר וגם בעד סגירת חטיבת הביניים. אבל אילו הייתי יודע שאתה הולך למנות כל כך הרבה אנשים מסביבך אני הייתי מצביע נגד האיחוד וגם נגד הסגירה של חטיבת הביניים. כי פילבסקי שווה חינוך. תעשה חשבון איפה שאתה רוצה ותראה.

שלא תבינו לא נכון. אני בעד תוכנית הבראה, בעד רפורמה כלכלית ובעד קיצוצים כואבים אפילו יותר מאלה. אבל נגד אי צדק. מה שנעשה פה כרגע זה אי צדק. לפטר אנשים שהמקור שלהם היחידי זה 2000 שקל או 4000 שקל של העירייה, ולמנות אחרים, ולהגיד שאנחנו הולכים לפטר כשממנים עוד לפני שמפטרים. זה אני לא יודע איך עושים דברים כאלה. חטיבות ביניים הולכים להיסגר, בתי ספר מתאחדים. ומצד שני החגיגה בעיצומה, כולם חוגגים איפה שתמיד ניתן לקצץ.

יהודה, יש לי דבר אחד שכואב לי מאד, וזה שירותי הדת. אתה תיזכר לדורי דורות בכפר-סבא שפגע בשירותי הדת בצורה הכי חריפה שיכולה להיות. שבכל בית כנסת שנכנסת לפני הבחירות הצהרת בפומבי שאתה תעשה אפליה מתקנת. ואני יכול להביא לך פה מאות עדים, מאות אנשים שיעידו. הבאת את זה לשפל מדרגה שלא היה כמותו מאה שנים מאז קום כפר-סבא. אני בכל אופן ניהלתי מועצה דתית במשך ארבע שנים מאוזנת לחלוטין. מהרגע שנבחרת ב-2 לדצמבר אני נמצאתי בגירעון איום של פיגור במס הכנסה קרוב ל-800 אלף שקל, ספקים קרוב ל-200 אלף שקל. שים לב, זה בדיוק ה-800 אלף שקל שהורדתם. אם אתם חושבים שאתם מנסים להוריד משירותי הדת 800 אלף שקל ולהכניס את זה ללשכות שלכם – זה לא יביא תועלת לציבור.

ואני מבטיח רק עוד דבר אחד. שאני את זה אעביר לכל הציבור הדתי, שידע בדיוק מה שנעשה פה בשירותי הדת. שהבטחת אישית לאפליה מתקנת. רק תראה לי סעיף אחד מכל הסעיפים שעד עכשיו ראינו כאן שנפגע ב-40 אחוז או ב-45 אחוז. אני עוד לא ראיתי סעיף כזה. ועכשיו אם אתם רוצים אני

יכול גם לעבור לספר התקציב, אבל עזוב, השעה מאוחרת ואני בטח לא אלאה את האנשים במספרים, כי כולם רואים. שמה סעיפי הכיבוד גודלים, סעיפי הביטוח. זה דורש הסברים. יש דברים שאני אשב בנפרד עם הגזבר או עם המנכ"ל ואני אדרוש הבהרות.

לסיום, אני חושב שכדאי לנו לפני שאנחנו ניגשים לאשר את התקציב הזה שנעשה חשבון נפש כפול. כי אם אנחנו הצלחנו עכשיו לראות תוכנית הבראה שעשתה לנו קרוב ל-20 או ל-25 מיליון שקל. תעשו חשבון שאנחנו יכולים או לחסוך את כל המינויים שהיו, לחסוך עוד 10 מיליון שקל נוספים. בנוסף לזה אפשר להעביר אותם לחינוך, יחד עם רווחה. או שלא נפטר את העובדים. נעביר את זה לפיטורים האלה לעובדים שאנחנו צריכים לפטר אותם. בשביל מה אנחנו צריכים את זה? אם אנחנו עושים דברים בצורה תמימה וישרה, אז בואו, אפשר לעכב את התקציב עוד שבועיים, נשב, ננתח אותו. ואני מוכן אפילו להביא תחלופה ולהראות שאם חוסכים פה 20 או 30 מיליון שקל, שניתן לחסוך עוד 15 או 20 מיליון שקל נוספים. לכן אני אצביע נגד התקציב. ואני מבקש מכל חברי מועצת העיר, אם יש אפשרות לדחות את זה בשבועיים ולשבת על זה יותר לעומק, אשמח מאד לקבל את זה.

יהודה בן-חמו: תודה שמעון. עורך דין עמוס גבריאלי.

עמוס גבריאלי: קודם כל זו פעם ראשונה שתקציב שמרני מוגש על ידי שני אנשי לייבור, עבודה, ככה שזה כבר ברכות, אייל ויהודה.

המועצה הזאת הייתה שנים מועצה מקללת, ובקדנציה הזו אנחנו מוצאים את עצמנו במועצה מברכת. כמעט. היא מברכת וזה בסדר, ואני מסכים עם הניתוח הכלכלי שהיה פה. השאלה אם אנחנו פה שולחן של כלכלנים ואנשי חשבון או גם דברים אחרים. הרוח במועצה, ואני חלק מזה, היא חשבונאית מאד בחודשים האחרונים. ולכן הוגש תקציב יפה, תוכנית הבראה יפה, אבל לא נקבעו סדרי עדיפויות. לא נקבעה אידיאולוגיה. ושלא נשלה את עצמנו לרגע. הגדירו את זה כקרב בלימה. בבלימה יוצרים אמצעים לשיקום. אז יכול להיות שאנחנו יוצרים תקציב טוב, יוצרים בסיס ליתרות, אבל אנחנו

צריכים גם להתעסק עם אידיאולוגיה כמועצה ולא רק בחשבון. כי אין שני לדני בוסטין, ועכשיו גם לאייל, בחשבון. ואני לא חושב שמישהו פה יכול לסתור נתון אחד, גם אחרי שבדקנו את זה, מאלה שנמסרו לנו.

אני חוזר ואומר בהקשר הזה שהרבה מאד מהתקציב שמוגש היום, ואנחנו נאשר אותו, ואני אשמח לאשר אותו. כי כשתקציב משקר אנשים לא, ואני רואה את אייל יוניאן ואני רואה את יהודה ואני רואה את דני, ואני אומר שאני מוכן ללכת אחריכם בעניין הזה. כי אני רואה מאיפה אתם באים וכמה אתם מאמינים וכמה התקציב הזה שקוף. אבל, בתקציב הזה רב הנסתר על הגלוי גם מבחינתכם. אנחנו הרי לא יודעים את נתוני ההכנסות עדיין. אנחנו יכולים לשער. אנחנו יודעים שהממשלה נותנת פחות כסף כל פעם. ואנחנו רק משלימים את הכסף שהממשלה לא נותנת. המשמעות היא שבמקרה הטוב אנחנו באותה רמת שירותים. ואין דבר יותר משמעותי למועצה הזאת מאשר לקבוע את רמת השירותים ואת סדרי העדיפויות. וזה מחייב דיון תכני נלווה על הדיון התקציבי.

ולמה אני אומר את זה? זה שסגרנו את המקהלות יכול להיות לזה שתי תוצאות. אחת, המקהלות ישרדו בעצמן, או שישמרו על אותה רמה או שלא יהיו. אם לא יהיו כפר-סבא תהיה נטולת מקהלות. זו החלטה, תקראו לזה, תכנית, אידיאולוגית. זה חלק מרכזי בתרבות. חשבונאית זה נכון. זה שאיחדנו בתי ספר זו החלטה נכונה מהבחינה התקציבית. אף אחד לא יודע מה המשמעות הפדגוגית שלה עדיין, אם בכלל היא תהיה, אף אחד לא יודע. זה יעמוד במבחן המציאות של השנה הקרובה ושל שנה לאחר מכן. זה שאנחנו נוגעים ברווחה, אין לנו מושג מה הערך המוסף בהוצאה העירונית על זה מחר. כמה פחות אנשים ישלמו ארנונה, כמה יותר אנשים ישלמו ארנונה, כמה יותר אנשים יזדקקו שנה לאחר מכן לשירותים יותר גבוהים. המשמעות היא שלחלק נכבד מהפעולות שקבענו אותן היום, ולצער איך לנו ברירה אלא רק לקבוע אותן היום. אני מסכים שזה השלב הראשון. מה תהיה המשמעות שלהם מחר?

עכשיו תראו, פיטורים אנחנו מדברים על זה הרבה מאד. מעט מאד נעשה עד

היום בעניין הזה. למרות שאייל מוביל מהלך, אני מצטרף למילה אמיץ וחד משמעי, המהלך הזה הוא מורכב כי יש לו עלויות שספק אם אנחנו יודעים אותן היום. ומעבר לעלויות יש גם כאלה שמתנגדים להיות מפוטרים היום. לאו דווקא בעירייה, גם במוסדות נתמכים של העירייה. זה לא פשוט. אני לא ארבה במילים, אני רק רוצה לומר שברמה החשבונאית אני שבע רצון לחלוטין. ברמה התכנית אני לא יודע מה הולך להיות. וברמת הביצוע זה מבחן שלנו, רק שיש דברים שאם סוגרים אותם היום לא יקומו יותר לעולם. ואנחנו צריכים תמיד לשמור על הקו המאוזן הזה. כי אם אנחנו נסגור ענף בתחום התרבות, הספורט, החינוך או הרווחה, שהוא ענף חי ונושם היום – לא נוכל לפתוח אותו יותר. ועלויות הפתיחה שלו וההקמה שלו יהיו הרבה יותר גדולות מכל מה שחסכנו.

ולכן אני חושב שכל אחד שאחראי על תחום צריך להביא בפני המועצה את הקטע הטכני של התחום שלו. אם אני אתחיל לטפל, אני עדיין לא מחזיק בתיק התרבות, בתיק התרבות, המועצה הזאת תשמע מאתנו המלצות בתחום התרבות, לרווחה בתרבות, לא לקיצוץ בתרבות. ואני מניח שכך יהיה גם בתחום החינוך ובכל תחום אחר. באותה מסגרת תקציבית שאנחנו נקבע לנו נוכל לקבוע את סדרי העדיפויות. היום דיברנו מספרים, לא דיברנו על אידיאולוגיה. והמועצה הזאת צריכה להבין את זה. ואנחנו נרגיש את זה, נרגיש את זה בחודשים הקרובים ברמת הפעילויות, במוסדות שיפגעו, וכל הדברים האחרים. ורק במבחן הזה נוכל להסתכל בתום השנה ולראות מה עושים הלאה.

יהודה בן-חמו: תודה לעמוס. בוקי בבקשה.

(קלטת מס. B2):

ברוך צייש: גם אני חבר מועצה חדש וגם אני פעם ראשונה עובר את התהליך שחלק גדול מהאנשים שיושבים פה עובר לראשונה. וגם אני מתרשם לחיוב. וגם אני מוצא את עצמי ככל שמספר המדברים לפני, כך אני מסכים יותר עם דבריהם של אלה שדיברו לפני, להוציא את דבריו של שמעון פרץ. אני בהחלט חושב שמדובר בתקציב שמרני. ואני רק רוצה להזכיר לאלה

שמובילים את התקציב השמרני שכדי שהתקציב השמרני יוכל להפוך גם לתקציב של בנייה צריך לסמוך על עובדי העירייה. ונאמר לא פעם ולא פעמיים לשבחם של עובדי העירייה. ואני רוצה לבקש ולהזכיר לאלה שכרגע מחזיקים במושכות שכדי שהתהליך הזה שאנחנו רק בתחילתו, וכבר נאמר הרבה על הנושא של תחילתו והנושא של מבחן העשייה ולא מבחן התכנון והדיבור וכו' וכו'. שכדי שהמבחן הזה יצליח אנחנו חייבים לשתף הרבה מאד אנשים לא רק בתהליך העשייה אלא גם בתהליך קבלת ההחלטות. אני מקווה שמהר מאד התהליך שבו אנחנו נמצאים כרגע של עצירת העשייה, של לחיצת החגורה יהפוך לתהליך של מתן אחריות ומתן אפשרות לכל ראשי המחלקות. כי כולם טובים. כל עוד הם כאן טובים, כל עוד הם כאן הם האנשים שלנו בשטח, לאפשר להם להביא את התוכנית הזו לידי יישום. צריך יהיה מהר מאד, אבל מהר מאד, לקבוע כיצד תעבוד המערכת, כיצד ראשי המחלקות יוכלו למקסם את ההכנסות שלהם, למזער את ההוצאות שלהם, ולא רק לעבוד במצב הנוכחי שהוא מחויב ואני מבין אותו. אני מבין את המצב הנוכחי. אבל אני בהחלט מקווה שהתוספת של כוח אדם שאייל ציין אותה והשתחררות של המערכת והעברת סמכויות לראשי המחלקות במסגרות מוגדרות, במסגרות מבוקרות – תאפשרנה לעירייה הזאת לעבוד כצוות של עשרות אנשים ולא כצוות שמובל בשלב הזה, ואני מבין את השלב הזה, של שניים שלושה אנשים שמובילים פלוס ועדה לרפורמה שגם היא מובילה. אני מאד מקווה שהתהליך הזה באמת יקבל את התפנית הזו, כי רק ככה אני רואה שהמהלך הזה יסתיים בהצלחה. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה לבוקי. בני כברה בבקשה.

בני כברה: אני אשתדל לתמצת את הדברים שלי במשפטים ספורים. ואני רוצה לומר, כמי שחוה חוויות רבות מאד לאורך שנים במסגרת דיוני התקציב במועצה. מטבע הדברים ישיבות תקציב הן, לפחות בשנים האחרונות, היו רוויות מתח. הן לא התנהלו על מי מנוחות כפי שהישיבה הזו מתנהלת. אתה רואה לפתע סגנון אחר, גישה אחרת, הייתי אומר אפילו גישה מאד מאד עניינית. גם אם קיימת ביקורת כלשהי היא נאמרת בצורה אחרת. ואולי הייתי אומר זה אחד

הדברים שמאפיינים את הישיבה הזאת בניגוד לשנים האחרונות. אישית, הפעם בוודאי לא אנבור במספרים משום שאני חושב, אתה תשתתף בישיבות תקציב, שמעון, ואז תבין מה קרה. אני גם כשהייתי חבר קואליציה בשנים קודמות, תאמין לי שידעתי לבקר גם את התקציב וגם להצביע נגד התקציב, כשהיה צריך.

והפעם, בניגוד למה שאתה סבור, ישיבת התקציב הזאת מגיעה לכאן כשנעשתה הכנה יסודית ורצינית בשני מסלולים. החל מהמסלול המקצועי שזה על ידי ועדת הרפורמה, והן במסלול של ועדת הכספים. אז נכון שלא השתתפתי בוועדת הרפורמה, אבל כמי שהשתתף במרבית הישיבות של ועדת הכספים וכמי שמכיר היטב היטב במספרים בתוך דיוני התקציבים, בתוך הנבירה של שנים קודמות – אני יכול לבוא ולומר, בניגוד לעמוס, שאני קצת מזהה בתקציב גם את סדרי העדיפויות. אם כי לא ברמה המקסימלית שיכולנו לבקש. אבל כשאדם מדבר על סדרי עדיפויות, כשאני מדבר לפחות על סדרי עדיפויות, אני מדבר על משהו שבעצם יכול להצביע באופן קטגורי שישנם נושאים, ולא סעיפים ותת-סעיפים, אלא יש נושאים שאנחנו יכולים לזהות אותם גם בתוך התקציב, שקיבלו סדרי עדיפויות. קח את החינוך, למשל, קח את איכות הסביבה. ובניגוד לסעיפים אחרים אפשר לבוא לומר באמת שנעשתה גם כאן התייחסות שבבסיסה גם הונחו התשתיות לסדרי העדיפויות.

מבחינתי זהו ערב חגיגי, ומשני טעמים. האחד, זה אישור התקציב. אבל הפעם אישור התקציב יהיה לא על חודו של קול אלא כנראה שאולי יהיה מתנגד אחד. אבל מרביתם של חברי המועצה אין לי ספק שיצביעו על התקציב.

הטעם השני, ואני חושב שזה החלק, זה המסר שאנחנו נעביר לציבור היום. זהו ההיבט הפסיכולוגי, זהו המסר לציבור שהמועצה לראשונה נמצאת במסלול לא של התנגשות, חלילה, אלא במסלול שממנו ניתן לראות את האור בקצה המנהרה. שאפשר לבוא ולומר שאולי זיהינו לראשונה את הדרך לצמיחה.

אחדות המחנה משתקפת בתוך דיוני התקציב. אבל אני רוצה לומר שאחדות המחנה צריך לבוא לידי ביטוי לא רק באישור התקציב אלא במבחנים שעוד נכוננו לנו והם עומדים לפנינו. המבחנים האלה הם חשובים לא פחות מאשר אישור התקציב. המבחן הזה הוא בעצם מבחן המעשה.

אבל אני יכול לומר שבצד אישור התקציב יש בשורה נוספת והיא תוכנית ההבראה. בניגוד לשנים קודמות, נעשו תוכניות הבראה בשנים קודמות, חלקן טובות יותר, חלקן פחות טובות. אבל ברור היה שלמרות שאישרנו את תוכניות ההבראה היה ברור שמעבר לנייר, היו, היו תוכניות הבראה. ב-1998 הייתה תוכנית הבראה. הוא התאפיין כתוכנית הבראה. הוא צורף לתקציב כתוכנית הבראה. ומי שישאל במועצה, לפחות ב-1998 הייתה תוכנית הבראה. אבל מי שבחן את תוכנית ההבראה לאחר מכן ביישום שלה כמעט ולא נשאר ממנה שום דבר. לכן אמרתי שכל הניסיון לתוכנית ההבראה היו באמת לא כדי לבצע אותן אלא כדי לנסות ולקבל תקציבים כאלה ואחרים ממשד הפנים.

אני סבור שתוכנית ההבראה, גם אם היא נשמעת קשה, גם אם בצדה יש פיטורי עובדים. אני חושב שלא היה אחד במועצות הקודמות שסבר שניתן להבריא את העירייה ללא פיטורי עובדים. כמה שהעניין כואב, לכולם היה ברור שהצגת תוכנית הבראה ללא פיטורי עובדים זה בלוף. התוכנית הפעם מתמודדת באופן רציני ובאופן אמיתי עם המשימה הקשה ביותר שזה להבריא את העירייה. ולכן היא יותר רצינולית והיא יותר בעלת סיכויים להצליח.

אני רוצה לומר שאני הולך להצביע בעד התקציב, למרות שאולי קיים סעיף שיכולים רבים לשאול מה פתאום אני התנגדתי, מה פתאום אני הולך להצביע היום בעד תוספת תקציב למפעל המים בשעה שהתנגדתי אתמול.

דובר : סוף סוף אתה רואה לבד. דברים שרואים מפה לא רואים משם.

בני כברה : לא, ממש לא. לכן אמרתי ואני מדגיש את זה. לא כדי לומר מה שרואים מכאן לא רואים משם. כי אילו רציתי לומר את זה יכולתי לפסוח גם על העניין הזה ולא לעלות אותו כלל לדיונים. מה הבעיה? הרי אף אחד לא אומר

לי מה לומר. אבל בחרתי להתמודד עם הסוגיה הקשה הזאת ולו רק בשל העובדה שנושא של מפעל המים או ההתנגדות שלי במפעל המים בקדנציה הקודמת היא לא נבעה מן השאלה האם קיימת זכות לעירייה לקבל תשלום בגין הזיכיון, תקראו לזה - הרשאה, אין זיכיון אבל הרשאה. גם אני סברתי כמו אחרים שמפעל המים מחויב להעביר לעירייה סכום כסף, שהוא אגב נקבע על פי דוח של יאיר רבינוביץ' כסכום בשני מסלולים או בשני סכומים. הסכום הראשון זה הסכום החד פעמי שפה גם לפי המבחן הכלכלי שיאיר רבינוביץ' קבע שהוא סכום לא מוגבל. יכול גם להגיע ל- 15 עד 20 מיליון שקל. שימו לב, אנחנו מדברים כאן בתוכנית הבראה על 11.5 מיליון שקל. בהסכמות שהיו כבר בין מפעל המים ליצחק ולד הייתה כבר הסכמה להעביר 8.5 מיליון שקל בהסכמה. אלא שיצחק ולד עשה תרגיל יומיים לפני אישור המועצה או אישור ועדת הכספים והגדיל את הסכום ל- 14 מיליון מבלי להגיע להסכמות. והרי עמדנו לחתום כבר על מסמך שהיה אמור להסדיר את מערכת היחסים ואת ההתחשבות הכספית בין מפעל המים לבין העירייה.

הדברים היום שונים לחלוטין. אנחנו מדברים על תקציב 2004, על סכום חד פעמי שהוא נמוך בהרבה ממה שבעצם היה אפשר להעביר במסגרת דוח יאיר רבינוביץ'. ולכן אני סבור בשאלת מפעל המים, גם הוא עדיין לא תאגיד עירוני, אבל אין לי ספק שהואיל ומדובר בכספים ציבוריים, אין מנוס מאשר ללכת למהלך הזה.

משהו אישי לשמעון. אחד הדברים שמאד מאד צרמו זה הניסיון לטפס, אני ירדתי מהמילה אישי, אם זה מפריע למישהו אני אומר בלי אישי. ציבורי. אני רוצה לומר בהתייחסות של שמעון פרץ לגבי הנושא של פגיעה בשירותי הדת. אני חושב שזאת אמירה מאד קשה. אבל אני רוצה לומר שאין אפילו ולא קורטוב של אמת באמירה הזאת. ואני אומר לך כמי ששותף כמוד לנושא הדת. אני יכול לומר במילה אחת להד"ם. אתה יודע למה? כי מה שקוצץ כרגע במועצה הדתית, בסך הכל קוצצו שתי משרות לבד, משרת היושב ראש ומשרת הסגן. אז אם זה קיצוץ בשירותי הדת – הלוואי והיו מקצצים את זה

לפני חמש שנים. מבחינתי, הלוואי והיו מקצצים את זה לפני חמש שנים. ולכן אני בא ואומר, אני מכיר, תאמין לי קצת, גם מכיר את תקציב המועצה הדתית. לבוא לומר אמירה כל כך קשה – אני חושב שזה לא היה במקום. ולכן אין מנוס מאשר לבוא לומר את הדברים.

לסיכום אני רוצה לומר משפט אחד, אולי במילת ברכה לאייל גם על הצגת תוכנית ההבראה שאני חושב שהיא הייתה באמת מתומצתת, ראויה להערכה ולהוקרה, גם לעבודה שהתלוותה לכך. ברכות ויישר כוח. ואני מקווה שביחד נצליח לעלות את העירייה על דרך המלך.

יהודה בן-חמו: תודה לבני. סיימון גולדמן בבקשה.

סיימון גולדמן: גם אני כחבר מועצה חדש לא הבנתי היום כשיהודה אמר לי שאני רוצה ללבוש חליפה ועניבה לישיבה הזאת, לא הבנתי למה כל כך חשוב, מה כל כך חשוב. ואז במחשבה שניה אמרתי: כן, קדמו לישיבה הזאת דיונים אין סופיים, עבודה של הרבה חודשים, ועדת רפורמה, ועדת כספים. שאגב, גם אני חולק על עמוס, זה לא רק חשבונאות. אני נוכחתי בחלק מהדיונים של ועדת הכספים. אנשים דיברו גם בתור נציגי ציבור על אידיאולוגיה, במה אפשר לקצץ, במה אסור לקצץ. ותאמין לי שכל קיצוץ היה כואב. אני אעבור לשירותי דת. אני רק רוצה להגיד לך שאם בן אדם פתאום מגן על העובדים, פתאום מגן על שירותי דת. בן אדם שחגג על הקופה הזאת של המועצה.

יהודה בן-חמו: סיימון, כל עוד זה לא אישי זה בסדר.

סיימון גולדמן: החוק היום לא מאפשר גם למנה יושב ראש וסגן בשכר למועצה הדתית. הקיצוצים האלה הם בתוקף החוק. אני לא חושב ששירותי הדת נפגעים. ואנחנו, למרות שאנחנו באים מ'שינוי', אנחנו לא מעוניינים לקצץ בשירותי הדת או פגיעה בדת כלשהי.

היה כואב לכולם סגירת בתי הספר, עמוס. זה לא אידיאולוגיה לקצץ. האידיאולוגיה היא לתת כמה שיותר. אבל לצערי, במיוחד עכשיו, אי אפשר היה לתת כמה שיותר. כדי שנוכל לתת בעתיד.

אני מצטרף למה שבוקי אמר פה על שיתוף פעולה של יותר גורמים בקבלת

החלטות. אנחנו מקווים שבעתיד זה לא יהיה החלטות של מעטים שאחר כך אחרים רק מצטרפים אליהם.

אני מברך את ראש העיר ואני מברך את אייל. אני לא מצטער לרגע שהצבענו בעד בחירתך כמנכ"ל עירייה. אני באמת שמח שסוף סוף יש לנו תקציב.

יהודה בן-חמו: תודה לסיימון גולדמן. ד"ר זיידנברג, בבקשה.

אהרון זיידנברג: אי אפשר מבלי להתייחס, שוב, כחבר מועצה חדש. לי האווירה נראית כמובנת מאליה, כי כל מה שהכרתי בצורה אחרת היה רק מעל גבי העיתון בסופי שבוע או מ'כל הכפר'. בסך הכל מאז שאנחנו נכנסנו למועצה, החברים החדשים, המחשבה וההרגשה שלנו הייתה שזה דבר מובן מאליו. וככל שאתם יותר מסבירים לנו כמה זה לא היה ככה אנחנו רואים את גודל ההישג של המועצה הזאת ושל האווירה ששוררת בה.

אז קודם כל אני באמת רוצה גם להצטרף לברכות. היות ואני עצמי עובר תוכנית הבראה, אולי זאת לא מילה נכונה, תוכנית קיצוצים מאד מאד קשה, ששוב נובעת מדבר דומה למה שקורה פה. המדינה מקטינה את ההשתתפויות שלה במסגרות השונות ואתה מוצא את עצמך עם מצב שאתה צריך לקצץ ולהיפרד מהרבה מאד אנשים. וזה דבר כואב. עד שאתה מגיע למצב שאתה משלח בן אדם הביתה הקרביים מתהפכים לך. כך שכל עיר וכל מועצה שחושבת כמה פעמים לפני שהיא מגיעה לדבר של לשלח אנשים ולקצץ את מטה לחמם – זה לא דבר קל. אם אנחנו חושבים על רשות ציבורית ועל האנשים שמייצגים אותה, שבכל זאת הם גם אנשים פוליטיים - זה קשה על אחת כמה וכמה. כי במהות אתה מרגיש שאתה שליח ציבור. ובתור שליח ציבור לפגוע באוכלוסייה זה מאד קשה. לכן, כל מי שמהסס בתהליך של היפרדות מעובדים זה דבר מובן מאליו.

אני רוצה לגעת בשתי בעיות אחרות שיצא לי להתבונן ולראות במהלך התקופה. ראשית, אני לא חבר ועדת הכספים ולא ועדת הרפורמה. אחד הדברים שבולטים לי בעין זה שאם אנחנו מקזזים בתקציב את מה שאני קורא לו כספי העברה, זה השתתפות משרד החינוך וכדומה, בעצם היכולת של העירייה במתכונת הנוכחית להחזיר אי פעם את החוב שהיא יצרה

לעצמה הוא כמעט בלתי אפשרי, אם תסתכלו רק על צד הקיצוץ, מבלי שיפתחו לעיר מקורות הכנסה מאד מאד משמעותיים. כי אנחנו מדברים בסך הכל על סדר גודל של חוב שמתקרב לכ- 240 מיליון שקל. פה הבעיה האמיתית. זאת אומרת, אם יש משהו שאני הייתי רוצה לראות, ואני אומר את זה גם לראש העיר ולמנכ"ל העירייה ולנו עצמנו. צריך לחשוב כיצד מייצרים לעיר הזאת בסיס אמיתי של תגמולים שהוא יהיה באופן משמעותי יותר גבוה מצד האוצר בצורת יצירת מקורות עבודה וכך הלאה וכך הלאה, מצד ההכנסה. פשוט, על זה צריך לתת את הדעת במובן של המסר. אין לי טענה, אני אומר שחלק מהמסר שהעירייה וראש העיר צריך להוציא לאזרחים זה שבמקביל לתוכנית הבלימה יש גם תוכנית שלוקחת בחשבון את הדברים האלה שאנחנו כרגע מדברים. כי אחרת לא תוכל להיות התמודדות אמיתית עם הגירעון.

הנקודה השנייה קשורה לדבר שאני קצת יותר קרוב אליו, וזה להחזיר, אם להשתמש במושגים של שמעון, עטרה ליושנה. איך פועלים להחזיר לכפר-סבא את המעמד הבכיר של עיר שהייתה ידועה במערכת החינוך שלה והתרבות, שבשנים האחרונות פשוט לאט לאט שוקעת, וכל עיר מסביבנו כבר, מה שנקרא, טוענת לכתר, ואנחנו מוצאים את עצמנו נסוגים.

אלה הם דברים שאני חושב שאם לא בתקציב הנוכחי לפחות בהתלבטות של ראש העיר והמועצה אחרי שלב הבלימה צריכים להקדיש הרבה מאד תשומת לב לנושא הזה. ויישר כוח.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אבינועם גרנות.

אבינועם גרנות: ערב טוב. אני לא יודע אם לקרוא לזה ערב חגיגי, אבל בהחלט יש פה, אני חושב שאנחנו יכולים לחוש איזה שהיא אווירה מיוחדת, כי מועבר, אני מקווה, הועבר תקציב אחרי שנים שלא עבר תקציב לעיר כפר-סבא, שזה כשלעצמו כשל גדול מאד. הערב אנחנו לא יכולים, לדעתי, לצאת מפה בלי תקציב. מדרך הטבע בגלל מצב החירום שכפר-סבא נמצאת בו, והיא נמצאת במצב חירום. יש רשויות שהן קצת יותר בחירום, הן פשוט לא משלמות משכורות והן משותקות לחלוטין. ויש רשויות שברגע של אמת הן תופסות

את עצמן ועם מנהיגות פנימית גם של מועצת העיר וגם של מנכ"ל העירייה וועדה כלכלית תוספים ברגע האמת את הסיפור ומנסים מהרגע הזה לצמות. כי אחרת אנחנו נהיה במצב של אלה שכבר שבעה חודשים בעצם הרשות לא מתפקדת ולא עובדת. ויש כאלה עשרות רשויות היום במדינת ישראל.

על הרקע הזה צריך לראות את התקציב הזה. יש לו שני דגלים שהונפו למרות מצב החירום. אחד זה דגל החינוך ודגל איכות הסביבה. אבל, אני רוצה להזכיר לכולם, בוודאי הוזכר פה במהלך הערב, אני מצטער שאני איחורתי בגלל העבודה, לא בגלל הכדורגל. דגל החינוך אמנם מונף בתקציב אבל אני מבקש להזכיר שאיך שהתחילה הקדנציה הזאת עמדנו מול מצב של סגירת שלושה בתי ספר. וזה לא נקרא להניף דגל. עמדנו מול החלטה נועזת וקשה וחד משמעית שנתמכה על ידי כל מועצת העיר. גם חטיבת 'בן צבי' השנה וגם שני בתי ספר יסודיים בשנה הבאה. זה לא דגל, זאת טרגדיה, אבל שאנחנו חייבים לעבור אותה מבחינה מקצועית ומבחינה עניינית.

ובכל זאת, אני רוצה לברך על שנעניתם לקריאה שלנו, שלי ושל ועד ההורים ופרויקט 'קדימה' בחטיבות מופיע ב- 450 אלף שקל. פרויקט התקשור אושר אתמול בועדת התקציב וכפר-סבא נכנסת כולה לעידן של תקשור בחמש שנים. מספר שיפוצים אושרו לא דרך התקציב הרגיל. ובסך הכל כמעט ארבעה מיליון שקל תקציב החינוך בגדול גדל לעומת שנה שעברה אחרי ארבע-חמש שנים של הקפאה מוחלטת.

למרות כל הדגלים האלה עדיין, עדיין מצב התקציבים השוטפים של בתי הספר חמור ביותר. כמעט שואף לאפס מבחינת מה שהם אמורים לקבל במצב רגיל. ועל כך אנחנו ניאבק בשנת 2005. אי אפשר היה להניף יותר מדי דגלים בבת אחת. עדיין חסר ויחסרו הרבה מאד משאבים לגני הילדים, לבתי הספר היסודיים, כולל אלה שמתאחדים, ולתיכונים. למשל, המגמות הייחודיות שלהם שהן נהנות כמעט מאפס תמיכה של העירייה. וזה מצב לא נכון ולא טוב אם אנחנו רוצים, כמו שאמר אהרון להזניק את מערכת החינוך או להחזיר אותה לזינוק.

ובכל זאת אני מברך על הגידול בתקציב החינוך לעומת סעיפים אחרים שלא

גדלו באותה מידה.

אני רוצה לומר עוד הערה. לדעתי הגירעון והחובות האדירים של כפר-סבא הם לא נולדו, הם לא באו יחד עם הבארות שלה. הם נולדו על ידי בשר ודם. הם נולדו מתוך ניהול כושל שנמשך הרבה מאד שנים. והיום האתגר קודם כל של ראש העיר ומנכ"ל העירייה, האתגר של כולנו ושל בעלי התפקידים המרכזיים בעירייה זה לעבור לתרבות ניהולית כזאת שתוציא אותנו מהבוץ הזה. מה שנעשה על ידי מערכת ניהולית יכול גם לצאת על ידי מערכת ניהולית. וזה אומר להכניס בכפר-סבא מוסר תשלומים גבוה בארנונות, וזה אומר להעמיק את הפיקוח שגם יהיה לנו יותר נקי וגם היכן שצריכות להיות הכנסות שיהיו הכנסות. אלה הן הסיבות המרכזיות למצב הכלכלי שאליו הגענו.

הניהול צריך להיות כולל דוגמא אישית של כולנו, נבחרי הציבור והאנשים הפרופסיונליים המקצועיים שמשרתים בתפקיד. בלי זה לא תהיה הבראה כלכלית, כי התושבים לא יאמינו שאנחנו מתכוונים ברצינות. ולכן הא בהא תליא, אחד הולך עם השני.

ולכן היום כשמדברים על הבראה כלכלית זה צריך להיות הבראה ציבורית, הבראה עקרונית. בלי זה העיר לא תצמח קדימה והדימוי שהעירייה רק שוקעת בחובות ורק נכנסת לגירעונות ימשיך להתקיים. ואז עם זה יבוא חוסר האמון, ואז לא נוכל להוציא את העגלה הזאת מתוך הבוץ הכלכלי שהיא נמצאת בו. ואנחנו חיים בעיר שיש לה פוטנציאל אדיר ממדים, עיר יפה שיש לה שם טוב. ולכן "רק" מה שצריך שחצי שנת 2004 ו-2005, שנה וחצי, כולם ייראו תוצאות. ברגע שנתחיל לראות תוצאות, אני גם באמת מסכים עם עמוס, נצטרך לתגבר את תקציבי התרבות שהם עוד אחד מסמליה המובהקים של כפר-סבא. ואז כשהכל מתגלגל משתפרת האווירה, משלמים יותר ארונה, הדברים יוצאים יותר בצורה חיובית והתקציב יותר ויותר מתאזן והעיר צומחת. זה מה שאני יכול להגיד בערב כזה.

אני מברך, כמו כולם. בסדר, כולנו ישבנו בוועדות תקציב, אבל בעצם היו מי שניווטו את כל המהלך הזה עד שהגענו לערב הזה. ושוב, אני כמובן מזכיר

את ראש העיר ומנכ"ל העירייה וכל האנשים שישבו בוועדות ההבראה למיניהן. מפה, אני מקווה, אתם מקבלים היום צ'אנס כנראה מרוב מוחלט של המועצה. לא צ'אנס, גיבוי מרוב מוחלט של המועצה. יש לנו זמן קצר והלוואי שנלך קדימה ונצליח. ההצלחה שלכם תהיה ההצלחה של כולנו. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה לאבינועם. מכוון שאין יותר מחברי המועצה שרוצים לשאת דברים, סיגל קוצ'מן יושבת ראש ועד ההורים המרכזי, כמו שאני מכיר אותה היא עושה את זה בתמצות. עם קצת סבלנות נשמע גם אותה.

סיגל קוצ'מן: ערב טוב ותודה רבה, אנחנו מודים על זכות הדיבור. קודם כל באמת אנחנו רוצים לציין שיש שינוי מאד משמעותי ביחס ובהתייחסות לועד ההורים בכלל. אני רוצה להביא מאד מאד בקצרה כמה נקודות.

קודם כל אנחנו מברכים, ובאמת על ידי זה שבתקציב ניתנה התייחסות לשלושה סעיפים שהם: המרכז לאומנויות ב'בית ברל' שבעבר לא היה סעיף בתקציב החינוך ונכנס כסעיף בתקציב החינוך. פרויקט 'קדימה' שנכנס כסעיף בתקציב החינוך ובעבר לא היה סעיף בתקציב החינוך. אבל, יש הרבה סעיפים בתקציב החינוך שירדו. אמנם לא בסכום מאד משמעותי, אבל במצטבר זה משמעותי לחינוך. יש כמה סעיפים שאני אגע רק ממש במעט סעיפים.

סעיף תקציב לפתיחת שנת הלימודים – לא נמצא כסעיף בתקציב. אין איזה שהיא תוספת לתקציב השוטף של הגננות. והיום אתם יודעים שהגננות מקבלים שנים עשר שקלים בחודש עבור ילד. תעשו חשבון שאם יש שלושים ילדים בגן אז כמה הגננת מקבלת לחודש. ומאד קשה להתקיים מתקציב כזה וגם לתת את כל השירות. מה שיקרה, ההורים ימשיכו לשלם עבור סבוניס, עבור נייר טואלט, ציוד לגן, משחקים.

יהודה בן-חמו: את קצת טועה, אבל אחר כך נדבר.

סיגל קוצ'מן: שנייה, שנייה. ימשיכו ההורים לשלם עבור הדברים האלה.

תקציב אבחוניים. תקציב האבחוניים ירד באופן דרסטי מ-60 אלף שקל ל-800

שקל. שתבינו שאבחוון אחד עולה 1360 שקל.

לא ניתן מענה בתקציב לתגבור אבטחה בקריות החינוך. וההורים בשנה שעברה שילמו גם אגרת שמירה וגם תגבור אבטחה בתיכונים, בחטיבות הביניים לא.

אמנם ניתן תב"ר, ואנחנו מברכים על התב"ר, כבר הרבה זמן לא היה תב"ר לחינוך. ניתן תב"ר ריהוט. אבל התב"ר זה תקציב חד פעמי, ולא ניתן מענה בתוך התקציב לתחזוקה שוטפת במהלך השנה עבור ריהוט. נכון שניתנה הבטחה שתינתן רזרבה של 500 אלף שקל לחינוך. אבל צריך לזכור שה- 500 אלף שקל האלה, ואנחנו מברכים על ה- 500 אלף שקל האלה אם אכן הם יגיעו בסופו של דבר לחינוך. אבל צריך לזכור שזה תקציב חד פעמי. זה לא מענה קבוע. סעיף בתוך התקציב זה מענה קבוע. זה חד פעמי, ושוב, אנחנו מברכים על זה במידה וזה יגיע. וזה לא נותן מענה לטווח הארוך. ואנחנו מסתכלים לטווח הארוך.

ודבר נוסף שלא שמתי לב, הייתי צריכה להגיד אותו בהתחלה. במועצה הקודמת התקבלה החלטה של תוספת של 2.5 מיליון שקל לחינוך. נכון, שמענו שההחלטה הזאת, אמרו החלטה דקלרטיבית. אבל זה אפשר להגיד על כל החלטת מועצה. זו החלטה שהתקבלה וצריך ליישם אותה. אם לא בתקציב 2004, צריך ליישם אותה בתקציב 2005. תודה רבה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. ברשותכם, אני קודם כל מודה לכל האנשים שנשארו פה, למעט חברי המועצה כמובן. שנשארו ובסבלנות רבה שמעו את כל חברי המועצה. אני ברשותכם רוצה להתייחס, גם אם לא אתייחס שמית לכל אחד, להתייחס באופן כללי להערות שנאמרו פה. חלק מהדברים שנאמרו, נאמרו דברים נכונים. יחד עם זאת אני מבקש להעמיד את הדברים על דיוקם.

אני אתחיל, ברשותכם, מההערות שנאמרו על ידי ידידי שמעון פרץ. הייתי אומר לשמעון שאני מברך אותך בברכת רפואה שלימה שחזרת אלינו. דבר שני, כשאתה מדבר על גידולים בלשכת ראש העירייה או בלשכת מנכ"ל העירייה. אני חושב שזו אחת הטעויות שגם העיתונאים קראו את הספר לא נכון. כשמסתכלים על לשכת המנכ"ל שיש לה את התוספת של מחלקת הרכש. כשאתה מסתכל ביחס לשנת 2002 על האירועים, וכולם מדברים על

זה. בשנת 2002 לא היו אירועים בעיריית כפר-סבא. לשמחתי בשנת 2004 המצב הביטחוני אפשר לנו לעשות אירועים. ואני מקווה יחד אתך שבעזרת השם יהיה לנו מצב ביטחוני שקט נוח וטוב שנוכל להכפיל ואפילו גם לשלש את האירועים.

כשאתה מתייחס לנושאים אישיים, אני חושב שמאז ה-2 בדצמבר כשנכנסתי לתפקיד, לא זוכר, נמחק לי מהדיסקט כל העבר. לא זוכר מי היה אתי, לא זוכר מי היה נגדי. הראיה לכך שכל חברי המועצה ללא יוצא מהכלל, עם כל המשקעים שבעבר, והיו משקעים בעבר, עם כל מה שהיה במערכת הבחירות, החלטתי כמגמה שבכדי להצמיד את העיר הזאת קדימה הכתפיים שלי צרות מלהכיל את כל המשימה הזו. ואם אנחנו יושבים היום גם קובי אוחיון משמאלי וגם בני כברה מימיני וסיימון גולדמן מאחרי וכל חברי המועצה מלפני ומצדדי ומאחורי, כמו שהיינו אומרים שהיינו ילדים – אני חושב שזה רק מעיד על אחדות, מעיד על אחריות, מעיד שחברי המועצה רוצים יותר מכל, לא פחות ממני אפילו, שהמועצה הזאת תצליח. כי העיר הזאת חשובה מאוד לכולם. הדברים נאמרו פה על ידי קודמי. האווירה היא ברחוב שיש ציפיות אדירות מאתנו. צריך להדגיש ולציין, וזוהי ההזדמנות, לא ביטאתי את זה אולי בפתיח דברי. בשבעה חודשים כמעט שאני ראש עיר אנחנו מתנהלים עדיין עם תקציב חלק יחסי מהשנים הקודמות. וזה קשה, לציבור קשה להסביר את זה. יחד עם זאת התקציב היום שאנחנו מאשרים אותו, הוא לא הבשורה הכי גדולה שהייתי רוצה להביא. אבל מהיום אנחנו יכולים לדעת מה המסגרת שלנו. כל מנהל יחידה, כל מנהל אגף יודע מה יש באמתחתו, עם מה הוא הולך לצעוד קדימה. אני שואף שהארגון שנקרא עיריית כפר-סבא יתחיל ניהול לפי רבעון. שכל תחילת רבעון יבוא הסיכום של קודמו. כל מנהל אגף ידע בדיוק והוא יקבע את סדרי העדיפויות ולא ראש העירייה ולא המנכ"ל, בתוכנית עבודה מסודרת סדרי העדיפויות יקבעו. אבל לא תהיה חריגה בשום רבעון. זה קשה. ואני לא אומר את זה נגד העובדים. העובדים בסך הכל ביצעו מדיניות שהתקבלה פה בעבר. יחד עם זאת אנחנו חייבים להיכנס לנורמות, לנורמות אולי שלא היו מושרשות פה. ועוד פעם, זה

לא באשמת העובדים. עובד בכל מקום הוא מקבל את ההנחיות. ולכן לבוא ולטעון פה, זה קצת צרם לי לבוא ולשמוע לאחר עבודה כזו מאומצת, לאחר שבאמת כלל חברי המועצה, באמת כלל חברי המועצה. ואמרתי את זה בפתח דברי ואני אומר את זה שוב ושוב, ובכל ראיון ובכל הזדמנות ובכל במה רעננה שאני עולה לדבר עליה. אני אומר שהאחריות שמוטלת על כתפי המועצה היא אחריות כבדה. ולשמחתי, לשמחתי ישנם מספיק חברי מועצה טובים ואחראים שמבינים את זאת ולוקחים שותפויות. וכמו שאמרתי קודם, עם הסכמים קואליציוניים ובלי הסכמים קואליציוניים. כולם כאחד פשוט רוצים לבוא ולתרום את חלקם. ואני חושב שהערה הזו לא הייתה במקומה וחבל שהיא נאמרה.

כמו שנאמר קודם, אני גם במסע הבחירות שלי עוד טרם התקבלה החלטת הממשלה, אני כתבתי את זה במצע שלי, בכל חוג בית אמרתי את זה, בכל בית כנסת שהגעתי אמרתי את ה בלי להתבייש. אמרתי שלפי תפישת עולמי המועצה הדתית לא ראוי, לא כדאי ואסור שיהיו משכורות גבוהות מאד. לא ראוי, ולא בגלל שאני ראש עיר. אמרתי את זה בהרבה מאד פורומים. אני נטול אגו. אבל לא בגלל שאני ראש עיר. לא ראוי שיושב ראש מועצה דתית יקבל משכורת, וסגן יושב ראש מועצה דתית יקבל משכורת כמו ראש רשות. אני אומר לכם באחריות מלאה, באחריות מלאה, אמרתי את זה בכל מערכת הבחירות. מי ששמע אותי יודע את זה, מי שקרא את המצע שלי יודע את זה. ואני אמרתי שיש פה אנשים בתוכנו שמנהלים עמותות בהתנדבות מלאה עם תקציב תפעולי פי שניים ושלוש מהמועצה הדתית. ואני אומר שהכספים האלה יתפנו לטובת התקציב התפעולי של המועצה הדתית. נכון, המועצה הדתית עוברת ימים קשים. נכון, צריך גם שם להיכנס לתוכנית הבראה. יחד עם זאת במבחן התוצאה אני מבקש להביא גם את המועצה הדתית שביחידת הקצה של בתי הכנסת, בשיעורים לתלמידים, בשיעורי הדת שניתנים לכלל התושבים, לא רק לציבור הדתי, ואני נמנה על הציבור המסורתי – אני מבקש להביא שהתקציבים האלה יגיעו לצרכנים ולא לארבע משכורות של המועצה הדתית, ארבע משכורות שמנות שמהוות, נדמה לי, יתקנו אותי פה אנשי

המספרים, כמעט שמונים אחוז מתקציב המועצה הדתית הולך על ארבע ממשכורות.

(קלטת מס. A3)

לכן אני בא ואומר, אני שמח שקלעתי לדעת גדולים, אני שמח שבעוד טרם הבחירות אמרתי את זה בנוכחות כולם, לא הסתרתי את זה. שצריך לבטל את השכר של היושב ראש והסגן. רצה הגורל אולי מידי שמים גם במקרה הזה שבהחלטת ממשלה מבטלים את השכר הזה, ממנים מנכ"ל מקצועי אשר יצטרך לנהל את המועצה הדתית בצורה מקצועית. כי ראוי שגם הציבור הדתי יקבל שירות מקצועי נכון אדיב וטוב, וכך יהיה במועצה הדתית. ואני ממשיך לומר את זה גם בבתי כנסת ואני לא מתבייש לומר שאני מתפלל בשבתות בכל בתי הכנסת, לא קבעתי לי בית קבוע. ואני ממשיך לומר את הדברים האלה. ולכן אני חושב שהשינויים במועצה הדתית בוא יבואו וראוי שעה אחת קודם.

אני בהחלט, עמוס, רוצה לומר לך שאם אתה שואל אותי על אידיאולוגיה. ואני חושב שאנחנו באים מאותו בית יוצר, גם התפישה הסוציאליסטית. אני חושב שגם אתה יודע שהייתי מבקש להציג פה תקציב עם אידיאולוגיה שונה לחלוטין. אני בהחלט הייתי רוצה להגיש תקציב אידיאולוגי חברתי שבא ונותן מענה, בראש וראשונה לצרכים של החוליות החלשות בחברה. יחד עם זאת, יש את המציאות, יש את המציאות. אמרתי גם בפתיח דברי. קשה לי וקשה לי מאד כשאני מתמודד ביום עם פיטורי עובדים. זה לא קל. במיוחד כשאתה שמונה עשרה שנה נמצא בפאזה של הגנה על עובדים, והגנה טוטאלית, הגנה כמעט עיוורת. גם בתפקידי הקודם, אני חייב לציין שהיו לי גם מקרים שבפירוש סירבתי להגן על עובדים לא מוסריים או עובדים לא טובים. אכן קשה לי, אני חושב שקשה לי יותר מכל אחד אחר, מכוון שבמשך שמונה עשרה שנים אתה עוסק באותו תפקיד, מן הסתם קשה לך.

אבל אני רוצה להגיד לך. אני לא רוצה להגיד שסגירת בתי ספר זה אידיאולוגיה. הרי יש בינינו מישהו מהנבחרים שלא ציפה או רוצה שבכיס השמאלי של החולצה או של הז'קט, תלוי מה כל אחד לובש, יהיה לו את

המספריים בכדי שיעסוק כל היום בגזירת סרטים ויחנוך וישים אבני פינה? כולנו רוצים את זה. אבל בואו תראו מה קרה בשנים האחרונות. בשנים האחרונות, וכולנו יודעים, אם ניקח רק דוגמא החלטות במסגרת מערכת החינוך. והיינו גם שותפים. גם אם הייתי במיעוט בהצבעות, אני שותף להחלטות כאלה כי אני חלק מהמועצה. בואו ניקח את ההחלטה של הקמת בית ספר תיכון 'רבין', בואו ניקח את ההחלטה של פתיחת חטיבת 'ברלב'. האם אלה היו החלטות מקצועיות? חד משמעיות לא. בואו כולכם תסכלו בספרי הפרוטוקולים. כל אנשי החינוך סברו שזו החלטה לא נכונה, זו החלטה לא מקצועית. ואני לא רוצה כרגע להיכנס לשיקולים שנילקחו ההחלטות. כי כל מילה שאני אומר ודברי ביקורת על קודמי. ואני אומר לכם שאני מפרגן לקודמי בתפקיד בכל הזדמנות. ואני אומר את הדברים כעובדות, לא כביקורת, כעובדות. אם אנחנו נדע את העובדות יהיה לנו קל יותר להתמודד עם המציאות. והמציאות היא לא קלה. המציאות היא קשה מאד. ואני אומר לכם את זה כאחד ששבעה חודשים כמעט כראש עיר יום יום שעה שעה מתמודד שבעה ימים בשבוע, יום יום מתמודד עם התופעה הזאת של הקושי לנהל את הארגון הזה בצורה, אני מודה ומתוודה שחשבתי שאפשר לנהל אותו שונה. אבל אני מאמין שמאישור התקציב, מאישור תוכנית הרפורמה, יהיה קל יותר. אני בהחלט חושב שסגירת בתי הספר, שאני שיתפתי חלק מחברי המועצה, אני חושב שיותר משבועיים שלושה עסקתי בזה הרבה מאד משעות היממה. היו לי החלטות קשות מאד בתחום הזה, התלבטויות קשות מאד. אבל מהרגע שהבנתי את הנתונים, מהרגע שנפגשתי גם עם תלמידים, גם עם המנהלים, גם עם המורים. ויותר מכל אני שמח על המפגש שעשיתי עם תלמידים מראשון לציון שהיום הם כבר חיילים שנה שנייה בצה"ל וביקשתי מהמפקדים שלהם, כשישה עשר תלמידים. הגיעו שנים עשר תלמידים שהמפקדים שחררו אותם. כולם ביחידות קרביות. והם עברו תהליך איחוד בתי הספר. ורציתי ללמוד מתלמידים מה עבר עליהם בנושא האיחוד, כיצד הם חוו את החוויה הזאת. ואני כאחד, אני לא רוצה להיתפס לזה כי אולי זה נשמע פופוליסטי מדי, והעיתונאים כבר הלכו אז

מותר לי גם לדבר בצורה חופשית. ואני כאחד שלקחתי החלטה יחד אתכם לסגור את בית הספר שבתו לומדת. זה לא היה קל. אבל הבנתי שיש לי גם אחריות לבת שלי, ולמדתי את נושא הסגירה גם מהצד של התלמידים שחו את החוויה הזאת. וראיתי שזה לא כצעקתה. נכון, בית ספר קטן, כיתה קטנה, יותר נחמדה, יותר סולידי, יותר קומפקטי, יותר נוח ללמד, יותר נוח לתלמיד ללמוד. מישהו מאתנו לא רוצה את זה? מישהו מאתנו לא היה רוצה שאותן כיתות קטנות יתחלקו גם לתתי קבוצות קטנות יותר? כולנו רוצים את זה. אבל יש כורח המציאות שמכתיב לי גם את האידיאולוגיה. ואני בא מאידיאולוגיה שאומרת: תסייע לאדם החלש. ובכדי לסייע, ואתה יודע את זה טוב מאד, עמוס גבריאל, שכלכלה וחברה הולכים גם יחד.

ולכן אני גאה, אני גאה לקחת לימיני ולשמאלי אנשים מקצועיים. כשבחרתי את אנשי ועדת הרפורמה הבנתי דבר אחד בסיסי. שהם טובים ממני בכלכלה, הם טובים ממני בניתוח של מספרים. ככה אני עובד בנושא החינוך, כך אני אשתדל לעבוד בכל תחום ותחום. אינני רוצה להיות מקצוען בכל נושא ונושא. אני מקווה מאד שניחנתי בבחירת אנשים טובים שהם הם יצטרכו לייעץ לי על מנת שנוכל להצעיד את העיר הזו קדימה.

ללא ספק, בוקי, התייחסת לנושא הזה, בוקי תוכנית הבראה במיוחד צריכה להיות מושתתת על ציבור העובדים. אין לי שום צל של ספק בכך. כוחנו מצוי בציבור העובדים. לא אמרתי משהו שונה, אני מאמין בעובדים, אני מאמין שגם אם העובדים הנוכחיים בעיריית כפר-סבא חלקם, אפילו מיעוטם, לא עובדים עדיין בנורמות שאנחנו רוצים, אני מאמין שנצליח להגיע לאותן נורמות אם אנחנו כולנו כאחד נתווה את המדיניות ונלך, נציב אותה על המסלול ונצעד על המסלול הזה כולנו יחד. אני מאמין שבאחדות הזו, ובמיוחד שנמצאים פה המנהלים הבכירים של עיריית כפר-סבא, יש גם בזה איזה שהוא מסר, מסר חד וברור. ואני מאמין שגם בסופו של יום את התהליך שאנחנו נעבור עם העובדים, אנחנו נוכל להביא את ההבראה בראש ובראשונה עם המנהלים והעובדים. אני עדיין לא הרקולס, ולכן צריך את שיתוף הפעולה ואת העזרה מציבור העובדים.

תראה, אהרון, אתה נוגע בנקודות מאד מאד חשובות ונכונות. אני חושב שהבשורה יכולה גם לידי ביטוי בתקציב 2004. תקציב 2004 זה לא רק קרב בלימה. נכון, במידה לא מבוטלת תקציב 2004 בא לשנות נהלים שהיו פה. ועשינו את זה לפעמים קצת, לטעמי לפחות, בצורה חדה. כי בכל זאת, כמו שאמרתי קודם, לא מעט שנים עבדו בשיטות מסוימות ואתה בא ומנסה לשנות אורחות חיים שהתנהלו פה במשך עשרות בשנים. וזה לא קל, וזה לא רק מתקופתו של מר יצחק ולד, שייבדל לחיים ארוכים. אלא זו מסורת בת כמעט מאה שנה. ומי כמוך מכיר את ההיסטוריה של העם הצרפתי של המאה שנות מלחמה של צרפת בגרמניה. אני לא רוצה להשוות את זה לכך. אבל זה בהחלט שלטון של הרבה מאד שנים שלא התחלף.

ואני בהחלט מאמין שבתקציב 2004 אנחנו בהחלט עושים לא רק את הבלימה אלא בפירוש הייתה הנחת יסוד אחת שתקציב החינוך יוגדל השנה, יבוא לידי ביטוי. לא כמו שהיינו רוצים אבל יבוא לידי ביטוי. נושא איכות הסביבה שאחד הנושאים המרכזיים מבחינתי שבא לידי ביטוי על ידי תלונות רבות של תושבים, אנחנו חייבים לתת לו גם שינוי במוד החשיבה של המנהלים ושל המפקחים ושל העובדים. וגם ללא ספק לתגבר גם את התקציב וגם את כוח האדם. אני מסכים אתך, אהרון, שאנחנו צריכים בשנת 2005, גם בימים אלה יש דברים שאני לא יכול לדבר עליהם בהרחבה. ישנן תוכניות שאני רואה אותן. אני מקווה מאד שבעזרת השם גם בשנת 2004, שיבואו לידי ביטוי ב- 2005, אבל נלקחות כבר החלטות עכשיו. אני מאמין שבשנת 2005 נוכל לבשר על צמיחה. גם כן, אני לא רוצה לפתח ציפיות מיותרות. אבל בהחלט נוכל ללכת למהלכים שיצמצמו גם את הגירעון המצטבר. גם את ה, כפי שאייל נגע קודם ב- 26 מיליון ש"ח הריבית הרצחנית של כ- 14 אחוז גורמת לנו, איך אמר לי אחד החבר'ה, אפשר לקחת את זה בשוק האפור בתנאים יותר טובים. ואני מאד מקווה שנוכל בהחלט ליצור מקורות הכנסה שכבר היום, אני רוצה לומר לכם, מאז שפתחנו את היחידה ליזמות עסקית, לא מעט אנשים מגיעים. יש התעניינות על ידי התקשורת הארצית מה קורה בכפר-סבא, מה אנחנו יכולים להציע. ואנחנו לא מציעים מה שהציעו בעבר,

אם זה פטור מארנונה של שלוש שנים שישובים עשו את זה גם בניגוד לחוק. אנחנו מציעים בראש וראשונה מתן שירות טוב בשיטת המסלול הירוק באגף ההנדסה.

ואני לא יכול שלא להתייחס לשינוי המבני באגף ההנדסה. אם דיברתי על תלונות של תושבים בנושא איכות הסביבה, היום נושא ההנדסה מתחרה בקלות יתירה באגף לאיכות הסביבה. היום לא מעט תיקים תקועים שם בצווארי בקבוק בתוך האגף. אנחנו חייבים, חייבים כמאסט לגשת לזה במיידית ולעשות את השינוי המצופה מאתנו גם בניהול, גם בשיטות הניהול, גם ליצור אווירה שונה, ליצור פתיחות בקרב העובדים. ללא ספק גם מתבקשים שינויים פרסונליים באגף ההנדסה. ועל כך אני שיתפתי את חברי המועצה, לפחות את חברי המועצה שהגיעו לוועדת הכספים. ואני בהחלט חושב שהשינויים שנעשה אותם יבואו לידי ביטוי גם בשירות ובמיוחד בתקציב הצמיחה שאנחנו מדברים עליו בשנת 2005, אולי מהחצי השני של 2005.

אני רוצה לומר לכם שהתקציב יכל להיות מוגש לפני ארבעה חודשים. דני היה מוכן עם המספרים. אייל בקי היה גם לפני שהוא נהיה מנכ"ל, הוא הוביל את ועדת החירום הכלכלית בקדנציה הקודמת. ידענו פחות או יותר את הנתונים גם לפני ארבעה חודשים. ולי היה חשוב שנושא התקציב יעבור תהליך. יעבור תהליך שלקחו על עצמם חברי ועדת הרפורמה ללמוד את נושא העירייה על כל רבדיה. ואמרתי קודם ואני אחזור ואומר בכל הזדמנות שתהיה לי. העבודה של ועדת הרפורמה עשו בכפר-סבא לא תסולא בפז. ואני לא אומר את זה כאמירה או כדברי חנופה או קלישאה. אני אומר את זה כמי שידוע, אפילו אני לא יודע את הכל, אפילו אני לא יודע את כל העבודה שנעשתה. עצם העובדה, ואמרו לי את זה חלק מחברי הרפורמה. עצם העובדה שלקחנו החלטה שלא יהיו שם אנשים פוליטיים גרידא. הם לא האמינו שאני אחזיק את עצמי ולא אגיע לישיבות שלהם. למעט ברכת הדרך פעם אחת אפילו לא נכנסתי לישיבה. להגיד לכם שלא רציתי? ישבתי לפעמים בלשכה על דואר ואמרתי: אולי אני אבוא בלילה יותר מאוחר, אולי אני אכנס

לשמוע. ולא נכנסתי. התעדכנתי רק דרך דני ודרך אייל. ואני אומר לכם שהעבודה שנעשתה פה, התהליך שחברי הועדה שהם אנשי מקצוע הגיעו לכל יחידה, לכל אגף, לכל מחלקה – גם נתנה את הפידבק מצד המנהלים, נתנה את הפידבק מצד העובדים. ולא תמיד הם מסקנות והצעות להחלטה שנורות לעובדים. אבל בכל זאת עברנו תהליך. ואנחנו נעבור תהליך בנושא של איחוד אגף תרבות נוער וספורט. נעבור את התהליך יחד עם העובדים, יחד עם המנהלים. ואני מאמין שבסופו של יום אנחנו בהחלט נצליח לייצב את המערכת הזאת.

אני חושב שעצם העובדה שאנחנו מביאים היום תקציב לצד תוכנית רפורמה, לצד תוכנית הבראה. אנחנו מתייחס לתקציב לשנת 2004. יחד עם זאת תוכנית ההבראה מתייחסת לשנים הבאות. תוכנית ההבראה לא באה כמסמך שאנחנו מאשרים אותו ואנחנו יוצאים ידי חובה. אני אומר לכם באחריות מלאה, עם לא מעט קושי כראש עיר, אני אעמוד על כך מיד לאחר שתאושר תוכנית ההבראה שכל יוד, כל פסיק שכתובה בתוכנית הזאת היא תיושם הלכה למעשה. אני לא מתכוון לעשות הנחות לא לעצמי ולא לעובדי עירייה. אנחנו ניישם אותה ככתבה וכלשונה. אנחנו הדירקטוריון שמכתיב את המדיניות לעובדי העירייה. כך אני מתכוון להתייחס לכך. למרות שזה לא כל כך פופולרי ולמרות שזה קשה לי מאד. אני נתקל השכם והערב באנשים של: תקבל אותי לעבודה, או תיתן לי בצורה כזאת או אחרת. ואני עומד בסירוב. ופה, מכוון שהזכרת שם של אדם שבהחלט, לא מתנדב, הוא עובד עירייה, אבל תרם לא מעט בשיכון קפלון, והזכרת את ציבי אלון. אז אני אומר לך שזו באמת ירידה, אני מקווה שזו ירידה לצורך עליה. כי אני גם במקרה של ציבי וגם בכלל נמנעתי חס וחלילה מלעשות איזה שהיא פנקסנות כזאת או אחרת, לא עם עובדי העירייה שהיו פעילים או לא פעילים, לא עם אנשי שטח ולא עם אנשים שתמכו במועמד כזה או אחר. זה ממש לא עניין אותי. ועצם העובדה שאנחנו יושבים פה סביב שולחן אחד, אז בטח ובטח שאני לא אעשה חשבון עם אדם שניהל פרויקט חיוני חברתי ממדרגה ראשונה. ואני רק יכול להרגיע אותך, שמעון, ואני מרגיע גם את ציבור ההורים. פרויקט הספורט בשיכון

קפלן לא ייסגר. הוא יתפתח. כמו שאייל אמר קודם, וראוי שחברי המועצה ידעו את זה, וגם הקהל שנמצא פה. ואני כאחד שבא מתפישת עולם שצריך לסייע לאדם החלש. נתנו סובסידיות רוחביות. וקרה מקרה שאני יושב בשיחות סלון עם חברים אמידים מאד והם שולחים את הילד שלהם ללמוד אנגלית בשיכון יוספטל מכוון ששמה 15 שקלים שיעור אנגלית. האם לכך התכוון המשורר? האם התכוון המשורר שבשיכון קפלן יש סבסוד בנושא הכדורגל אני אשלח את הילדים שלי כשאני יכול לשלם, או כל אחד מאתנו? אני אומר שלא, כאחד שרוצה לסבסד את הפעילות בשכונה. ולכן אני חושב שצריכים להכניס את הנורמות החדשות האלה לניהול וכך יתנו מענה באמת לאותם נצרכים שבאמת זקוקים לכך, ואולי אפשר לסבסד בסכום גבוה יותר מאשר מסובסד היום.

אני יכול להעריך רבות בנושא התקציב ונושא תוכנית ההבראה. אני יכול בהחלט לומר, אתם הספקתם לראות את גישתי גם בישיבות המועצה. ישן ישיבות שראוי לא נגביל אותן, ניתן את זכות הדיבור ככל שרק אפשר. וזו אחת הישיבות החגיגיות ביותר. ראיתם שאפילו היום הופעתי עם עניבה, ובשבילי זה היה לא קל. אבל בהחלט אני חושב שהישיבה הזו מבחינתי היא חגיגית לא רק בגלל שאנחנו מאשרים תקציב אחרי שלוש שנים, אלא מכוון שנעשתה מלאכה מרובה מאד, קשה מאד, לא רק על ידי עובדי העירייה אגף הגזברות שעשו עבודה באמת טוב ונאמנה, אלא גם על ידי אנשים שהתנדבו לכך. וכאות הוקרה והערכה אנחנו כדירקטוריון של העירייה ושל העיר הזו, אני מבקש להביע בשמכם את ההוקרה ואת ההערכה.

אני מסיים את הדברים. אם לאייל יש מה להשלים ברמת המספרים, ולאחר מכן ברשותכם אנחנו נעבור להצבעות ולאישור ועדת הכספים אמש. בבקשה אייל.

אייל יוניאן: קצר מאד. רינה, הערה במקום. בהחלט חסר את הנושא הזה של איחוד מערכות הגבייה. זה גם נושא שדיברנו עליו. היישום שלו הוא לא יישום פשוט. צריך למחשב את כל קריאת המונים של מפעל המים. אבל בהחלט זה נושא שצריך לעשות אותו, ואני אוסיף אותו. כי התוכנית הזאת היא גם

הולכת להסתדרות ובהחלט זה משהו שצריך לעשות את זה. וכמובן שזה צריך להיות בשיתוף עם מפעל המים. זה לא דבר שאפשר לעשות חד צדדית. זה החלט דבר שצריך להוסיף וזו הערה במקום.

עמוס, לגבי ההכנסות התלויות. דווקא העירייה בניגוד לכל פירמה עסקית אחרת, ההכנסות שלה הן הכי פחות לא בטוחות מהטעם הפשוט שהחיוב הוא על בסיס חוקי. בניגוד לפירמה עסקית שבעצם אם אין חוזי ארוכי טווח אז אף לקוח לא מחויב לה. אם ניקח את 'מקדונליס' אף אחד לא מחויב לה בחוזים ובכל זאת הם עושים תקציב. אנחנו לא 'מקדונליס', אנחנו ארנונה. ארנונה זה חובה על פי חוק. לכן מבחינת הכנסות תלויות או לא אז אין ספק דווקא כאן העירייה בכלל כרשות ההכנסות שלה הן הרבה יותר בטוחות מכל פירמה אחרת.

לגבי ההערה של אהרון. אין ספק שיצירת מקורות הכנסה נוספים זה דבר הכרחי בצמיחה ובפריצה קדימה. יחד עם זה פיתוח עתודות קרקע יביא עוד תושבים לכפר-סבא. היום כל תושב שבא לכפר-סבא מוסיף לגירעון, כי העירייה גירעונית. ולכן כל שירות שצריך לתת מגדיל את הגירעון. ולכן חובה עלינו קודם כל שהפלטפורמה השוטפת תהיה מאוזנת, ואז כל תושב שיבוא לא יכביד על הגירעון אלא יביא לנו עוד פיתוח.

היום אנחנו בצומת שהוא צומת קריטי שאסור לפנות בנתיב הלא נכון מהטעם הפשוט שאנחנו הולכים למהלך שעד 2020 נפתח את כל עתודות הקרקע שלנו. ואז כבר אין לנו עוד יכולת להשתמש בהיטלי פיתוח ודברים חד פעמיים. אנשים שוכחים שהיטלי פיתוח גם צריך להחזיר, חלק לפחות מהם, ברמת השקעה את הכל. ולכן בסופו של יום פיתוח עתודות קרקע, כמו שאמרו בקדנציה הקודמת ולא בצורה נכונה ואחראית, לא יביא את המזור. קודם כל צריך לעשות את זה, בהחלט אנחנו מריצים היום הרבה מאד יזמויות נדל"ניות כאלה ואחרות, גם עם בשיתוף עם החברה הכלכלית. כי אין ספק שפריצה של עיר זה לא רק על ידי להקטין את המנגנון העירוני.

לגבי סיגל קוצ'מן, אם היא כאן עדיין. ה-500 אלף שקל של החינוך זה לא חד פעמי. זה אמנם ברזרבה מבחינה טכנית אבל זה מתווסף לתקציב לא באופן

חד פעמי.

עמוס גבריאלי: אייל, לא הבנתי, מה זה הרזרבה של החצי מיליון שקל בחינוך?
אייל יוניאן: בתחילת התקציב הייתה רזרבה. שוב, מבחינה שמרנית, אם וכאשר לא נעמדו ביעדים תהיה רזרבה של הכנסות כדי להשתמש בה להוצאות אחרות. רזרבה תקציבית. יש מקור הכנסה שלא ייעדת אותו ברמת ההוצאה. אנחנו מאחר וראינו במהלך הדיונים שהתקציב הוא מאד שמרני, ורצינו להתוות כן עדיפויות וכן לומר אמירה גם אידיאולוגית. אז 500 אלף שקל מהרזרבה הלכו לאיכות הסביבה ו- 500 לחינוך. וזה לא חד פעמי. זה תקציב החינוך שהוא גדל.

אחרון אחרון חביב חברי שמעון פרץ. אלף, אני מאחל לך שתהיה בריא, ולא תיעדר משיבות לא בגלל ניגוד עניינים ולא בגלל בריאות. אני אתייחס עניינית עד כמה שאפשר לדברים, אני רוצה להאמין ענייניים שלך.

תקציב לשכת המנכ"ל לא רק שלא גדל, הוא תקציב הכי נמוך שהיה בלשכת המנכ"ל בחמש שנים האחרונות. כידוע לך, או לא כידוע לך, אני קיצצתי עשרה אחוז משכרי. כנ"ל לגבי ראש הרשות וסגניו, גם כן התקציב הכי קטן בחמש שנים האחרונות. וזה פונקציה של דברים אמיצים שנעשו ברמת קיצוץ שכר וברמות אחרות. זה בשיתוף לשכת המנכ"ל. אני מזמין אותך ללשכה שלי, מזמין אותך לראות מה נעשה שם. ברוך הבא. אתה יכול גם לראות שבניגוד לכל השיפוצים שנעשו לסגני ראשי ערים ואחרים לא נעשה שום דבר מעבר לשיפוצים שנעשו בעבר, ואפילו את הריהוט הבאתי מהבית בניגוד לשיפוצים קודמים. מזמין אותך שתראה.

לגבי פיטורי עובדים. אני לא זוכר אנשים בשכר מינימום שפוטרנו מעיריית כפר-סבא. להפך, מחפשים את העובדים שהערך המוסף שלהם, וכואב להגיד את זה, הוא גבוה יותר מבחינה כספית. וזה התפקיד שלי. מי שמיותר לא יהיה במערכת גם אם הוא תמך או לא תמך במישהו כזה או אחר, וגם אם הוא מקבל שכר מינימום כזה או אחר. מי שלא עובד ומיותר והמשרה שלו מיותרת לא יהיה במערכת. זה תפקידי ואת זה אני אעשה.

לגבי רוני פילבסקי. הפרטת הדוברות ואיגום המשאבים יביא לעיריית כפר-

סבא חסכון כספי. הדברים האלה הם דברים מדידים, אפשר לבדוק אותם. וחברת המועצה רינה פז שאלה בנושא ואני ענית לה.

אין לי מונופול על החכמה. אמרתי בתחילת דבריך שאתה לא איש כספים. ולמרות שיש לי שני תארים במנהל עסקים אני מוכן לבוא וללמוד על רה-ארגון שנעשה במועצה הדתית, איך לא מקצצים בשכר ואיך לא מפטרים עובדים. אולי גם אני אוכל ללמוד וגם אני אוכל לתת מיקרוגל לאנשים, אני אשמח מאד. אבל כרגע אני לא רואה דרך אחרת, ואני אשמח לבוא וללמוד. אין לי מונופול על החכמה.

אני אסיים בנושא הדת. כשהייתי בכיתה ג' חזרתי בתשובה, אנשים פה יודעים. באתי לסבא שלי ואמרתי לו בבכי שאני לא יכול להמשיך ולהיות דתי כי כל החברים שלי נוסעים ומשחקים. ומבלי לפגוע, באמת בלי לפגוע, אתה איש עם חוש הומור אז אני מרשה לעצמי. הוא אמר לי משפט שאני זוכר כל החיים שלי: לא הכובע קובע, לא המעיל מועיל וגם לתיש יש זקן. בוא לא ניקח מונופול על שום דבר. דת זה לא משכורת. ועם כל הכבוד, אין שום צידוק שלא יושב ראש מועצה דתית ולא סגן יושב ראש מועצה דתית יהיו בשכר של ראש עיר. ואני אומר עוד פעם, אני מוכן לבוא וללמוד. אין לי מונופול על החכמה. ואם תראה לי דרך אחרת לעשות את הדברים – אני אשמח לעשות אותם. אני עדיין חושב שיש מקום לעשות רה-ארגון במועצה הדתית, רה-ארגון ענייני. כרגע עוד לא עשינו שום קיצוץ במועצה הדתית מלבד הקטנת שכר גבוה מאד, גבוה מדי. וזה לא האשמה כלפיך, זה היה החוק. גבוה מאד, גבוה מדי. כמו שאמרתי, נבחרת כחוק וקיבלת את שכרך כדון, וזה נכון. גבוה מאד, גבוה מדי, ושוב אני לא מאשים אותך, שהיה ליושב ראש מועצה דתית וסגן יושב ראש מועצה דתית.

ועוד החלטה שכן נלקחה על ידי ועדת הרפורמה ואומצה על ידי ראש העיר, ואני מקווה שגם על ידי המועצה. שלמרות שאפשר להכניס מנכ"ל בתקן של משרה מלאה, ועדת הרפורמה מדברת על חצי תקן בחצי משרה. תודה.

יהודה בן-חמו: תודה רבה. אני מודה לכולם. אנחנו עוברים לשלב ההצבעות.

כפי שכתוב על סדר היום אנחנו מתבקשים לאשר רק את התקציב לשנת

2004 ותוכנית הבראה לתוכנית 2004/5 כפי שהונחה והוצגה פה.

מי בעד אישור התקציב לשנת 2004 ותוכנית הבראה לשנת 2004/5 ?

הצבעה

בעד : יואל ברוך, ד"ר אהרון זיידנברג, עו"ד עמוס גבריאל, איציק יואל, ד"ר אמיר גבע, עו"ד יפתח אלגוב, אבינועם גרנות, יהודה בן-חמו, עו"ד קובי אוחיון, בני כברה, ד"ר סיימון גולדמן, ד"ר בוקי צייש, ד"ר טל קוגמן, אריה אברהם, אברהם מולה, גיא בן-גל, משה אבן-חן, רינה פז.

נגד : שמעון פרץ

אני מבקש ברשותכם להקריא בפניכם, אם לא הקראתי לפני אז אם יש למישהו הסתייגויות לומר. אנחנו מאשרים ביחד עם תקציב 2004 ותוכנית הרפורמה תוספת של 250 אלף ש"ח לפי הפירוט. אם יש למישהו שאלות על הפירוט שישאל, נוציא את זה מהחוברת: 1. 250 אלף ש"ח תוספת.

2. אישור מסגרת של כוח אדם של 1,334 משרות.

3. אישור תוכנית הבראה לשנת 2004/2005.

4. אישור טיפול בגירעון נצבר בשיתוף עם משרד הפנים והאוצר כדלקמן: כ- 50 מיליון ש"ח ממקורות עצמיים ו- 50 מיליון ש"ח ממענקים ו/או מלוות מבנקים כפי שיקבע על ידי משרד הפנים.

אישור שיעובד ומשכון הכנסות עצמיות כנגד המלוות שיתקבלו ע"ס 50 מיליון ש"ח. אם יש למישהו הסתייגויות שיאמר את זה עכשיו. במידה ולא, אחרי כל התודות יש לידה, יש ברית, תודה רבה.

החלטה מס' 80: מחליטים לאשר תקציב לשנת 2004 ותוכנית הבראה לשנת 2004/5

כדלקמן וכמצורף לפרוטוקול:

1. אישור תקציב העירייה לשנת 2004 על סך 348,326,600 ש"ח בתוספת 250,000 ש"ח.
2. אישור מסגרת כוח האדם של 1,334 מישרות.
3. אישור תוכנית הבראה לשנים 2004/5.
4. אישור טיפול בגירעון הנצבר בשיתוף עם משרדי הפנים והאוצר כדלקמן:
כ- 50 מיליון ש"ח ממקורות עצמיים, וכ- 50 מיליון ש"ח במענקים ו/או מלוות מבנקים,
כפי שיקבע ע"י משרד הפנים.
5. אישור שיעבוד ומשכון הכנסות עצמיות כנגד המלוות שיתקבלו ע"ס עד 50 מיליון ש"ח.

יהודה בן חמו
ראש העיר

אייל יוניאן
מנכ"ל העירייה